

ഹരിശ്ചന്ദ്രവിലാസം

ഭാഷാനാടകം.

0_12_0.

കല്പരിഥുൽ കമ്മ്പുമെന്നോൻ.

പുരാതനകാലങ്ങളിൽ പുന്നുകങ്ങൾക്കുള്ളപുരാധക്കുക
ഞ്ചനാളിയുള്ള കേരളീയരാംമഹിംഗിൽ നടപ്പുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു
തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങിനെന്നെന്നു നടപ്പു മൻവിനാലേ തീരുന്നുണ്ടി
അനുവദകിൽ തുഞ്ചൻ, കുഞ്ചൻ, മുതലായ പ്രാചീനകവികളുടെ
കുടികളായ പഴയ താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അതു കാണാമായി
ആണ. അങ്ങിനെന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം തിലും കാണാനില്ലോതുതുകാണാണ്
പാശ്ചാത്യപരിജ്ഞാനങ്ങൾ കേരളത്തിലും പ്രചരിച്ചുതുടങ്ങിയതി
നോട്ടീസി ഇത് ഇവിടെയും കടന്നുത്തിരിയതാണെന്ന വിചാരി
ചേരണാഡിയിരിക്കുന്നു. ഈ പരിജ്ഞാരം മുത്തുമുത്ത് ഇപ്പോൾ രണ്ട്
ക്രമത്തിനാലകിലും ഒരു മുഖ്യവർദ്ധനയോ അവതാരിക്കുന്നു എന്തും
പാശ്ചാത്യമോ തുടക്കതു ഒരു പുന്നുകം അച്ചടിപ്പിച്ചു പുറത്തിനാക്കി
നാതു വലിയ ഘടനക്കുമോ മഹാപാപമോ ആരാന്നുന്ന തോന്ന
തുക്ക നിലയിലുണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതു ചെറിയപുന്നുകമായിരുന്നാ
ലും രണ്ടോനാലോ വരിയിലെക്കിലും ഒരു മുഖ്യവർദ്ധനയിലും
ഇല്ലിട അധികം കാണാനില്ല. ഈ സ്ഥിരികൾ എഴുക്കത്തിലുള്ള
ഒരു നാടകമാകുന്ന ഈ “മഹിയുന്നവിലും” തിന് ഒരു മുഖ്യ
വുരുവേണ്ടാണെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരത്തിൽ അവകാശം കാ
ണാനില്ല. ഏന്നാൽ കുത്രാന്നരവാളുല്ലവും ഫേറ്റത്തിനും നന്ന
സ്ലീനമുള്ള അസ്പാസ്യവും ഈ വിഷയത്തിൽ പരിചയക്കാശവും
ഞന്നതിനുത്തും ധാരാളമുള്ള ഏഴേന്ന ഈ കുത്രാന്നില്ലെന്നതിനു
പുന്നുകക്കത്താവു ഭരണല്ലിക്കുകയും നേരം ഈ ഭാരതത്തെ കയ്യേൽ
ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു നേരമും തമിലുള്ള നിജുള്ളക്കമായ സ്നേ
ഹം കനാകാണ്ടു മാത്രമാണെന്നും അതിനാൽ ഈ മുഖ്യവർദ്ധനയിൽ
വല്ല ഏതൊരു സ്വന്നതയോ വന്നപോയാൽ അതു സദയം ക്ഷമിച്ചു
കൊള്ളണമെന്നും നാജീനങ്ങളായ മാന്യവായനക്കാരും ആല്ലെന്നു
അറിക്കിച്ചുവാക്കാളുന്നു.

ഹരിയുന്നമഹാരാജാവിനേക്കണിച്ചു കേട്ടില്ലോതുവരും അ
ദ്രോഹത്തിന്റെ നിമ്മലചവരിത്രഞ്ചേപ്പറി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലോതുവ
അമാധി അക്ഷരജ്ഞനാമമുള്ളവരിൽ അധികം പേരുണ്ടായിരിക്കു
നിന്തില്ലോതുവരും ഈ പുന്നുകത്തിലെ ക്രമാവസ്ഥയിന്റെ
സംക്ഷേപംപോലും ഈവിടെ പായേണ്ടുന്ന ആവശ്യമുണ്ടെന്നു
തോന്നുന്നില്ല. ദേവസന്ദേശിൽ വസിപ്പാതികമായിരിക്കുന്നതു
കയും ഹരിയുന്നമഹാരാജാവിന്റെ സത്യസംശയതാലിലുണ്ടെ
ഉള്ളുംവന്നിച്ചു വസിപ്പുനും വിശ്വാമിത്രനും തന്നിൽ വാദം തു

ക്ഷേತ്രങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് ഈ തിരികെ കമ ആരംഭിച്ചിരി കൂടുതൽ. പിന്നീടു വനിശ്ചിത വാദത്തിൽ ജയിക്കേണ്ടതും മരിയു ഗുൾ കഷ്ടക്കൈള്ളും തീന് പുറപ്പാടിത്തിനു പ്രാവിക്കേണ്ടതും ചെയ്യുന്നതുവരെയുള്ള കമയേ കവി ഇതിൽ ചെത്തുകാരത്തോടു കൂടി അമാധ്യാഗ്രം വിസ്തുരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥകത്താവിശൻറെ പിതാവും ഒരു നല്ല വിദ്യാരം കവിയും പരമഞ്ചാഗ്രന്ഥമായിരുന്ന കഴിഞ്ഞുപായ തുളമാന കൂടിക്കുള്ളംമേനാനവർകൾ ഉണ്ടു കൊടുക്കുകയുള്ളതും ഈ പുസ്തകകത്താവിശൻറെ ഉസാധത്താൽ ഈ തുടം അചൂടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പുട്ടതെപ്പുട്ടിട്ടുള്ളതുമായ “മരിയുന്നവരാണും” കിളിപ്പാട്ടിനു മാതൃകയാക്കി സ്വീകരിച്ചാണ് ഗ്രന്ഥകത്താവും ഇതിൽ ക്ഷമാഗ്രാഹനാ ചെയ്യിട്ടുള്ളത്. താൻ വിതാവുകാണിച്ചുകൊടുത്ത വഴിയത്താനു പോകാമെന്ന ഗ്രന്ഥകത്താവും നിന്മയിച്ചത് എറാറവും ഉചിതമായി എന്നാളുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

ഈ നാടകത്തിലാണ് കത്താവു “മോഹനത്രലാഡാഷാന്തകം”, “മാടമഹിംകാണിയാത്ര” വണ്ണിപ്പാട്, “വ്യാഞ്ചാതടവം” ദാന്തരൂപം കുമാരം മുതലായ കൂടികളുടെ നിംഫാതംവായ കല്പരജ്ഞ തു കടപ്പുമേഖനാനവർകളാണെന്നു പാണ്ഡാൽ വിനെ കവിത ഇട മുണ്ണലോഹങ്ങളേപ്പറ്റി തായികരമാനും വിസ്തുരിച്ചിട്ടാവ ശ്രദ്ധാംബന്ധന തോന്നാനില്ല. ഈ പുസ്തകത്തിലാണ് എത്ര ദേഹം കനാകിയാലും പുസ്തകകത്താവു വാസനാവെല്ലുള്ള ഒരു കവിയാണെന്നു നിംഫസരമായും അനന്തരയമായ സഹായമാരെ പും ഏഴിക്കുണ്ടുന്ന സമ്മതിക്കേന്നതാണ്. ഇതിലേ പദ്മാസ്ഥം വാക്കുങ്ങളിലും എപ്പോം സനദ്ദേശവിത്തങ്ങളിലും തന്നയതപ്രദൃഢിയായാണ് മുളമനോധരങ്ങളുമായിട്ടുണ്ട്. പ്രാശ്നാന്തത്തിനായി ചില പദ്മങ്ങൾ എല്ലാം താഴേ പകർത്തുന്നു.

“തട്ടനിംതന്നടയ കയ്യിവർ, വക്രപത്രം കാട്ടന്നതില്ല പരമൈക്കിലുമെൻമന്ത്രിൽ കൂട്ടനു സൗഖ്യമതിയായേ മുടിവായ കളി- നോട്ടതിനിനാൽപ്പുരുമിതിനുന്നതുലംമനം”.

അപോപ്പുഡിയായ ഒരു നായികയുടെ സ്വന്തഭാവത്തെയും കാട്ടുകനായ ഒരു നായകരൻറെ മഴനാപ്രാപാരസ്യമിതിയേയും സ്വപ്നം ചൊക്കരും കവി ഇതിൽ കാണിച്ചിരിക്കേണ്ടുണ്ട്.

“ഈക്കാലം കൂസാലവന്നു മര മഹിമ നിന്ന- ജ്ഞാതകണ്ണിപ്പുകാരം ഡിക്കാരം ചെയ്യ നിന്നോടിതിനു പകർമ്മി- നോനു പോദിപ്പതിനായെ”

മക്കാവുപരിയും മക്കലുമെല്ലാം
ക്കന്ന ചിന്മാരിനിനീം
നോക്കിക്കാം സ്നേഹാക്കണമീനു കുലസഹിതം
നിന്തുനും നിന്നനമീ താൻ”.

കോപിശ്ശുനായ വിന്ദപാമിത്രാന്നർ സ്നേഹം ഈ ഫ്രോക്കത്തിൽ
സ്ഥാപിച്ചുമായി പ്രകാശിക്കുന്നു.

“മനാടതലവരദന്നവും മുനിസിപ്പൽക്കരി ചെങ്ങുന നിങ്ങളിൽപ്പേക്കും
എന്നാട വാളിനിരയാണിന്നതിന്റെ വികല്പമില്ലെന്ന്”.

സേനാപതിയുാട കോപരസം ഈ ഫ്രോക്കത്തിൽ മുത്തിച്ച
തെന്നാദവാല പ്രത്യക്ഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനീന നോക്കന്ന
താഴുൽ സന്ദേശം മാറ്റിത്തന്നേള്ളും തന്മയത്തപസാഡി തന്നേള്ളുമായ അം
അക്കം പല്ലും മുതിൽ കാഞ്ചാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഗുഡ
കത്താവിന്നു പ്രമാംംകാണ്ടാ അനഭിജ്ഞത്തനിമിംഗമോ ഈ
കൂടിയിൽ വല്ല സ്വീച്ചിത്തങ്ങളും അനുബന്ധിയപ്രയോഗങ്ങളും അ
സാംഗത്യങ്ങളും വാന്നദൂരായിട്ടുണ്ടുകൂടിൽ ഇള്ളുവാ അധികം
ചിപ്പും ഒരു പണിയിൽ മാറ്റമെല്ലാം വാസനാവുലം മാത്ര
മുള്ളു ഒരു ബാധകവിഷാണന്നുള്ള വാസ്തവം വിചാരിച്ചു സജ്ജ
നന്നാർഥം അവന്നു സദയാ ക്ഷമിച്ചുകാഞ്ഞുണ്ടതാണ്.

“ഹവിയുന്നമഹാരാജാവിന്നു ചരിത്രത്തെ വിശ്വകരിച്ചി
ചും എന്നു. ചക്രവർത്തി ബാഞ്ചുരവർക്കൾ, കല്ലുവിള്ളി വിശ്ശേഷാവി
തിരി അവർക്കൾ മുതലായ വിന്ദപാമാക്കണാക്കിട്ടുള്ള പല ഭാഷാ
നാടകങ്ങളുള്ളപ്പോൾ കൂട്ടപ്പേരുമേനോന്നവർക്കളും ഈ കമ്പങ്ങൾ
നൈ സപ്രതിക്കു വിശ്വയമാക്കിയെത്തന്തിനാണ്”നു ചിലപ്പ്
ചോദിക്കുമായിരിക്കാം. അതിനു പല സമാധാനങ്ങൾ പാര്യാന
ണ്. ഒരു കമ്പക്കിൽ നന്നിലധികം നാടകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ
വാടിവല്ലനും എത്തും ഒരു വ്യവസ്ഥ കല്പിച്ചിട്ടില്ലവല്ല. അങ്ങിനീന
വല്ല നിഖലവുമുണ്ടായിരുന്നുകൂടിൽ രാമാധനം മുതലായ കമക്ക
കൂൽ ഏറ്റുകവികളാൽ വിരചിത്തങ്ങളായ അംഗകൾ സംസ്കൃതനാ
ടക്കാൻ ഉണ്ടാക്കാനിടയില്ലായിരുന്നു. എന്ന മാത്രമല്ല; ഈ ആ
വും ഒരു കെതാബയിട്ടുള്ളതാണെന്നുകൂൽ ഇതിൽ നന്നാമെത്തതെന്നു
ററക്കാരൻ ഈ കമായ വിശ്വകരിച്ചു രണ്ടാമതു നാടകമുണ്ടാ
ക്കിയ ആളുണ്ടാണ്. ഒന്നിലധികം നാടകം ഒരു കമ്പിച്ചുണ്ടാക്കാനു
കീൽ പിന്നു എത്രം പാക്കില്ലും എത്രകാശാല്ലും. കവികൾക്ക് അവ
രവതുടെ മണംനാഗാരിക്ക് അന്തരുപകളായ കമകളിൽ പ്രതിപ
ാതി ഇന്തിഷ്ഠിക്കും അവന്നു അവന്നു അവന്നു സപ്രതിക്കരിക്കു വിശ്വയങ്ങ്.

தொகின்தீச்சுக்கும் செய்யுள்ள ஸாயாரஸாஸாஸ். போன்று அதை, வழிநுறை, நல்ல, உதவுத் தமாமாக்கட சப்ரிதுண் மீ அதுவரஸ்பாமந்திட்டு கிழ்சுமிசூஷும் ஒவ பஷ்கிச்பூயி ஏன் கி.சலை வகுக்கலை.

“அதுதுநேருவுமாயுலை வணக்களில்
விரும்பாயுகு நூதநத்தபு பூயம்.
பீயுஷமேகா மஞ்செஷுத்தக்காயாக
பீயுஷஸாராம ரூஜுங்கைதோங்”.

ஏன்னாக மஹான் பானதிடுக்கிடுது ஹவிடாட ஸூரஸீய மாஸ். ஏன்னாக், கூட்டுமேனாந வர்க்கம் ஹு கமயை விசு யிக்கிட்டு ஹு நாடகநுபாக்காங்காய ஸ்ரயாநகாரஸாம் அத்து மத்தினாஸ் பிதாவினாக் விருச்சிதமாய “ஹரிஶுக்ருஷ்ரா ஸாம்” கிழிப்பாடு வாயிசூஙோக்கியபூர்ம ஹு புமேகத்திலை ணாய ஒது புதிப்பதிவிழையோ தெள்ளாயாஸாராலை வாணுவ சூ வாய்நக்கார அரியிசுக்காலை ஸ.

மேல்பட்டது “ஹரிஶுக்ருஷ்ராஸாம்” கிழிப்பாடு அஷுடிசு புஸிலுப்புத்தகிதாதுபோல ஹு “ஹரிஶுக்ருவிலாஸாம்” நூ கெதேதயு ஸ்பீக்கிட்டு அஷுத்துங்காய்க்காய புஸிலிக்கிட்டு திக்கன “ஓரதவிலாஸாம்” மாநேஜரவர்க்காலை ஒலோஷ்டு அது நூதாம் அலிகாந்தீயமாகிரிக்கன ஏன்னதுடி ஹவிடாட வகுவு தாகிரிக்கன. அவர் ஹுபுகாரம் செய்திரிக்கன ஸ்மிதிக்க் கூ கிழிப்பாடு கூ கூவதாரிக ஏழ்தீட்டுக்குத் தொநாக்கயா கூ ஹு நாடகத்தின் ஒது முவவுர ஏழ்தேநெறு தொந் தொந யாஸாஸ்பு ஏனா விசாரிசுத்துக்கியாஸ் தொந் ஹு குத்துத்தின் ஹுபுமிசுடிடுக்குத்துக்கு வாணுவவு ஹவிடாட மாஷுவவண்டுத நூனா பானத்துக்காலை ஸ, ஹுபுகாரம் ஓஷாலிபுலிக்கரணலை கூ அங்கெக் ஸத்துபுணுக்கணம் ஹுகிடு விருப்பிசு “ஓரதவி பாஸாம்” அஷுத்துக்காராக்காங்க் அஷுடிப்பிசு புஸிலிக்கிக்கென்தினாம் ஏன்னாக்காலை முவவுர ஏழ்தீக்கென்தினாம் கூட்டு மேனாநவர்க்கம் கூ ஸவேஷ்டபரான் ஸ்ரயம் ஸங்஗தியாக்கிக்கொ கிக்கெடு ஏனா புதுமிசுக்காங்க் ஹு முவவுரயை ஹவிடாட ஸ தாவிசுக்காலை ஸ.

கொடுங்காரத்தின் ஏக்ளி.

ഹരിശ്ചന്നവിലംസം

ഒ ൦ ഫ ൦ ന ൦ ട ക ൦

—
ര ന ാ മ ക
—

ചീരപ്പാവസ്ഥിതന്വക്ഷസ്തതതിവിയറ്റംശഭ്രംഗാദിശംവാ
ണ്ണിക്കാരിക്കന്നചെന്തിക്കമിചിപരംതെങ്കിൽപ്പുലംകപാലം
എറംഞ്ചുട്ടാക്കാഡോമര് കൊള്ളെഴുചിംഡാൻ ചാംമിത്രാദിരെയ്യിൽ
പേരുമാരാറിഡേവൻതിക്കവടിനിതരാനിങ്ങെള്ളത്രാദിട്ടേ.

നാഞ്ഞാത്രാത്തിൽ സുത്രധാരൻ.

(സദാശിവത്തോട്) വളരെ വിസുരിച്ചിട്ടബല്ലില്ല. ഈ
പ്രോഫക്കട, പാസവാപിത്തേന്പരന്നു ഉസവദംനാത്മം സ
മാഗതനാരാധിരിക്കന്ന വിദ്വജനങ്ങളുടെ വിനോദത്തിനാവ
ണ്ണി ‘ഹരിശ്ചന്നവിലംസം’ എന്ന ഭാഷാഭാബക്കു മുത മുഖിച്ചേ
ഭിന്നയിട്ടുണ്ടെന്ന് സംക്ഷാർ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ
കല്പന ഇള്ളുള്ളവക്ക് രഹംപ്രഹം തന്നെ. ഏറ്റവും,

ശാസ്ത്രരാജ്യസകലവേദികളുായനേകം

ധാര്മ്മിസ്ത്രാവലിപിംജതിച്ചമില്ലെന്നുല്ലിൽ

പ്രീത്യാകടന്നഭിന്നയിച്ചുമനോരമാത്ത—

ജുത്തിരൈട്ടുട്ടതുവതിനില്ലുമഹംവിശ്വാഷം.

എത്തിനാൽ ഇപ്പോൾതന്നെ താഞ്ഞയായ ഏന്നോ അഞ്ഞ
യെ വിളിച്ച സംഗ്രഹിതം തിരുന്നിക്കുകതന്നെ.

(ചൂറി നടന്ന സദാശിവത്തോട്) താഭോ! തിരഞ്ഞെ രജ്ജി
കാലിൽ തടങ്കാപോലെ, ഇതാ

ഡാരാളകാന്തിരയുംംഭരണംഡരിച്ച—

നൗദാമല്ലാംദയിതെരമിതാവഞ്ഞ

ചാക്കുതിക്കലാരാജനാന്നുനരിപ്പ്

പാരാവതതാഴ്യിരൈയാരലജ്ജനവിച്ചിട്ടുന്നു.

(പ്രുക്കാരം) അഞ്ഞു! ലജ്ജാകവിട്ട് ഇന്നോടു കുന്നവരി
കുതന്നു. (നടി പ്രുവച്ച്) അഞ്ഞൻ കല്പിച്ചുല്ലോ.

(സുത്രധാരൻ) ഇദ്ദേഹം സുകുർബാധിക്കുത്തരാതു
ഈ സജ്ജാസ്ത്രാദ്ധിപാത ഭവാനി സംശ്ലിഷ്ടിപ്പ്. സുതാ നോക്ക,

രാജസാർമ്മിലും തത്തരവഹാജനങ്ങൾ വിസ്താരിച്ചുകൂട്ടുകയാണ്
കണ്ണാലം ഉദ്ഘാടനിരന്തരപിതാപ്രസംഗങ്ങളിൽവരാണിട്ടുണ്ട്. ദ'
നട്ടി—യരിതാനു.

സുന്തത്യാർ—എന്നാൽ നടക്കിവരാൻ ആരാധിക്കേണ്ടിന്ന് ഒപ്പണി തുറവിട്ടു കൊണ്ടുപാടുകളിലൂടെ അഭിനിഷ്ഠാ അഭിനിഷ്ഠയിൽ ഉടനെ അതിരംഗമിക്കണാം.

നട— അണ്ണിനെത്തോന്ന്. ഏന്നാൽ പ്രത്യോക്ഷമാണ് രാഡിയോഫോൺക്കുട്ടി തുച്ഛൻ അജൂഡാപിക്കണം.

സുത്രധാര—ഭദ്ര! നവീനക്തതിയായ ‘ഹരിയുറവിലും സു’ ഉത്തരവന്നാണ് സദക്കാർ ക്ലിച്ചിരിക്കുന്നത്.

କଟି—ହୁଏ ଗ୍ରନ୍ଥକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶରଙ୍ଗାତ୍ମକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
କହାଯାଇଗଲାମନ୍ତରେ ।

സുരയാരന്ത്—ക്രേംഗ്.

ശ്രൂതമന്ത്രാവലിക്കീർത്തിയാൽപ്പാത്രലഭത്ത്

ଏତିଥିରେ ପାଇଲାକାନ୍ତିରେ ଅନ୍ଧାତିବୀରାଗଶଙ୍କୁ, ଏହି

കവിക്കളമന്ത്രിക്ക് ടീക്കുണ്ടുമെന്നോന്തുമായാ—

വവർക്കൂട്ടുവും തീരുത്തുന്നും കൊടുക്കുന്ന

നടപ്പിലുണ്ട് തൊന്ത്രപായി ഈ വിവരം ആക്കണം എന്ന് അഭിവിക്കുന്നത്.

ମୁଖ୍ୟାରୀ—ନିରାକଳିତ୍ୟା ଏହିକଣା ଆଦିଷ୍ଵରକାରୀ
ଏହିକଣା ଅନୁଶକ୍ତି ଅବର ପେଣୁଥିଲୁଗାରେ ବେଳିପୁରୁଷ
କରି ବେଳିଯିଲୁ ବରାନ୍ତିର ଭେତି କଣ୍ଠାରାଜକରମାଯ ଦ୍ଵାରା
ନିରାକଳିତ୍ୟା ମଧ୍ୟ ସାମାଜିକରାର ସଂରକ୍ଷଣିକଣାଂ।

നടी—എന്നാൽ മുൻ്ത് ഇതുവിനാക്കണമിച്ചാണ് പാടേണ്ടത്.

ଗୁରୁଯାଠି—ହେ! ସଂଦର୍ଭିପ୍ରାଗବେଳେ, କୁଞ୍ଚିତ କୁଣ୍ଡ
ବିଜନାଶିଲି ଅନ୍ଧରୀଣା, କୁତ୍ତା କୁଣ୍ଡପୁରୀ,

രണ്ടാർക്കണ്ണപുരവുന്നപുന്നായമാണ്

രണ്ടാം ലില്ലർ തച്ചുവാനാനില്ല എന്നെന്ന് പാഠമുണ്ട്

മനപേരുംവിലസൂന്ധരങ്ങളുംവിശ്വ

മെന്തുരുത്തുവി! നിന്റുവായനംപാൽ ല.

၁၃၂

നടी—അഞ്ചിത്തെന്ന.

രണ്ടു തമത്തു കൊണ്ടു ഭിന്ന കൂനക്കുന്ന പ്രവാഹം ആണ്.

ଗ୍ରାମରୀଳୀକିମ୍ବୁଦ୍ଧାନ୍ତେଯୁଦ୍ଧାସମ୍ବନ୍ଧିତାକୁ

നാമിയോടിച്ചാടിച്ചിട്ടുണ്ടിരുവ്വാതുകിയുംഗുരുവി—
ഒഴിക്കുന്നരുംപിശാധപരിബാരമാത്തവിലപുനാദി. ८

അംഗത്വാധിക്രമം.

കളജ്ഞാംഖിണിനംഡാങ്കാറുവി—
ഡുരജ്ഞാംഖുഗ്രണംവിലോക്ത്രസാമുഖം
കളജ്ഞകാംഖികർക്കാപാൽ
കൊള്ളിക്കുന്നവുട്ടാകളുക്കത്ത.

९

സുത്ര—അതിനാൽ ഇന്തി വേണ്ടുന്ന കൃത്യങ്ങൾക്കായി എങ്കിലും പോരുക്കതന്നെ,

(എ)നാ രാജ്യപേരംപോയി. പ്രസ്താവന കഴിഞ്ഞ).

(അനന്തരം ത്രഞ്ചസഭ ചിൽ ഇന്ത്രം പരിബാരങ്ങളും
ആട്ടിക്കാണക്ക് ഉച്ചൾഭിരംഭകളും പ്രഭവലിക്കണാർ).

(തട്ടക്കേടിഞ്ഞു സ്രീകർ) അതും ജമിക്കണാ (എ)നാ വ
നിക്കണാ;

ഇന്ത്രൻ—

രാഘവന്മരിമാതനിന്നുംവൈരെക്കീണിച്ചുവസ്തുതയും—
യഘ്നാപാടിവലജ്ഞാലജത്തുവല്ലതാംവൈലത്തിളവുക്കൾപോതു
തെപ്പല്ലാമയമാക്കാൽശ്രമത്തുചുംബരത്താറിക്കീടുവാ—
നല്ലാംസാത്താട്ടപാകവി. സ്ത്രീരിതമാംകങ്ങളിച്ചുകാംവനെ. १०
സ്രീകർ— അച്ചുണ്ട് കല്പനപോലെ. (എ)നാ പോയി)

(അനന്തരം ഒരു പ്രതിഹാരി പ്രഭവലിച്ചു)

മഹാരാജാവു സദ്ഗുണാല്ലേഖണ വത്തിച്ചുംബു. ഇതാ കാബ
മഹാമിഥാർ വന്ന തിരമോറിക്ക കാണാനാതിന്ന സമയം കാത്ത
നിൽക്കുന്നു.

ഇന്ത്രൻ—എന്നാൽ വേഗത്തിൽ ഇണ്ണോട്ട് കൂട്ടിക്കാണു വ
രിക്കതന്നെ.

പ്രതിഹാരി—കല്പനപോലെ (പോയി)

ഇന്ത്രൻ—രേ! ലാതലേ! ഇപ്പോൾ ഇം മഹാപ്രികർ എപ്പോ
വര്ഷംകൂടി ഇവിടുള്ള വരവാനുള്ള കാരണാമന്താവിരിക്കും.

മഹലി—(മുൻഭാഗത്തെക്കു ദോഷി) ഇവരുടെ മുഖഭാവം
കൊണ്ട് സന്തംപരിശുശ്രാ മാത്രമല്ല സദനാശ്വരണാക്കുടി രാജ
ശിഖർ ഉണ്ടിക്കുന്നു.

ഇന്ത്രൻ—(സൂചിച്ചു ജാക്കീട്) നരിതന്നെ.

(അന്നെന്നരം വസിച്ചുന്ന്, വിശേഷമിത്രൻ, കണ്ടൻ, കാഞ്ഞപന്ന്
തുടങ്ങിയ മഹാമിക്കളോടുള്ളി പ്രതിഹാരി പ്രജവാദിന)

പ്രതിഹാരി—ഭവാനാർ ഇതിരാലു, ഇതിരാലു.

(മഹാമിക്കാർ അട്ടത്തു ചെപ്പുന്ന)

ഈറ്റുന്ന് (എഴുപ്പേര്) അഹോ! ഒഹാനം ഭാവിയാരായ ഭവി
ശാര ഇത്വം ഇറ്റുന്ന് നമസ്കരിഞ്ഞേ.

ജ്ഞാനികൾ—ഭവാന സ്വാഗതം.

(എഴുവഭം യദോപചാരം ഇരിക്കുന്ന).

ഈറ്റുന്ന്—കല്പാണാലുകരായമാഖവിവാഹാർന്നിങ്ങാള്ലുഞ്ഞാമാ—

ഈരിക്കാശാരം അഞ്ചുവന്നു പ്രബിലം എക്കുന്നുചൊല്ലീടുവിൻ

വല്ലാളുള്ളസു പക്ഷയം തപമതിനണ്ണാക്കേണാഭ്രമിഞ്ചു

ന്ത്രിപ്പാണംനരപാലവീരരജുവിൽസംരക്ഷിച്ചായ്യുദ്ധം. മു

വസിച്ചുന്ന്—സദാ! വാസവി! ഏന്നെൽ ഇവിടേക്കു വന
കാരണം തനു ഭവാനാ കണ്ടപോകണാഞ്ഞല്ലാതെ വോറ യാ
തൊന്നാമിപ്പു, തപസ്സിനും മറം ക്ഷേമംതന്നു. ഇപ്പോൾ ഭ്രമിയി
ലുള്ളിപാല സൗഖ്യം ഇം സന്ത്രിവാസികൾക്കുള്ളി ഉണ്ണോ എ
ന്ന സംശയമാണ്. എന്നതനുൽക്കു,

യരിച്ചീടുപ്പാരാതെപ്പോകമിപ്പോൾ

ഭാരിക്കംഡരിനുആറുപ്പല്ലുതാപാർ

സ്ത്രീക്കന്നുപുഞ്ചാദഃഖാക്കാരോധരാ—

രിക്കാടനുപാലവിപത്തിനുഭ്രാം

മു

വിശേഷമിത്രൻ—(കോപാത്രാട) അഹോ ലേവസഭയിലു
കില്ലു അസ്ത്രം പായുനാഡിന് ഇം വസിച്ചുന്ന് അദ്ദേഹംപോ
ം തുസ്ഥിപ്പുപ്പു. അതുഞ്ഞും! അതുഞ്ഞും! (ഈറ്റുന്നാട്) സദാ
വാസവി,

വസിച്ചുകുചിന്തിച്ചും വരിച്ചുന്നതുണ്ണാക്കിലും

അസ്ത്രുളരച്ചും തിരഞ്ഞെടുപ്പും തിക്കഹോ. മു

ഈ കിഴുജനപക്ഷപാദിയായ വസിച്ചുന്ന പാരതതു സ
ര്ജനമാരു വിചാരിച്ചു വെരാത ഭ്രമിക്കണ്ണ. അതുഞ്ഞായ ഇത്രേഹി
സ്തുപ്പംവാംതതിൽ ചുഞ്ഞവിതനക്കു. അതു തുരന്തിമിത്തമാണ് അ
സത്യാന്തരയന്നായും നിന്തുചൊണ്ണും ഇരിക്കുന്ന അതു രാജാധമനക്കു
വിച്ചു ദോഷം മാച്ചുപറഞ്ഞതോ.

ബാരംന്—(വിചാരം) ഇവർ ദോമദേവരവിന്നാൻ കാഞ്ഞ
അതിൽ വച്ചുപണ്ടാനന്ന പദ്മസ്തംഖിക്കുണ്ണോ.

അതിനാലി പങ്കാടവാദു
സിച്ചിൽക്കളു സംതരണാത്മപാക്കിപ്പ്
(വസിച്ചുവാ ദോഷവീക്ക്)
രിതിഗളിന്തക്കണ്ണാട—

റംഗവിധാജീ പസിച്ചുർക്കാപ്പത്താൻ, മന

വസിച്ചുന്ന— അമേരാ! മദ്ധാത്സഞ്ചാപുഛാഹമ്പണ്ടും നിഃ
യാപ്പട്ട ഭൂമ്തികളെപ്പോലെ വിചാരണ്ണാവുചി രഘുത്യാഗ്രഹം
ലാവി പരനിന്ദ്രാതല്ലുരനാഡിപ്പക്കന അങ്ങ് ഇങ്ങിനാ അറിഞ്ഞി
രിക്കണ്ണതാൻ.

യന്നുരോഗിദാചായുന്നാൽ വന്നിട്ടപോപമേവനം

എന്നല്ലാസനംഗം ഏന്നീറാക്കിപ്പിച്ചുപാം. മഹി

വിശ്രമിതുന്ന— (കോപദത്താട) ഭൂമ്യനാഡ രാജാവിനാ റീ
പ്പുനന്ന കീതിച്ചു അങ്ങയുടെ ജിഹപ്പയാൻ എന്നീറാക്കി പോ
ക്കന്നൽ.

വസിച്ചുന്ന— (കോപദത്താട) ചരീ എന്തുപാശത്തു.

കൂത്തുനാത്തായരാംണ്ടുണ്ടാണിതിനപേരുന്തു—

ഭൂതരഥരജ്ഞവാ—

ഓംത്രകാംക്ഷസഹവത്തിനാശക്പരതതി—

ലിന്നതിന്മുഖാത്താടം

പാത്രനാകാർക്കപരമീശാശക്തജനനിന്മ

ചെണ്ണുമാക്കന്നിന്മം

തീതികാംതവിച്ചകിപ്പുന്തല്ലുഡരിപ്പിപ്പ്

കിപ്പുർക്കുമ്മതേ.

മന

നാരദന്ന— അതുവു, എന്നു മണ്ണാരമ്പം സുഡിച്ചു.

കാല്യപന്ന— (എഴുന്നുറ തക്കുത്താകാണ്ട്) അഭേദാ! മഹാ
നാശവന്നാഡ ഭോഗാർ ഇങ്ങിനാ കോപിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ ഇതി
നെന്താണ്ണാരവസ്ഥാനം.

വിശ്രമിതുന്ന— ഈ വസിച്ചുന്നർ അവസാനത്വനന.

വസിച്ചുന്ന— ഹി മഹാബുധമണ്ണ! ഭോഗം എന്നു എന്നു അവ
സന്നം വജ്രത്തവന്ന് തക്ക സൗഖ്യത്മ്മ മുള്ളവണ്ണം!

കാല്യപന്ന— അമേരാ! തത്ത്വാച്ചു! തത്ത്വാച്ചു! ഭോഗാക്ക്
ഈ പ്രഭുത്വി അഭ്യേഷി, യുദ്ധത്വദ്ദു; അതിനാൽ മഹാബുദ്ധൻ

സത്രവാദി ആദാനനം താഴ്പുനാം ഇഷ്ട വിജയക വാദം പർക്കിച്ച് തീച്ചപ്പുട്ടെന്നുകയാണ് വെണ്ടത്.

സാരംഗ്—(ആദാനം) ഏവിക്ക് ആലൃത്തിൽ സംഖ്യാ ഫോസ്റ്റിഫായ ഭാഗ്യാവസ്ഥയും മുൻ കാലൈപ്പാൾ തട്ടിക്കൊള്ളെണ്ടു. എന്നു കൊടു ഒന്നുട്ടി പതിച്ചിച്ചുകൊണ്ടുകത്തോന്ന്. (പ്രകാശം) കാഞ്ചുപാൾ പറഞ്ഞതു യുക്താത്തോന്ന്. ഏവാൽ തോർക്കുനാവക്ക് ഘുണ്ടകിലും ഒരു പിച്ചുട്ടി വിശ്വയിക്കേണ്ടോക്കുന്നു.

കണ്ണപാൾ—തന്തു ഭവണത്തോന്ന് സംശയമില്ല (വിശദമിന്ത ദാഡി) സദേശ! ഭവാനി കാഞ്ചുത്തിൽ ഏന്തുവിച്ചാരിക്കുന്നു.

വിശദമിന്ത—ഈതിരലുണ്ടാണ് വിചാരിപ്പുന്നതു് അതാൽക്കുനാവക്കംഖ്യ പിച്ച ഇന്നനാതന്ന് ഇന്ത്യസ്തതോന്ന് തീച്ചപ്പും കൊടു.

ഇളക്ക്—അണ്ണിരാത്തോന്ന് ഏവാൽ തുണ്ണിരാജാജീവാ പിൽത്തിണിനാംഗ്രോ ജീവിക്കിൽമരംരംവാൻ മശലി ചിൽസുരക്ഷിനീട്ടങ്ങളിരാവരംബം സുധമ്മാംസദയിൽ.

വിശദമിന്ത—തുണ്ണിരാത്തോന്ന് മുൻ നിശ്ചയാർഹതയും സംശയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബാംഗൾ—(ബസിച്ചുടനാട്ടി) സദേശ! ഇളക്ക് പറഞ്ഞതു ദിവസം കേടുപാട്ടിലുണ്ടാണോ? നല്ലവന്നും ആദാവിച്ചു സമൂഹിച്ചും ചെറി. ഏവാത്തോന്ന്—

യന്നുനായകരികാത്മജാട്ടം—

അനിന്തുല്യരാജവാർഡിപിച്ചും—

മനിലില്ല, പരിശോധനപരമയും—

ലഭ്യജൂകമതിപ്പുന്നവിന്തനം.—

മര

അന്തുനാന്നായല്ല, ഇട്ടുഹമാകട്ടേ—

ക്രാനുവിച്ചുപേശാചായുതപസാദ്ധ്യമാണിയാൽ ആവും മാം സാരംചവയ്ക്കും സംശയം കാണുന്നും തുണ്ണും പിലിലുത്തുത്തു—

മുളകുകാണ്ടുന്ന രാഗുലോകട്ടെനാന്നാണ്മാഡിയാതാവുപോൽ ചിത്രസ്തുച്ചി മുച്ചാവരിചൂടാൽ മഹാനിഃദ്ധീയത്തും താമസം.

ഈപ്രകാരം പ്രദേശജീവിലും വിചാരിച്ചും എന്നു രാജാവിനു ഏതുവിധമെങ്കിലും ഭാഷിയാജീവാന്ത് കഴിയും. താങ്ങ് ശ്രദ്ധാദാനം ആദാവിക്കാതു വാചിച്ചതു വാചിച്ചതു വാചിച്ച സാഹസരം ചിപ്പുമാണി.

வஸ்திரங்கள்—ஏலி! ஏன்னிட வழிர படியும்,
மகைபவர்கள் காவனங்களிலிருந்து விடுதலை வீசி
மகாத்திரவிலப்பக்ஞவோப்பு மாண்பும் விடுதலை
தனிச்சலை விடுதலை காலந்திருக்காது என்று விடுதலை.

മുന്നിച്ചെടുവதു കാണേങ്കണ്ടാൻവാടക്കാണ്ടുപറ്റുന്നത്. മന

விழ_மிதுந்_ஸவை வாஸவ! இப் பிசரம் அதும் ராஜா வினா அரியிக்கலாதேயும் வனிஷ்டகன வாவிளிண்டும் வார தேவா கத்திக்லக்கி அயல்லூடேயும் ஸுக்ஷிச்சுகாஞ்சாமகிற் அது ராஜாயகங்கள் முன் இனிகளை ஏற்கன் ஏழுவங்க வேங்குடுகாவு எதான்.

കൊത്തുക്കാർഷികനവത്രക്കളോടൊക്കെ

മേഖലയിൽ കൊണ്ടുപെട്ടതാണ്.

നിത്യമണ്ഡലപരമാവിച്ചുവിജ്ഞ

തന്ത്രചായുവാളിവാന്നക്കണ്ടിട്ടാം

85

**ହୁଗ୍ରନ୍—ଅନୁକଟି, ହୁଏ ରଣ୍ଟ ସଂଗେତିଷ୍ଠାଂ ତୋହା ଡ୍ରେମାହାଳି
ଗୃହଶିଥିତ୍ବକାଳୀଙ୍କାଂ।**

(അംഗീകാരപ്പിൽ)

କାନ୍ଦାଯୁଦ୍ଧରଙେ କତିହାଣେ ପରିତ୍ରାଣ କରିଛାନ୍ତି ଏହାରେ

ମିଳାନ୍ତିତଲବତୀପରାଯନବି ଜୁଣ୍ଡରୁଜୁଗାପିରୋଜୁରେ ରଖି

ଯାହା ନେତାଙ୍କିତ ଯାତ୍ରାକୁ ପରିଚାରିତ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହାରେ ବିଶେଷ

ശ്രദ്ധ— ഒരു പുരി മന്ത്രിയെന്നും അഭിരാജിയും വളരെയധികം വിജയാർഹമാണ്.

Q5.

(ପ୍ରଦ୍ଵେଶ କାନ୍ତିକା)

କାନ୍ତିର ମହାଦେଵ

卷之三

ର ମେଳିକାଙ୍କୁ

ପ୍ରକାଶକ

(‘‘വാദകൾ എന്ന്)നാം ശാഖകൾ എന്ന്)നാം രണ്ട് താഴ്പര്യങ്ങളും അനുബന്ധമായി പ്രവേശിക്കുന്നു)

“நான்கள்—எடுத்து விடக்கூடிய அத்தகுறிப்பை விடுவார்கள் இல்லை எடுப்பிடிக்கூண் சூட்டுக்கிட்டு.

ଶାନ୍ତିକଳୀ—ସଜ୍ଜପ ଗାନ୍ଧକ! ଅଭ୍ୟାସ୍ତ୍ରରାଜ୍ୟବାହ ହାରିଶ୍ଚ
ରୂପର ରଥକଣ୍ଠେମହାକ୍ଷେତ୍ରରୀତିକଣ ପ୍ରଭାସକଳ ଲୁଙ୍ଗରବାର ବନ୍ଦିକୀ
ଛୁ ଅତିକାଳିଷ୍ଟ୍ରୋଦ୍ଧରଣ ଚେତ୍ର ରଥପଦ୍ମିତ୍ତ ବରେଣ୍ୟମ
ନୀ ରତ୍ନତ୍ତ୍ଵର ରଥମନ୍ଦ ରତ୍ନରାପିତ୍ତିରିତ୍ତିକଣ.

କାନ୍ଦକଳୀ—ସଜ୍ଜପ ରତ୍ନର ରଥରବାଟାର ଏଗରିଲୁ
ମିଟାଳୀ ପ୍ରଭାସକଳା ରତ୍ନ ରାଜ୍ୟବିଜାନୀର ରଥକଣ୍ଠେମହାକ୍ଷେତ୍ରର
କଣ୍ଠରେ.

ଶାନ୍ତିକଳୀ—ରତ୍ନର ରଥମନ୍ଦ ସପ୍ତରତ୍ନିତିକିଳିକଣ ବା
ନାତିକଳିକଣ ଲୁଙ୍ଗରିଷ୍ଟ୍ରୋଦ୍ଧରଣ ପ୍ରଭାସକଳ ବିତ୍ତିତ୍ତ ଲୁଙ୍ଗର
ରା ନିର୍ମାଣିତ୍ତିତ୍ତ.

କାନ୍ଦକଳୀ—ଏହିନେତିକଣ.

ଶାନ୍ତିକଳୀ—କେତ୍ରାଲ୍ୟ.

ଚେତ୍ରାଲ୍ୟରୀମହାରଥମନ୍ଦକିଳିପାର୍ଯ୍ୟନିତର୍ତ୍ତାଗ୍ରହ
ରତ୍ନାରିଷ୍ଟ୍ରୋଦ୍ଧରଣକରତିପାତିକାଳିଷ୍ଟ୍ରୋଦ୍ଧରଣକାଳିଷ୍ଟ୍ରୋଦ୍ଧରଣ
ଚେତ୍ରାଲ୍ୟରୀମହାରଥମନ୍ଦକିଳିପାର୍ଯ୍ୟନିତର୍ତ୍ତାଗ୍ରହ
ଚେତ୍ରାଲ୍ୟରୀମହାରଥମନ୍ଦକିଳିପାର୍ଯ୍ୟନିତର୍ତ୍ତାଗ୍ରହ. ଏହି

ଆଗ୍ରହରାଜନ୍ୟର୍ମଣ୍ଡ୍ର; ପ୍ରଭୃତିରାହେନା ନମତିତ୍ତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ମୋତିତ୍ତାକୁ—

ରତ୍ନରାଜ୍ୟରୀମହାରଥମନ୍ଦକିଳିପାର୍ଯ୍ୟନିତର୍ତ୍ତାଗ୍ରହ
ରତ୍ନର ବିଲାଙ୍ଘନିରବେଳେ

ତ୍ରୁପୀରବିଲାହୁରତତାରଜ୍ୟନ୍ତିକେନ୍ଦ୍ର
ରିତନିରେହାକେନାନ୍ତିକେନ୍ଦ୍ର

ତ୍ରୀରତାରାହୁରମାଟିକିରତକ୍ଷୁତିରାହାରତା—

ପାଶମିହାବିରତାବୁ—

ପାତମିହୋତରମହାରଥମନ୍ଦକିଳିପାର୍ଯ୍ୟନିତର୍ତ୍ତାଗ୍ରହ—

ମାହିନ୍ଦୁଲୁବିଜ୍ୟସ.

ଏହିକୁ.

୧୩

କାନ୍ଦକଳୀ—ରଥମା ରତ୍ନ ହାରିଶ୍ଚର ହାରାଜବିଜାନୀର ରଥ
ରାଶମ ବିହାରିତ୍ତାକୁ ଲୁଙ୍ଗ ରଥମା ବଜ୍ରର ପାଖବାନୀ. ଏହି
ରଥରାଜନୀକୁ—

ପାନ୍ତରାଜାରାହୁରତାରନ୍ତିକୁପାତିରତ—

ରାଜତିବୁନ୍ଦମିନରତ—

ରାଜମାନ୍ଦିରତିବୁନ୍ଦମିନରତ—

ରାଜବିତ୍ତିପରାକ୍ରମରାଜ.

പാത്മിവാൻറെ സാമ്പിയത്തിനുള്ളിട്ടുണ്ട്

വാതരപരിയുന്നുണ്ട്—

മാത്രമാത്രമില്ലപാത്രിക്കേണ്ടതുണ്ട്—

മത്രക്കരണിയതാ.

രജ

ശാസ്ത്രകൾ—താവോ ഗേരം അതിക്രമിക്കുന്നു. അതിനാൽ
ഖുഡി ഒന്നും മുകുന്ദമെൻറെ അതുഞ്ചുവയെ ദാഡാവത്തിക്കൊട്ട്.

ഈക്കുകൾ—അതാഴിനാഡാക്കൊട്ട്. (ശാസ്ത്രകൾ പൊച്ചി, നാഡാ
കൾ (ചുവിനും നോക്കിട്ട്) അതുഞ്ചുവയെ വിശ്വാമിത്രുമഹാഷ്ഠി
ആക്രമണാട്ടുകൂട്ടി ഇന്നേഒരുതന്നെ യങ്ങൾ. ഇതും തന്നെ പരാബ
ഗണാധിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും തന്നെ—

തപിച്ചുതൻകേടുകൾതീർത്തമെയ്യും—

തപിച്ചുവാടുന്നായവാരവിനാദം

നിന്നുംവാലണ്ണാവലുതുവിചാരം

മനസ്സുഭൂതാണുണ്ടുന്നതെളിഞ്ഞു.

രണ്ട്

(അഭാവത്തം ത്രുക്കനും വിശ്വാമിത്രുനും പ്രാവേശിക്കുന്നു)

ഈക്കുകൾ—(ഒരുത്തുചെന്ന്) ഭഗവാന്മാർ ഇതാ ഖുഡിക്കു
ചുട്ടുനാശിപ്പിക്കും.

(രണ്ടുപേരും ഖുഡിക്കുന്നു.

(വിശ്വാമിത്രും അതുഞ്ചുവം)

ക്ഷേണിയിൽവാതജാവിച്ചുാക്കുന്നതു—

പ്രാണികൾക്കുമാഡ്താരിൽനിന്നുചും

പ്രാണമാറിയതിലുംപരമേകം

ഭാഗഹരനിവിലുതാരുംതാപം.

രണ്ട്

അഭേദാ ഖുഡിയും ഇം കാഞ്ഞുതിൽ മഹാബാധം ഭൂമിക്കാതിരി
ക്കുന്നതിനും വേണ്ട വിവൃതതിഥ്യുംകൂടുതു ഇതുംമഹാത്മാകൂട്ടി
അതുംലാചിക്കുതന്നെ.

(പ്രകാശം)

സദിവ ഇതുകാണണ്ടുനാം ഏറിക്കും സമാധാനായിട്ടില്ല.
ഇന്നിയും പാലവിധിയാണിട്ടുള്ള ചാതികൾ ചെയ്യുന്നിവരുന്നുനോ
ണ്ണ് തോന്നുന്നത്.

ത്രുക്കുകൾ—തന്ത്രകൂണാണുണ്ടുന്നതുണ്ട്.

സ്വന്തമാകോഞ്ഞലാഭത്തിരുന്നുവചായുന്നിരിക്കില്ലും

ഹരിപ്പാപംതിനിന്നുംപുന്നാശാശ്വന്തിപ്പാശ്വംകും.

എന്നുണ്ടുന്നുണ്ട്.

രണ്ട്

ଶାନ୍ତିଜୀବିନୀକାରୀ
ତତୀଦିକିର୍ତ୍ତିକାହମିଲ୍ଲେ—
ଗାଁଅନ୍ତରୀଳରେ ଚାହୁଁକଷ୍ଟତତ୍ତ୍ଵରୀଷ୍ଟିଲ୍ଲେ
ସାଧୁସାଧୀଷ୍ଟିଲ୍ଲେ
ବୀର୍ଯ୍ୟାଂତ୍ରିକାନ୍ଵେଶ୍ୱରରେ ହାରିପତିଶ୍ରୀ—
ମହେଷେଣ୍ଟିସଙ୍ଗକହାଠ

ଶ୍ରୀରାମସ୍ତାନିତାରୁପତିଶ୍ଵରାତରିହା—

ଏହ୍ୟେତବରେ ଚାହୁଁତିଲ୍ଲେ.

ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରନୀ—ଶରିତାନୀ.

ହୃ

ଶ୍ରୀରାମନୀ—ଆନ୍ତୁଷ୍ଠବକାଣ୍ଡ ଲାଭନାଟ କାନ୍ତିମହାଶୁନୀନ ବେଳେ
ଶାନ୍ତିକର୍ତ୍ତିକର୍ତ୍ତି ଏହ୍ୟେନାନ୍ତୁଷ୍ଠବକାଣ୍ଡ ଯାତାତ ଡୋଷିର୍ବୁଦ୍ଧି ଉଣ୍ଡା
ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରନୀ—ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାଣିରେ.

(ଆନ୍ତୁଷ୍ଠବକାଣ୍ଡ ପ୍ରଭୁଙ୍କରିଷ୍ଟନା)

ପ୍ରଭୁଙ୍କର୍ତ୍ତି—କଶୁବରିପାତାରଦୀନିନେମିକଣ ନମ୍ରାତା.

ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରନୀ—ପ୍ରଭୁଙ୍କ! ପୋଷିଦ୍ଧିନାଥ ବିବରନରେ
ଶବଦା ପାଇୟକ.

ପ୍ରଭୁଙ୍କର୍ତ୍ତି—ଶ୍ରୀରାମ ଆଶରପ୍ରୁତ୍ୟେତୁର୍ବିର୍ତ୍ତବାନୀ ଆଶିଷନୀ
ଅନ୍ତର୍ଭୂତେ ଅନ୍ତର୍ଭୂତେ ପ୍ରକାର ହାରିଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଆରିବିଶ୍ଵ ଉତ୍କଳତାନୀ
ପତ୍ରର କେତ୍ରିଣେତ୍ରର ଅନ୍ତର୍ଭୂତରେ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ପ୍ରକାର ଏହାନୀ
ବେଳୋଲ୍ଲୁପ୍ତିପ୍ରକାରରେ ଏହାନୀ ଏହାନୀ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ପ୍ରକାର ଏହାନୀ
ଯାନ୍ତିକଣାନ୍ତର୍ଭୂତରେ ଆଶିଷନାନୀ ଏହାନୀ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ପ୍ରକାର ଏହାନୀ
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ପୋତିକାଳି ଏହ୍ୟେ.

ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରନୀ—ପ୍ରଭୁଙ୍କ! ମୀ ବିଶ୍ଵାମିତ୍ର ଜୋହିକର୍ତ୍ତିକ
ରପାନ୍ତିକାରୀଙ୍କ.

ପ୍ରଭୁଙ୍କର୍ତ୍ତି—କଲ୍ପନାଦୟନାଲ୍ୟ (ପୋଷି)

ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରନୀ—(ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ) ସଜ୍ଜପ ହୁଣି ଏହାନୀଙ୍କ
ଅଭ୍ୟନ୍ତି.

ଶ୍ରୀରାମ—ଶ୍ରୀରାମବିଶ୍ଵରାଜାଙ୍କ ରାଜାବରିଷାରୀ ଅନୁଭୂତି
ନିର୍ମଳା ହୃଦୟାକାର ବରତରଳାଙ୍କ.

ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରନୀ—ଅତିରିକ୍ତ ଲୁହାପାତା ଲୁହାପାତା.

ଶ୍ରୀରାମ—ଅତେ ହୃଦୟର ଲୁହାପାତା ଲୁହାପାତା ନାହିଁ
ଲୁହାପାତା ନାହିଁ ଏହାନୀଙ୍କ ଅଭ୍ୟନ୍ତି.

ହୃଦୟରଣ୍ମିଳିତିରେ କାହିଁବିନ୍ଦିନାନ୍ତର୍ଭୂତ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ
ଅଭ୍ୟନ୍ତି ରାଜାଙ୍କାର ପରିଦ୍ରାବନ୍ତି ପରିଦ୍ରାବନ୍ତି ଅଭ୍ୟନ୍ତି.

വിശ്വമിത്രൻ—അഭ്യേശ ഇരാതാര നല്ല ഉപാധിതാനന്ന.

(അനന്തരം മാരണൻ പ്രദവാഹിച്ചു തുടങ്ങശരം)

ഇപ്പോൾ അഴചാലുയിലെ അവസ്ഥ എങ്കിനൊരു ഉന്നതാജി
തന്റെ ഉടൻ വരേഞ്ഞാമന്നേള്ളു ആണു ഇരാതാമന്നേൻ ആജിതാജി
ഞാൻ ക്ഷണം സംഖിച്ചു. (ചുടിനന്നാക്കിട്ട്) ഇരാ ഇര
ലാമൻ ഇവിടത്തെന്ന ഇരിക്കുന്ന. താട്ടത്തുചെന്ന വിവരം അര
ഡിവിക്കുതാനാണ്.

* (അട്ടത്തുചെന്ന പ്രകാശം)

ഗ്രാമവർച്ചാരിന്നുണ്ടാക്കി നമ്മുാം.

വിശ്വമിത്രൻ—ചുരും! വിശ്വേഷണംകൂടിന്ത്യൂബന്ന വേ
ശം പറയുക.

ചുരണ്ണൻ—തന്ത്രവോൻ അഞ്ചാല്പുരാജുതിൽ അണോക
വിധത്തിലുള്ള നാഗരൈചെയ്യുന്നവിന്നാൽ നിഞ്ചാഗിച്ചിരുന്ന
പക്ഷിനുശാശ്വി സൂക്ഷ്മാളുക്കുള്ളേയും രാജാ ഹരിയുന്നു നാലാട്ട
കൊണ്ടു നശ്ചജീവികളാക്കിചെയ്യിരിക്കുന്നു.

വിശ്വമിത്രൻ—(കോപ്പുത്തംബട എഴുന്നുറ ഹരിയുന്ന
ഭാംട ദാരിട്ടുന്നുപോലു)

എടാ! എടാ! ഹരിയുന്നുഹതകാ!

ഇക്കാലംകൂസംചെന്നുമുമ്പുമഹിമാം—

ജ്ഞാതകണ്ഠിപ്രകാശം

മിക്കാരംചെയ്യുന്നവിതിനുപകരമി—

നോന്നുമോദിപ്പിതിന്നായ്

മന്ത്രക്കാപത്തിയുയൻനർക്കുലപലഹനുകലം...

അന്നച്ചീക്കന്നിലാണീം

റോക്കിഡൈസ്റ്റംകുന്നിതുകുലസഹിതം

വിന്നുനാനിനന്നീഞ്ഞാൻ.

ന. 1

ചുരണ്ണൻ! ആ പാപംതാവായ രാജായുന്ന എവിടെ?

ചുരണ്ണൻ—നായാട്ടിനാലുംഉണ്ടാണുവിജ്ഞാന്ത്യാട്ടം

നാഡിക്കുണ്ടാണുവികലത്തംസുരയുതടത്തിൽ

പോയിട്ടുന്നുംസമാന്വിഷിച്ചിട്ടുണ്ണം..

ന. 2

വിശ്വമിത്രൻ—(ശ്രൂതാക്ക്) എന്നാലിനി വേശം നുബി
വിജക്കേംവുക്കതാനാ.

അക്കം—എന്തിനാണ് ഇതു വാദപരമല്ലെന്നത്. വെങ്കം ചിയമല്ലോ നൃക്കണ്ണലുവിച്ചു തിരുവിച്ചിട്ടും വാ.

விடங்களிலும் — ஏனையுடனினாலும் விடக்கூடியது. தான்ஸிலும் நிறைவேண்டும்.

(അമുഖപ്പോലെ)

കുട്ടിക്കളുടെ പ്രാഥമ്യ വരവായിൽ നിന്ന് മുൻപുള്ള കാലം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നതാണ് ചുവന്നേരം.

ക്രാന്റീണാരവം

ନ୍ତରୀକରଣପାଇଁ ମହାଶ୍ଵର ମହାଦେବ ପାଇଁ ଯାଏଇବୁ

പത്രിനീപത്മവഞ്ചി

துணி, வைப்புளிதல் போன்ற வகையான

வாழ்விடுதே-

തത്കാരിൽസൗഖ്യവിളക്കുന്നിതുപരമ്പരയം

പരമ്പരാസവ്യസങ്കടി.

三

ആക്കൻ—ഈ! നേരം പ്രഭാതഹായി, ഓട്ടാ

கோராகாறுத்தினுமாங்களிலிருந்தும் மூக்காத்தல்கள்

സൂര്യാസ്ത്രീനാവരദ്ദേശഭാർത്താഗിയതാംസിംഹംപിള്ളിന്ന് കൊന്തു

ବୀରାଜୀଙ୍କାଳମତୀଯଦୃତତ୍ତ୍ଵକାଳେଣ୍ଟତତତ୍ତ୍ଵରେ ବୀରାଜୀଙ୍କାଳମତୀଯଦୃତତ୍ତ୍ଵକାଳେଣ୍ଟତତତ୍ତ୍ଵରେ

三

അതിനാലീനി വേണ്ടുന്ന കൂരുങ്ങമിക്കായി നൃക്കു പോറ്റു തിരുന്ന്.

വിശ്വാസിത്തമും—അങ്ങിനൈത്തണ്ണ.

(എല്ലാവരും പ്രോത്സി വൃക്ഷങ്ങൾ കഴിവിൽ.)

— 20 —

(ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ରେଜାଲ୍‌ଯୁଂ ଡାଙ୍କ୍‌ଯୁଂ ପ୍ରଦର୍ଶନ)

ରାଜୁ—ପ୍ରିୟେ! ମୁଁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାମରି କେବଳକିମ୍ବିଷ୍ଯତିତେ
ପ୍ରମାଣାବୀ ଉତ୍ତରାଗା ତଥାରେ ଅନ୍ତରେରେବାଟୁଛିଲୁ ପ୍ରଯୁ
ତିକଳୁଙ୍କ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତାନୁମାନ. ତୁ ତା ହୁ ବିନା,

രണ്ട് തീരുകളിൽനാമലപ്പവന്നുനാലുരന്നോടു.

କାଳାଜୀର୍ଣ୍ଣିଗୁଣ୍ୟରେ ହେଲାଯିବା କାଳାଜୀର୍ଣ୍ଣିରେ ପାଇବାରେ କାଳାଜୀର୍ଣ୍ଣିରେ ପାଇବାରେ

காலாட்டிக்கூவி தெருக்காவிலுக்கும் கிளர்தாப்பனாக்கு

三

ആര്യനുമാർഗ്ഗം വിശ്വാടകിന്നുവിളിക്കാൻതിൽ
പാട്ടാനുസൃതപരമായാണെന്നു അഖിലംബു തന്മുഖിപ്പേച്ചാണെന്ന്
കൂടുതാവിഹിന്ദുഗണങ്ങൾക്കാണും വുഡിനുംഡിതന്നു കാട്ടണ
തേടുന്നതുമധ്യപുണ്ണിപ്പുണ്ണിവിവഹംമാത്രമാവണിക്കുലം.

ചന്ദ്രതി—ആഞ്ചലിക്കു! സവും എ അനീരംനീഖണ്ഡം ഇംഗ്ലീഷം
പ്രഭാഷം എനിക്ക് അഭിജ്ഞപ്പാഠിക്കാം എ പാതയെ ചൊല്ലു
നണിക്കു.

രാജാ—

സാരസവാഹാ! സരയുതീം ഡീജർ ധരിക്കുകാറാരോ
പാരാക്ഷരന്നുവും തീരയും ദിക്കുള്ളിനിാതൻതാപം.

(ചാറിനടങ്കണ)

ചന്ദ്രതി—ആഞ്ചലിക്കു! മദനമഹാരാജാവിന്നും എഴുന്നാ
ജ്ഞത്തിന്, നതകിക്കളാണ് ചെയ്യപ്പുട്ടന്നതുപോലെ, അങ്ങയു
ടെ എഴുന്നാജ്ഞത്തിൽ ഉച്ചാരിക്കുന്ന ഉദ്ദേതാട്ടക്കൂട്ടിലും മഡിലുകളും
ഒട്ട ആട്ടവും രഥത്തിനാനുപദാരി പാട്ടനു കലിച്ചക്കൂട്ടുടെ ഉ
സാഹിവും ഇവിട്ടനു കാണണ്ണില്ലെന്ന്.

രാജാ—പ്രിഃയ! ഇവക്കൂട്ടുടെ ഉസാഹതിനുജ്ഞി കാരണം
ഞാന്നല്ല, വിചാരിച്ചുനോക്കിതാൽ വേതിതന്നായാണ്. എന്നുന്നുണ്ട്—

ആലോലാരീലായണോ! ലാവാദാഖാലു
പോലുള്ളനിന്നും ചാരേപ്രകാശകരുലും
മാലഹനിഃയമകിലുടന്നുവച്ചാടിക്കുന്ന

ബാലേ! തവാരവരസാങ്കുഖിൽക്കൂട്ടനാ.

രാജാ

ചന്ദ്രതി—(മരാരാടത്തിലും റോക്കിട്ട്) അഞ്ചാ! കയ്യും!
കാച്ചും! ആഞ്ചലിക്കു! ഇവിട്ടനീപരവരായാണു പത്രിനിംയ കു
ണ്ണനില്ലെന്ന്.

രാജാ—(ആര്യഗാനം) ഇവിം ഇം താമരപ്പുഞ്ഞുരയക്കണി
ചൂണ്ണം പായുന്നത്. ആക്കട്ട അതിനിന്നോന്നു പായുകതനാ.

(ചന്ദ്രതിജുടുക കയ്യു പിറിച്ചുകാണിക്കു) (പ്രകാശം) ഭവതി
ക്കുണ്ണാണ് പാരവരും. ഇം വിപിനാസഭാരാ വിമിന്തം കുറി
സിക്കുന്നുണ്ടോ. എന്നുണ്ട്—

ചട്ടംപ്രായുലസിതാമുത്തവിശ്വമണ്ഡം

മുഴുവന്വള്ളുമനു വിന്നതനവിൽക്കുചു

ಎಪಾಟ್ಕಿಷ್ಟುಹೋಪ್ತಿಯಪಲ್ಯವರಣಾಂಗ
ತ್ತಿಕಿಷ್ಟಿತಿಷ್ಟುಹಿಲಂಹಿ! ಕ್ಷಿಳ್ಳಕವೀರಂ.

ಚಾರುಮತಿ— (ಪಿರಿಷ್ಟುಹಾಣೆ) ಇವತಾಗಿತಾತ ಬ್ಯಾಪ್ತಿಕ್ಕಾ
ನೀ. ಹಾಡಾಗಿಕ್ಕುತ್ತೆಂದೂ ಮರೊ ಹಲವರೆ ನಿಮಿತ್ತಂ ಕುಲಗಣಿಮ
ರಣನಿಷ್ಠಕಿರಿತಿಗಾಗು ಇಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣರಾತ್ರಿಕ್ಷಿಷ್ಟುಹ್ಯಾಲ್ಫ್ ರಾಗೆ ಪಾರ
ಣಿತ್ತ.

ರಾಜ್ಞಾ—ಆ ತಾರೆಯಾ. ಏಗಾಗೆ ನಿಂತೆನ್ನು ರಣ್ಣಪಡೆರಿಯಂ
ತಿರಿಷ್ಟಿರಿಷ್ಟುಹಾತಿಗಾಗಿನಾ ವಳಸರ ಬ್ಯಾಪ್ತಿಕ್ಕಾಭಿರಿಕಣೆ. ಇಲ್ಲ
ಹಾಂತತಿತ್ತ ವಿಂಡ್ರಿಷಿಕ್ಕುಹ್ಯಾಲ್ ಗಜಣಾನ್ನು ಹಾರಾಪ್ರಾಪ್ತತ್ತಾಗಾರ್
ಎಗಾಗೆನೀನೀ. ಶ್ರೀಹರಿಹರಿ ತಾಗಣಾಗೆ ಸೌಂಧ್ಯಾಳ್ಜಿ ಮರೊಂ
ವಳೈ ಹಾಣಾಗೆಯಾದ್ದಾ ಅಂಸಹ್ಯಾಲ್ ಅಂಸ್ಯಾಲ್ ಉಣಾಹಿಗಾಗಾತ್ತ ಪಾರ
ಯಾಗೆ. ಇಲ್ಲ—

ನೀರಿತ್ತಾಂಷ್ಟಿವಿಷಾಯೆಹಾಗೆಹಿಪಯ್ಯಾಹ್ಯೆ ನಾಯಾಪಕ್ಷಾಸ್ಯೆ ಇಯ್
ಅರ್ಥಾಜತಾವಾಯ್ತುಹಾತ್ತಿಜಯಾಷಿಕ್ಕಾಂಗಾರೀಪತ್ರಿನಿ
ಪಾರಾಗಿಂಗಾದಗ್ರಾಪಕಾಗಿತಿಕಾತಿಷ್ಟುಹೇತ್ತಾರಿಸೀವರ್ತ
ನಾರಾಹಾಹಾಗಾಂಕಣ್ಣಿತಿಗಿಗ್ಗೆಯ್ಯಾಂಕಣ್ಣಿರೊಫ್ಫಾಹಾತೆ,
ಇಲ್ಲ.

ಚಾರುಮತಿ— ಅತ್ಯಂತ್ಯಾಗು! ನಾತ್ತಿ ತಾಮರಾಪ್ರಾಪ್ತ್ಯಾಹಿತ ಇಲ್ಲ
ನಿ ಪಾಲುವಪಕ್ಷಾಂಗಂ ಚೆಪ್ಪುತ್ತ.

ರಾಜ್ಞಾ— ನಾಣಿಗಾಗಿನಾಗಾ. (ಏಗ್ಗು) ಅಪ್ರಕಾರಂಚೆಪ್ಪು
ಚೂರಿಗಾಕಾತ್ತ.

ರಾಜ್ಞಾ— (ಅರ್ಥಾಗಂತಂ) ಡೆವಿಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ವಾಗಿಂತಾತಿಷ್ಟಾಂ
ಅತ್ಯಂತ್ಯಾ ಹಲವಾರುತ್ತಾಗಾ. ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲಕ್ಕೂಡ ಹಾರಿಗ್ರಾತಾಹ್ಯ
ಅರ್ಥಾಗಿತಿರಿಕಣಾ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲಪ್ರಾಪ್ತತ್ತಾ ಇಲ್ಲವಾದ ಅಂತಾಹ್ಯಾಂ ಅಂತಿಷ್ಟ
ನೀಲ್ಯ. (ಪ್ರಕಾಣ್ಣ) ಅಲ್ಲಿಂದು ಸ್ವಾರ್ಥಿ!

ಹಾಕ್ಕಿಗಾತ್ತಿಷ್ಟಾಹಲಪವ್ಯತ್ತಾಂ

ತ್ತಾಂತಿಕತ್ತಾಂತ್ತಾಂತಾಹಾಗಾಂತಾಹಾಗಾಂ

ಹಾಕ್ಕಿಸಂಗಮಿಸಿಗಿನ್ಹಾಕ್ಕಾರ್ಹಾಕಾಂ

ಎಪಾಟ್ಕಿಷ್ಟಿತಾಪತ್ತಾಂತಾಹಾಂತಾಹಾಗಾ.

ಹಾ

ಚಾರುಮತಿ— ಈಲ್ಲ ಇಲ್ಲತಾತ್ತಾಗಾ ತ್ತಾಂತಿಕಿಷ್ಟಾಹಾಲ್ಯಾಂ ಪಿಗಾ
ಇಲ್ಲ ಅರ್ಥಾಗಾಂಪಾಕಾಗಾವಾಲ್ಯಾ. (ಏಗ್ಗು ರಾಘವಿಷ್ಟಾಹಾಂ)
ರಾಜ್ಞಾ— (ಅರ್ಥಾಗಂತಂ) ಈಹೋ!

ಹಾತಿಪ್ಪಾಂತಾಹಾಗಾಹಾಂತಾಹಾಯಕಾಲಿಮತ—

ಪಲ್ಪಾತಾತಿಕಾನ್ನೀಪ್ಪು—

ರ್ವಾರ್ವಾಂವಾತ್ತಾಹಾಕಾನ್ನೀಪ್ಪಾಲಪಾಕಾ, ಹಿ—

ಹಾತಿರಹಾತಿರಾಗ್ಯಾಂ

പ്രത്യേകം വാണിയോടൊരീനമില്ലെങ്കിൽ

ക്ഷുണ്ണിതാരംഭക്കിയുംബൾമ്

ചിത്രത്തോടുനിൽക്കും അലിറിയിൽ തിരിച്ചായ

രേഖാചിത്രങ്ങളുടെ പരിപാലനം.

१५

ചാലുമതി— അങ്ങുംപുത്ര! മധ്യപാനത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിയിരുന്ന നാടികളായ മൂന്ന് ശ്രേണികളുടെ കർണ്ണാന്വകരായ സ്വയക്കരിക്കാൻ ഏതുവാദി എന്നിൽ മനസ്സിലായ പ്രാഠിവും വിജോവിപ്പിക്കുന്നു.

ରାଜୀ— ପ୍ରିୟ! ବେତିଯିଟଙ୍କ ନାଲ୍ଲୁଗିବା ବିଭାବିଷ୍ଟିକୁ
ନାହିଁଯାଏ ତାଣ ପ୍ରାଚୀର ମାଲ୍ଲିଗିବା ବିଭାବିଷ୍ଟିକୁ ଯାଏ
ଦେଖିବାପାଇଁକୁ ବେହୁଣୀ ପ୍ରାଚୀରିବା ପ୍ରାଚୀରିଲା—

അരബ്രന്തനക_ംഗിരായനന്നപുരിച്ചാട്ടവരണം

ചെങ്ങുവംസംക്ഷിപ്താദം

வாய்மையிடுமலைத்துச்சிகிவாழ்வு

ଓঁ শুভ্র মহাশূণ্যের কাব্য

ഉന്നിപ്പോള്ളാമ്പുകളായാൽ പരമതിലാശരം

ജ്ഞാദമർത്ത്, ഏതിനിധിയും താൻക്

കാസ്റ്റപ്പോലീസ്ടിനുമുകളാക്കരായിരി.

ଲ୍ଲାତିକାବଳ୍ଲାତତମଲ୍ଲାନ୍.

८८

வழுமதி— அவோ ஆக ஸ்மயங் அதிழ்வருள் ஷ்வரா
விஷுவங்கும் செம்பைபூத்தில் முதசையைத் தொபியிவிழில் வெறு
வுஜலாவிற்கும் வோகாகைக்கொ கைதால்பூதிக்கொ என்ன் அா
வின்திக்கொ மாற்றதில்லை இதுவிக்கிழில் அதிழ்வருள்ளது
அதிழ்விக்கொ அதிலையமாவி அதிவாடிசூ ஆக ஏவஸ்ரா மு
க்குப்பு காலின்தன்னுபொவல் தோண்டு.

രാജാ—(ആരംഗതം) കറിവാരുമു കാക്കേഡവന്നു എറ്റു
അഞ്ചലാൽ എന്ന് ദർശനതു ആണെന്തുപോലെ വൃഥതി
പ്രിക്കുന്നതിനു ഒന്ന് ക്ഷേരാക്കാനില്ല. അതിനാൽ കരച്ചാരം
ഇവിടെ ഇരുന്ന വിത്തുമിക്കക്കതന്നു. (പ്രകാശപ്പേരി) മുഖ
വിപിനാസംഖ്യാരംഭിച്ചിരുന്നു ഭവതി വളരെ അച്ചിന്നിച്ചിരിക്കുന്നു.
എൻ്റെന്നാൽ— ഇതു,

காலூருமினாவனாக்டருமத்தைக் விழிலோது, புதுதெரு

କେପାର୍କ୍‌ଲୁଙ୍ଗପାର୍କ୍‌ଜୀବିତ

ஈஸ்டர் குகீக திக்ஷங்குவ விதப்போன்று

ବର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦାଳ୍ପିକ୍ୟୁଲାର୍

ତୁଳାନ ଗତିବିଲୁକ୍ଷକାଳୀନିକପୁରୁଷ
ତୁଳିବିଲୁଗୁରୁଲଙ୍ଘନୀ
ତୁଳାରକା ଦ୍ଵାରା ମେତାଜୀବିମହା
ଲକ୍ଷ୍ମୀବିଲୁଗୁରୁଲଙ୍ଘନୀ.

ଅ'ଟ

ଚାନ୍ଦିତି—ଅତ୍ୟଧିତୁରୁ! ହୁ ସତରାଠ ବିମୋହିତ ବିଲାର
କୁଣ୍ଡଳୀ ଏବିନା ବ୍ୟାଯିତ୍ତିରିକଣନ.

ରାଜା—ଏବିନାଙ୍କ ଭଗୀରିତୁ ପିତ୍ରକଲପକଳାଙ୍କ ଛୁରିଯ
ନୁ ବିଲାରହିତିକଣ ପ୍ରପନ୍ନ ତତ୍ତ୍ଵିକକଲେ ଅରପଣରିତ୍ୟ ବିଦ୍ୟନ୍ତି
ନାତୁରାଯ ହୁ ଅଭୋଦରତତିବାନୀଙ୍କ ବିଭିନ୍ନିକୁ ଲୁହନା କାହୁଁ
ଦୋର ବିଶ୍ରମିକରିବାକାରୀ.

ଚାନ୍ଦିତି—ଆଜିବାହିନାମ (ଏବିନା ରଣ୍ଜିପେଶ ଲୁହିକଣା).
ରାଜା—ମେଘଲୁକେଣ୍ଣି! ବିଶିଷ୍ଟିତୁଲୁହାର ରସ—

ତିକାନୀର ସତରାଠପୋତାଙ୍କ
ଲୁହୁଲୁହାରଲୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକ
କନ୍ଦିଲାଗାକଷତିକାର
ପେଣୁଲୁହୁଲୁହାରଲୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର
ଶ୍ରୀଶିଖାରଲୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର
ଲାଜୁରାଲୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର ପୁରାନୀରୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର
କିମ୍ପୁତିକିମ୍ପୁତିକାନ୍ତିକାର.

ଅ'ଟ'

(ଏବିନା ଲୁହୁଲୁହାରଲୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର)

ଚାନ୍ଦିତି—(ଅନୁଭବରାତି) ତୁଟତ ତାତରୁକ ଅକରିତା
ଶୁରତୁପୋଲାମିଲୁହୁଲୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର
ଅନ୍ତରୁପୁରୁଷାଙ୍କ ଦେଖିଲୁହୁଲୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର
ରାଜିତ ଶ୍ରୀଶିଖାରଲୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର ଏବିନୀର ଶରୀର
ରାଜା—ଶ୍ରୀଶିଖାରଲୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର

ଏବିନାରିତିକାର ଶ୍ରୀଶିଖାରଲୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର
ପ୍ରପାରିତିକାର ଶ୍ରୀଶିଖାରଲୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର
ରାଜା—ଶ୍ରୀଶିଖାରଲୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର
କରିବାରିତିକାର ଶ୍ରୀଶିଖାରଲୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର.

ଅ'ଟ'

ଚାନ୍ଦିତି—(ଅନୁଭବରାତି) ଅନ୍ତରୁପୁରୁଷାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଯା
ଏକମି ଏବିନୀର ଶ୍ରୀଶିଖାର ଅନୁମତିକାର ରାଜକୁମିଳିକଣନ. (ଏବି
ନା ରୂପରାମାରୁହୁଲୁହୁକାନ୍ତିକାର)

സുരഖയ്ക്കുവെച്ചും സുരഖിക്കുന്നതിനു—
യുദ്ധത്തെന്നുള്ളേക്കാണുമെന്നു
പറ്റുതാഴെനിന്മാണ്ടിൽ മേന്തമുന്തുവിലും തു
വും കുക്കലണിക്കും! പുരുഷക്കോരിവകിടാം.

ഒന്ന്

(എന്ന് അലിഗൈം ചെയ്യുന്ന)

ചാന്ദതി—(കൈതട്ടിന്)

രാജാ— തട്ടനിരതനാടുകളിലിവിശ്വാസിപ്പുപരി
കളുടെന്നതിലുപരം മക്കിലുമുണ്ടുണ്ട്
കൂടുന്നംസംഖ്യമാണി ചായ്ക്കുവായുകളും
ഉന്നാട്ടത്തിനാൽപരമിതിനന്നാളും പ്രഭാവനം.

ഒന്ന്

(അംഗീകാരംയാൽ)

എഡോ പലായന്! എത്രുമഹാപാപികളാണ് കൂലപതിയും
ടു താരഗാപ്പുങ്കുയ കലക്കി മറിച്ചിട്ടിക്കുന്നത്. എന്ത്, അങ്ങും
ബ്ലാഡാജാവാഡ ഹരിയുന്നു എംബാ താൻ പറയുന്നത്. എംബാ
എന്നാൽ എന്നാണ് വല്ല വിശ്വാസവും ഉണ്ടോ?

രാജാ—(നോക്കിട്ട്) ഈതാ രണ്ടു മഹാഷ്ഠികൾ വളരെ കോപം
അതാട്ടകൂടി ഇന്നോട്ടുതെന്ന വജ്രാശ്.

(രഥന്തരം കോപദത്താട രണ്ടു ദഹം മഹാഷ്ഠികൾ പ്രവേശിക്കുന്ന)

എല്ലാവരും എഴുന്നീള്ളുന്ന.

രണ്യംതാപസന്ന്—രാജാവേ!

നൃത്തിനാധകക്കന്നനാഗാവ്യാഘ്രകാട്ടനംബാഷ്ടിത്തരം
മേട്ടു കണ്ണുമിരിപ്പുതിനുള്ളിമാരാളായിവന്നിട്ടുമോ
കണ്ണു! സംഗതികാട്ടിലുംപൊരതിക്കില്ലാതായിഞ്ഞേഞ്ഞകിനി—
പ്രോട്ടോട്ടവല്ലവഴിക്കുമിക്കിതിവരുന്നരക്ഷിച്ചിട്ടിട്ടുവെവാൽ.

രാജാ—(തെഴുതുക്കാണ്ട്) താമോ എത്രുസംഗതിവശാലാ
ണ് മഹാത്മാക്കളും ദശവാനരർ അല്ലജനനാഡ എംബാ നോക്കാർ
ശ്രദ്ധകാരം കോപിക്കുന്നത്.

രണ്യംതാപസന്ന്—അധിക്കുംബന്നായ അദ്ദേഹം രഥനാഥാ
ശ്രദ്ധവുന്നിക്കാണ്ടുതെന്ന.

രാജാ—ഇന്തിനെ പറയുന്നതിനു തക്കതായ ദരപരാപാ കു
വാന്മാക്ക് എന്നിൽവിനും എന്നാണ് ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളത്.

രണ്യംതാപസന്ന്—അതു പറയും.

ധന്യാഗ്രഗംഭേഖണിയാംഡാജണക്കുന്നിക്കുന്നതാനു
നാശനാശിവവാദാന്തിവരജംതോന്നു

ചെവന്നുന്നുണ്ടോടുവരതിനുംളവന്തരിലോത്താ—
ലിന്നാജമിപ്പുമുറിയായില്ലമാറിയാരു.

ഒന്ന്

രാഖ്യകാരമുള്ള താമരപ്പാള്ളയിലിരിന്നി നാനാവിധം ചെയ്യു
വാള്ളു.

രാജാ—താമോ വിഹ്രാമിത്രമഹാപ്രീതി പാദക്ഷേത്രം
തിൽ അഗ്രഗണ്യാശ എന്നിക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധാതരം സമ
പദ്മാളിലും വികാംഡിശന്നാതിനു വിശ്രായമില്ലോള്ളു.

രണ്ടാംതാപഗസൻ—അഗ്രഗണ്യൻ ഏപ്പാള്ള അഹംദിവാ
കൊണ്ടാൻ ഉഗ്രാരു അങ്ഗേ ഇപ്പുകാരദിഷ്ട ഭജകമന്ത്രങ്ങളെ അ
നഘ്നിക്കുന്നത്. അകുട്ട ഇതിന്റെ മഹം താമസിക്കാതെ അന്ന
ബൈപ്പും സംഗതിക്കാക്കം. ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾതന്നെ പോയി ഈ
വിവരം കുലപതിശാടരിഖിക്കുട്ട. (എന്നപോഴി).

രാജാവ്—(വ്യസനാഭ്യന്തരാട ശ്രദ്ധാശാം)

കമ്പ്പുകാലമ്പതിനാളുള്ളക്കൂപ്പുട്ടുവെട്ടമന്ത്രാണിതുപാത്രാണ്
റിപ്പുനാഡുകൾക്കാരാജാളിൽത്തുംമാലുതുവിഞ്ഞമാണ്.

(എന്ന മെന്നമാർക്കി ഇരിക്കുന്ന)

ചന്ദ്രമാൻ—(ശ്രദ്ധാശാം) നാഞ്ചാട്ടക്കിണിയു പോകുന്ന സമ
ം എന്നും നിംബുഡിയതാലുണ്ട് ആഞ്ചുപറുന്ന തനു താമരപ്പാള്ളു
ജു തിൽ ഇരാനിയത്. താണ്ണു! ആക്കരെ ആപത്തിനു മേരുവായി
തനിന്തിനാൽ എന്നു പ്രായം ദഹിച്ചുപാകുന്നു. (പ്രകാശം)
ആഞ്ചുപറുന്നാഴക്കിതു നിമിത്തം വച്ചു ആപത്തുകളും സംഭവി
ക്കുന്നോ?

രാജാ—പ്രീഥിയ! ഈ സാരമിപ്പാത്ത സംഗതിശയ്യുടെ ഭഗ
വാൻ വിഹ്രാമിത്രൻ ദരിക്കല്ലും നമ്മുടെനേരു കോപിക്കിപ്പുവി
ശ്രദ്ധാംതന്നെ.

(അഞ്ചിയർക്കിൽ ശ്രദ്ധം)

ചന്ദ്രമാൻ—(ശ്രദ്ധാശാം) ആരാന്ന് ഈ കാട്ടിൽ ഇതു മ
ഡാംമാക്കാവുന്നു ശാന്തപ്രായന്ത്. (പ്രകാശം) ആഞ്ചുപറു!
ഈവിടുന്ന കേരിക്കു നിഃഖും ഈ പാട്ടുവളര വിശ്രാദ്യായിബിക്കുന്നു.

രാജാ—ഈന്ന് കേരിക്കുന്നോ?

ചപ്പട്ടുനാവുട്ടുവിട്ടുകുട്ടിക്കുംഡാന്ന്

മാട്ടാനാഡാ മേരപ്പുംജിവാല്ലാഡാന്ന്

മഹാത്തവാണിമണിപാട്ടിനു ഫേറ്റപാരം

തുള്ളിപ്പുട്ടാലുംദേശിതമലീകരം.

അട്ട

(അവന്നെന്നും ഒരു പ്രതിഹാരി പ്രവേഗിച്ചു)

മഹാരാജാവു സംസ്താപ്പണ്ണേ വർത്തിച്ചാലും. തിരുമേരിനൈ
കാണന്നതിന് ആഗ്രഹംത്താട്ടുട്ടി വിശ്വാസാനികളുായ രണ്ട് രാ
പസികൾ സമയം കാത്തു നിൽക്കുന്നു.

രാജാ—എന്നാൽ വേഗത്തിൽഉണ്ടാട്ടുട്ടുടർന്നാണവരിക.

പ്രതിഹാരി—കല്ലുനേപാലെ (പോലീ)

(താപസികളുടെക്കൂട്ടുടെ പ്രതിഹാരി പ്രവേഗിക്കുന്നു)

പ്രതിഹാരി—ഭരവതിമാർ മുതിരലു മുതിരലു.

(രാജാ സൗഖ്യിച്ചുനേരാക്കി ആര്യഗതം)

അബ്ദാക്കാരാധരാദേഹം

കണ്ണുനയതിനാൽമയക്കിവിളയാട്ടം

പെനമനിശാരിവകരാത്രാൽ

പൊന്മൺഡയത്രപോൽപ്പുകാശമിയല്ലനോർ.

അട്ട

പ്രതിഹാരി—ഈതാ താമുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട താമുരാ
ക്രീഡാട്ടുട്ടുട്ടി എഴുന്നെല്ലുമിരിക്കുന്നു. ഭവതികൾ അരങ്ങാട്ട് അ
ട്ടത്തുചെട്ടും.

(രാജുക്കുത്തചന്ന മാനദ, മദ്ദേവപ്രഞ്ചപവാദ്യ)

അഹോ! മദ്ദേവ! ഈ മഹാരാജാവും നാഡ്യാട്ടകാണ്ട വ
ളുവര ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന എകിലും ഇരുപ്പരതിഃ്ഠരം ആകൃതി ദ
ർശനിയുന്നതെന്ന.

മദ്ദേവ—ആണ്ടു! മാനദേ! ശരിതെന്ന.

ഇരുവുമിന്നുംമിന്നുംശരംശരംതാനുമാക്കിവല്ലിരിപ്പ
മാനദ—

ഇന്നിവജ്ഞാനസമാനന്നുണ്ടിപ്പാത്തീടിവിന്നിവന്നതെന്ന.

ശ്രീകർണ്ണക്ഷപാം—മഹാരാജാവു ജയിക്കുന്നു

(എന്ന വാദിക്കുന്നു)

രാജാ—ഭവതികൾക്കു സപാഗതം.

ചാന്ദതി—(ആര്യഗതം) ലാവണ്ണവതികൾ ഏന്നവാക്ക്
അതിനു വിഷയമായിട്ടുള്ളത് ഈ യുവതികൾതെന്ന സംശയമില്ല.

രാജാ—ഒസ്സുമയ്യാമിസ്ത്രംബന്ധും സപ്ത്രണ്ണിക്കുള്ളത്
കി വിസ്തുരമാണും റിംഗകരിക്കുന്ന വിഞ്ഞാം ആരാനാനുന്നും ഇരുന്നും

ଶ୍ରୀମତୀ କାରଣା ମହିଳା ସଂଗମ ଓ ବେଳତିଥିଲେ
ପରିଯୁକ୍ତ.

മാനദ—മഹാരാജാവും കെട്ടിയും, സംഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ തു നോക്കുള്ള നീങ്ങാവിഞ്ഞേണ്ടതു ഭാവാന്തരം സന്നിധിയിൽ പ്രയോ ഗിച്ച സന്ദേശപ്പിച്ചുവരണ്ടെന്നുള്ള അക്കുന്നറ നിശ്ചാര തൊൽ ഇംഗ്ലീഷ് പൂരപ്പെട്ടതാകുന്നു. അതിനാൽ തിരുമുന്നിൽ ഗാ നംബച്ചയുന്നതിന്' അനുവദിച്ചു തരണം.

രാജാ—അനീവനതാന്. ഭവതികൾ ശാന്തചയ്യുവിൻ. ഈ താ കേൾക്കേണ്ടതിന് തന്നെ തയ്യാറായിരിക്കും.

(അക്കികൾ ഇത്തന്നെ ഗാനംചെയ്യുന്ന)

ഉന്നതകീർത്തിവഹിക്കംളന്നവരണിയുംസുവർഖമക്കടമ്മേം

ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କାରୀ ପାଇଁ ଏହାକାରରେ ବାଧୁ ବ୍ୟାହରିତ କରାଯାଇଲା ।

സൗകര്യം—മഹാരാജാവ്! എന്നെല്ലാക്കും ഇതികൽ അദ്ദേഹം
ക്രമഗമാലിയും.

രാജാ—പിന്നെ ഫുണ്ടാൻ് ഭവതികർഷ്ണാഗുഹം.

ଶ୍ରୀକଳେ—ବନ୍ଦର ଲମ୍ବାଵାହ କିମ୍ବା ଯତ୍ତରୁଷିଣୀଁ.

ରାଜ୍ୟ—କେପିଲିଙ୍ଗନ୍ତ.

മാനദ് — ഉള്ളാസമോട്ടയിട്ടുവൽക്കരപ്പ്പേരുവത്താൽ

கல்லூரிக்கண்மதுஷவைக்கோட்டீஸ்

മല്ലിനരക്കാമഹിന്ദ്രാസുവര്ണപരിച്ച

ஸ்ரூப்யாடியாகுவதே கூவகினால்.

६३

ചന്ദ്രതി—(ആമുഖത്തം) ഇവരുടെ അതുല്യം അതുല്യമാണ് എതിൽനിന്നും ദശയികകുടഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അക്കാട്ട് ഭർത്താവിജയൻറു ഭാവാഹരിയാട്ട.

രാജാ—(കൊപ്പത്തോട്) ചി! ചി! നിങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ പാ
രുന്നതു യുക്തമല്ല.

സുംഖപ്രയത്നില്ലവകിയമനവനാർ

മന്ത്രാലവിട്ടുതാഴീൽചെജ്ഞകയില്ലാതല്ല

കൊങ്ങുമഹാവിശമമാണിരത്താഴിച്ചുവേണ്ട

കൊങ്കന്മാർക്കില്ലടനായതുനമ്പുകൾ വന്നേരം.

63

ମାତ୍ର—ମହାରାଜାଙ୍କ, ତେଣୁଡ଼ିକୁଳେଖି । ଯାଏତୁଠାରୀଶ୍ଵର

୩୫

രാജാ—എന്നാൽ യദേശ്വർ പൊത്തുപ്പെട്ടവിന്.

മദ്ദോപ—മഹാരാജാവു! ഇവിടുന്നിങ്ങിന ക്ലീശനാൽ
മഹാ സക്കടക്കാൻ.

താരവ്യന്ധനരിഖാരവാന്നറപാദ—

അഞ്ചരവിഃനാചതാമിയിവാരദ്രായാദ്ദൈ!

ഡാനാഭാധിപവരിക്കണാമെന്നാഴിജാതാദി—

താരികലിപ്പവരമാഖാദമാഹാത്മാത്.

ആ

രാജാ—(കോപത്രാട) ചീ! ഇഷ്വിയദ്ധജ വാഗ്രാദംകു
ണ്ട യാത്രാൽ മഹാവും ഇല്ല. അഭിനിശ്ച താൻ ഒരിക്കലും ആ ചരിക്കണമല്ല.

മാനദ—തൈദാദ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു വഹിച്ച അഭിനിശ്ച
ചെന്ന തോന്നാരബണ്ണകിൽ അഞ്ചയുടെ ശ്രേഷ്ഠപരമാത്മ ക്ലീ
ഥത്താൽ മരി.

ചന്ദ്രതി—(ആമുഖതം) അഭോ ആ ശ്രേഷ്ഠപരമാത്മ
വചിക്കണമിന്ന് അപ്പന്നായ എന്നു പത്രം ലോഹിതാഘ്രണി
രിക്ഷ ഇം കൂലടക്കിക്കും എന്നിന സാധിക്കം. (പ്രകാശം) ഇതു ഉ
വതികളാട അതിനോഹത്തിന്റെ ആധിക്യം താന്നാണ്.

രാജാ—ഭവതികൾ ഭേദം സംഗതിക്കുപ്പറി സംസാരിക്ക
നില്ല. വൈരാത വ്യവഹരിപ്പുന്ന വന്നവരാബന്ന തോന്നാം.
ഒരതിനാൽ ഭേദം പോവുകതാന്.

മദ്ദോപ—രാജാവു തൈദാദ താല്പര്യാശ ആഗ്രഹാരത
സാധിച്ചതജന്നതിനു ശക്താല്പാത അതിനിഷ്ടരാം അഞ്ചയു
ട മുനിൽ ഇപ്പുകാരം പ്രഞ്ചിച്ചുത്തു വിചാരിക്കുമ്പോൾ ലജ്ജ
തോന്നാം.

മാനദ—കുഞ്ചി! കുഞ്ചി! ദിജിവുഖിശാശ ഭവാനിതു കരിംഗര
യന്നാബന്നാലും അരിപ്പ് ആദ്യത്തിൽ തൈദാക്കിപ്പാതിജന്നതി
നാൽ ഇപ്പോൾ ഇപ്പുകാരാളജ അവമാനത്തിനിട്ടാണി.

(അഭന്നതരം വാഴയത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്
സൗഖ്യത്തി പ്രഭേദിച്ച്).

മനിടതലുംരാജാപ്പുഡിനകൾ ചെയ്യുന്നിങ്ങളിൽപ്പേജം
എന്നാടബാളിനിരംഘനതിനാലുംവികല്ലമില്ലരിവിന്. ദിവ്യ

ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣ—(ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟି) ତାଙ୍କୁ! ଏବେବେ! ରହିକଣେ! ଏହିକଣେ!

(ଏହିଙ୍କା କରିଯାନା)

ରାଜା—ବେଳାପତି! ଅବସର ଉପାଦ୍ୱିକତାରେ।

ବେଳାପତି—କଲ୍ପନାପାତାର ବ୍ୟାପାରି (ଏହିଙ୍କା କୋଣାର୍କପାତାରି)

ରାଜା—ପ୍ରିୟ! ଅବସର ଅବତିମେହଂ ବଜ୍ରାତତତ୍ତଵାନା,

ଚାନ୍ଦତି— ଅନ୍ତିମାନ୍ୟକୁଳବକ୍ଷକୁଳ ସମ୍ମାନଂ ହୁଣିବା
ତଥା,

(ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରିୟଙ୍କିତ୍ବୀ)。

ତଥାରାଜୀବୁ ସର୍ବତ୍ରକୁଳଙ୍କଣ୍ଠା ବର୍ତ୍ତନିତ୍ୱାଲ୍ମୀଳମ୍। ଅବିଯନ୍ତ କୁଳପ୍ରକାରଂ ରାଜ୍ୟାନ୍ତିକିତବକ୍ତ ଏହିବନ୍ଧନକୁଳାନ୍ତିକାଙ୍କା ପଞ୍ଚିକତା
କୁ କର୍ମକାଳିତିରିକଣୀରେ,

ରାଜା—ଏହିଙ୍କାର ପୁରୋଦ୍ଧରଣକରାନା,

ଚାନ୍ଦତି—ଅନ୍ତିମାନ୍ୟକୁଳବକ୍ଷକୁଳ,

(ଏହିଙ୍କା ଏହିବନ୍ଧନକିମ୍ବାହି)

ବେଳାପତି— ବେଳାପତି

ଦୃଗ୍ରାମ ମଜ୍ଜାଂ.

ଦୃଗ୍ରାମଂ.

(ଅନ୍ତିମାନ୍ୟ ସଂଜନକରୀ ବେଳାପତିର ପ୍ରଫେରିକଣା).

ସଂଜନକରୀ—(ଅନ୍ତିମଶତାବ୍ଦୀ) ଅନ୍ତରେ ନବରୟବନମାଲାର
ଯାତ୍ରୀରିକଣା ଏହାକର ପ୍ରାଣପ୍ରିୟଙ୍କର ସନ୍ଧିପତରିତ ଲୁହ
କାନ୍ତ ପାଦପଢ଼ନ୍ତିରେ, ଲୁହି ଲୁହକୋଟକୁଳିରୁକୁଳ ସମ୍ମାନପଦ୍ମବନ୍ଦି
ହୀଠ ମନ୍ଦିରିଲୁକୁଳ ହନୋଜବେଳାନ୍ତର ଲୋଗନମାଲାକି ଚାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ,
(ପ୍ରକାଶରେ) ଅନ୍ତରେ ପ୍ରିୟ ହତମେ,

ତଥାରାଜାନ୍ତରିକୁଳକାଳୀନୀରମାଜା...

ତଥାରାଜାନ୍ତରିକୁଳକାଳୀନୀରମାଜା...

କାନ୍ତରାଜାନ୍ତରିକୁଳକାଳୀନୀରମାଜା...

କାନ୍ତରାଜାନ୍ତରିକୁଳକାଳୀନୀରମାଜା...

(ଏହିଙ୍କା ମେଳିଗିରିକଣା)

ବେଳାପତି—(ତାଙ୍କା ଭୂତିକଣା).

സംജ്ഞകൾ—(വിചാരം) എൻ്റൊ ഇവർ പ്രധാനതിക്കാം ലാമാ ചി കോപിച്ചിട്ടുണ്ട്. താഴ്വുകിൽ ഇന്തിരാ പതിവില്ല.

(കൊച്ചു വിചാരിച്ചിട്ട്) ഞാൻ ഒന്നരഗം തിവസം ഇവിടെ വരാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇവർ വല്ല തോനിവാസവും വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊടു ഇന്തിരാ പറയുകതുനാ. (പ്രകാശം) പ്രീശ്യ ഭവതിയുടെ മുഖത്തു കൊക്കി ഉംൽ എൻ്റൊ തെളിശ്ശാജ്ഞാ ചണ്ണനു തോന്നുന്നു.

സൗമിനി—അതുവൻം മുപ്പത്തിഞ്ചും സ്വന്താവധാനം.

സംജ്ഞകൾ—ഭവതിയുടെ മുഖത്തിനും സ്വന്താവം അങ്ങി ചന്ദയാനമല്ല.

തന്ത്രകാശമാണുകൾത്തിലേണാ വിള്ളേ—

മാകാശമല്ല, രസിക്കുക! തവാക്രമി, ബു,
ലോകാദിരാമമത്രകാശമവരാകമാറാം

രകാശംശാക്കിതിഹാനി വിനാച്ചിട്ടുന്നു. ന്നു

സൗമിനി—എന്നു എന്തിനാണിന്തിരാ പരിഹസിക്കുന്നത്.

സംജ്ഞകൾ—കാഞ്ചി! ഞാൻ ഭവതിയൈ പരിഹസിക്കുകയും ലൈനാംബാം മനസ്സിലും കാഞ്ചിയും.

സൗമിനി—എനിക്കുവിച്ചത്തെപ്പോലെ ബുദ്ധിയീഘ്നക്കിലും പാതത്താൽ മനസ്സിലുംവുമന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

സംജ്ഞകൾ—ഭവതി എന്തിനാണ് ഭവതിയെ പാഠവിക്കുന്നത്. സത്യമാണുട്ടം എന്നും മനസ്സിച്ചുജു വാസ്തുവാച്ചാം എൻ്റൊ പാഞ്ചാൽ.

സൗമിനി—ഈതു നല്ല വാസ്തവംതന്നു. ഇണ്ട്രലഡംപോലും ഇപ്പോൾ ഒരു പദ്ധതി ഭവാനകരമാണ് ചൂണ്ടണ്ണും പാഞ്ചാൽ ആരാണ് അഭ്യർത്ഥനയും.

സംജ്ഞകൾ—ഭവതി എൻ്റൊ പ്രഖ്യാതമാണു ഒരു സംഭാവിച്ച മനസ്സിൽ പച്ചകാണ്ട പുറമു മാറാനും സംസാരിക്കാനും പോലും തോന്നുന്നു.

സൗമിനി—അതുവള്ളും ഇന്നാവവരു സമീപത്തിൽ ഉണ്ടാണിരുന്നു സുന്ദരിയുടു ചേർത്തിച്ചും അറിമാം.

(എന്റൊ എഴുന്നോടു പോകുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു).

സംജതകൻ—(തട്ടുനാകാണ്ട്) അല്ലോഹാ വല്ലേ! നിരപ്പാ ഡിച്ചു എന്നിൽ പ്രസാദിക്കണം.

നിങ്ങളോ:നവുമാമന്ത്രിലബലചിന്തിച്ചുകാണണ്ടാനാടി—
നാഞ്ചാപച്ചുജതപ്പിച്ചംപ്രിയത്തുമനി മുണ്ടാനി ചാത്രും
പൊയ്യേപ്പായുന്നപാരിടവർന്ന് തങ്ങാട്ടാമാനിച്ചുപോ—
ധിച്ചുജ്ഞാനാഭാലുതായിട്ടെന്നാൽവന്നുമാട്ടി. നാഞ്ചിട്ടോ. നൃ

സൗമിനി—ഈതു വാസുവഹയിടിക്കം. എന്നാലുന്നാട്ട പറക്കാത പോയതന്നുണ്ട്.

സംജതകൻ—മഹാരാജിംഗ നാഞ്ചാട്ടിനു പേരുംനീ തയ്യാറാ ഒരിച്ചുംനുശ്ശാനും ഞാൻ തിരക്കുമ്പിൽ ചെന്നത്. അല്ലോ! പി തന്ന കൂടാട്ടപ്പാരണാമനു കല്പനായി. താതുനാകാണ്ട തന്മ മു ഭവതിയകാണ്ട ധാതുപായനതിനു തന്റെയില്ല.

സൗമിനി—(ചിരിച്ചുനാകാണ്ട്) അല്ലോഹാ പ്രഥമനാമി! ഈ വിഭുനും അന്ത്യന്ത്രീകരിൽ ഒന്നരക്കുന്നായിട്ട് ഏതാന മനോപാ യതാ ചിരിക്കാം എന്ന വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ണിനിങ്ക ദേശ്യേണ്ട രഹം.

സംജതകൻ—തിരേഹാ താങ്ങിനെ വരുമോ?

നളിനാരസപ്പനക്കുംനൽ

കളവംസംകാരത്തിരസ്യതളിരതിനെ

തെളിവാവധതിനാവതിനേന്നു

കളവമാഴികാംക്ഷിക്കുമേംകമിച്ചാലും.

നൃ.

സൗമിനി—താരതപ്പും പോട്ട. ഇന്തി ഇവിടുന്ന നാഞ്ചാട്ടി നു പോചിട്ടുണ്ടു മന്ത്രം പറയു.

സംജതകൻ—താങ്ങിനെതന്നു. നമ്മൾ ഇവിടു ഇരിക്കകും (ഇരിക്കുന്ന) പ്രീയ കുട്ടാലും, തന്മാർ ഇവിടുന്നും കാട്ടിൽ ചെന്നതിന്താഗേംം താവിടു കാലഘന്തനും എന്ന കുട്ടാളരാജാ വും കൂട്ടക്കാരം കല്പനപ്രകാരം മാജയണാവിക്കാര പിന്നു—
ചെറിയതുന്നുമാറിയംഗച്ചന്മതിജ്ഞാനാനിച്ചുനാൽചുന്നത്
ചെറിയതുന്നുമാറിയംഗച്ചന്മതിജ്ഞാനാനിച്ചുനാൽചുന്നത്
കുറഞ്ഞാൽവരുത്തുന്നുംനരവരുന്നുനാഞ്ചിട്ടുണ്ടും. നൃ.

വിസുമിനി—എന്നു അപാഷ്മാണണംയേര്.

സംജ്ഞകൾ—കാട്ടാളവാദാട ലിലവിളിയും എസ്സു, ഓളം എ ലറ്റേഡും മാറം കേട്ടുകൊണ്ടാണ്—

കാട്ടാപ്പനികൾ മാർപ്പലിനിയനിവരിന്

കൂട്ടക്കതിച്ചുലിയിൽക്കെട്ടിനിശ്വാസം

കാട്ടിന്തകംതവിടകാധികളാറമാണ്—

മോട്ടാരുടങ്ങിതുടാരുട്ടുവുംതാമെവ.

സ്രഷ്ട

എന്തിനവളരു പറയുന്ന; ഈ ദാഖാട്ടുക്കണ്ണു സകല ഒ സ്തൂഢാന്താം നഷ്ടജീവികളായിത്തീറി. പിന്നു താരുമാരു ഒ ത പനിവന്ന. അതിനെയും രാജാവു നിന്മഹിച്ചു.

സൈമിനി—നാഥാട്ട് വള്ളരു രസുള്ളതെന്ന.

സംജ്ഞകൾ—സംശയാഘോഷി

(അണിയായിരി)

സുത്രഗാദിച്ചുഉക്കന്തു താമരപടലംവിടന്ന് വിലസുന്ത

ആചീപതിയുഖന്തു കാമിനിശ്വാസംവിച്ഛമക്കവുന്തു. സ്രഷ്ട

സംജ്ഞകൾ—നാം ഇങ്ങിനെ സംസാരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു നേരംപോയരിന്തില്ല. മഹാരാജാവു് ഏതുമാനംബന്ധപരതിൽ എഴുന്നേളിക്കിരുത്തു. ഇവി വേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തികൾക്കാണും നാം പോവുകതെന്ന.

സൈമിനി—തെങ്ങിനൊത്തൻ.

(എന്ന് എല്ലാംവാം പോഷി)

(പുത്രാംഗം കഴിഞ്ഞു.)

(അണിനാരം രാജാ, ചാന്ദ്രതി, കാഹാരൻ, മന്ത്രി,

ഉത്തരാധിവർ പ്രജീവലിക്കണാർ)

കമാരൻ—താതപാദങ്ങൾക്കു നടപ്പുണ്ടാം. (നടപ്പുഠിക്കണാ)

രാജാ—വസു നിന്നു മേന്തുംബേണ്ട ദ്രുതഗ്രന്ഥു ഭവിക്കുന്നു.

ചാന്ദ്രതി—കമാരൻ ആയുജ്ജംഗംവി ഭവിക്കുന്നു.

രാജാ—മന്ത്രി ഉചിതങ്ങളായ സമയംനുണ്ടു കൊടുത്തു വേണ്ട കാരാര എല്ലാം പിരിച്ചുചീഡാണു.

മന്ത്രി—കല്ലുന്നപോലെ എല്ലാം ചെണ്ണു.

(അണിയായിരി)

ഭവാരാജാവേ! രാധികാജോ! രാധികാജോ!

எ டெரியேஷன்களுக்கும் வீராடல் -

தூணித்தினிட்டுப்பாடு—
 குழுத்துவர்களுக்குத்தாசிடுக்கள்ளவியா—
 ஸ்ரிட்டக்நித்துவால்லன்
 எபாக்டிஷாக்டிப்புரைப்புக்ரிமமாகவிற—
 ஸ்ராந்தவகைப்படத்த—
 எப்புக்டிப்புரைத்துக்காரர்முறைத்துப்பா—
 வேக்கிவைத்திட்டா.

අංගම්

കുദാരൻ—(സൂക്ഷ്മിച്ചുണ്ടാക്കിട്ട്) ശരിതന്നെ.

ଓଷ୍ଠିତକିଳାପକ୍ଷିତରିକୁମନଲକ୍ଷ୍ମିକାଣଙ୍କୁଳିକିଂ
ପକ୍ଷିକୀନ୍ଦ୍ରାପକ୍ଷଗାନକିଯାଇବାରେଁ ପାହିଲାରାଖିରିକିଂ
ରକ୍ତାବ୍ୟାଗରୀବାପାକୁତଥିରୁଲୁପାଶିଲାଜନିକୁଳାନିରୀତିତରୀ—
କଣ୍ଠକଣ୍ଠାଗାନକିକାଲିକାମାଦୁମିଶି ପ୍ରାତିଜ୍ଞାରତ୍ନପଦବୀଙ୍କାରୀ
ରାଜୀ— ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଅତ୍ୟାନ୍ତ ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରମହାଯ୍ଵିଦ୍ୟା
ଶାଶ୍ଵତୀ.

അന്വയിച്ചുണ്ടെങ്കംത് പുനരീടുവച്ചി

କୁଳାଯିକଣାତଙ୍କାଲୀବରକାଳୀଜୀବନ

കമിറയുക്കവതിനാണുള്ളബന്ധമിന്നും. സ്വ

கிணவைப்பூவது எங்கள்துச்ச வொச்சூட்டுவின். என்கிற ஒருவகுத்திரை ஏதிரோல் அதனாடி கூடியிகளை வருவா.

(ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಂತ್ರಿ)

(വിന്റോടിത്തു കൊപ്പത്തരാട പ്രവേശിക്കുന്ന)

ରାଜ୍ୟ—(ଭକ୍ତିଓଯାନ କୌଣସିକାଣେ)

வெளியூர்களுக்கு வாய்வு மாற்றி இருக்கும் தேவ
நிலத்தின் வடிவத்தைக் கண்டது பாலை முறையை எடுத்து
(நெடுஞ்செழியன்)

വിഹ്വാമിത്രൻ—അങ്ങൾ ദേഹംരജാപ്പെ. (എന്ന ചാട്ടുനാ) രാജം—(ഒരാഴ്ത്തുവീകാണ്ഡ്)

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ୍ ଅଧିକାରୀ

ନେତ୍ରବ୍ୟାକିମାଳୀରୁକୁଳବିଜୁଲିକ୍ଷେତ୍ର

തൊട്ട് പരിപിണ്ഡിഹാസം

വട്ടിംബാദഹാവന്നോക്കില്ലതിഭാഗം,

രം

ആലീത്താരിന്തുല്യംരായാങ്കമാർപ്പാദണാളുംമാലിചിൽ

തെപ്പിപ്പോൾബലഹായുറച്ചതവശാർസനാപഃമുള്ളനാവോ

അഞ്ചുമാഖനിവച്ചു!നല്ലുള്ളവില്ലീസുവക്കണ്ണിനണ്ണാൻ

ചപാല്ലേംഡവലിചപാദകലംരഘൈതലോടീടുവൻ.

ത്രം

വിശ്വമിത്രൻ—(ക്ഷാപജത്താട)

ഡൈക്കംഡരാഃ വിപ്പോരിക്കിലമതിയാംനിന്റുകുലവും

നാശിക്കംഡാഥകിംക്കൊരിതനിധി. വിജീപ്പാശിവിം

ഭവിഷ്യംവണ്ണീരാഞ്ചുരസുരബരല്ലാത്മകിചിൽ

പതിക്കംമാർത്തപ്രജയിപ്രഭവരതുകണാലുചയും.

രൂ.

രാജം—സംഘി! ദവശ്ചപാദണവകനാശ ദാരിദ്ര്യത്വം വിശ്വം തെരഞ്ഞകളം ചെയ്യിട്ടിരുന്നു അഭിവൃദ്ധം കുടി ആ രജിപ്പുന്നുപേശിക്കുന്നു. (നാല്ലുരിക്കുന്നു)

വിശ്വാമിത്രൻ—ക്രിലരായ വിന്ദി വാക്കുകൾ കേരംക്കുന്നാം എനിക്കു ക്ഷാപം കരിഗരായി വല്ലിച്ചുവരുന്നു.

കല്ലീംകുടിക്കാളുന്നപോൾപ്രിയമഹിക്കണ്ണേംഞജന്തുകാളു ഭാജ്ഞന്നുനീക്കുലാച്ചുത്തുഖ്യവതിയാമഹ്യാജ്ഞാതാട്ടീടിനുന്നു പോട്ടേയിനവശാകമെന്തുകകളുക്കൊപിച്ചതായിച്ചുവരാവിട്ടിട്ടാണി. (രം)

രാജം—അല്ലെങ്കിലും ശ്രവാൻ! അതു സൗന്ദര്യികൾ തന്റെ ഭവാന്തരം പുത്രികളാണെന്ന് അടിച്ചു അഭ്യന്തരം ധാരാജന്തിപ്പു. അതും തന്റെ മാർവ്വല്ല—

സൗന്ദര്യിംഗംവശരംവിദ്യുമാജുള്ളകമ്മന്മന്തുചച്ചും

എന്നാട്ടനിംഗ്രാഡിയിച്ചുവരുന്നതുല്യംതുജിച്ചിതവരേണ്ടാം.

വിശ്വാമിത്രൻ—അംഗരേഖ്യേ! ഒന്നുറുന്നംകൂടി ബഹുജാവിക്കു എന്നുന്നു പുത്രികാളി വിശ്വാഹംചച്ചുന്നതു മുത്തു ദിനുന്നു എന്നുന്നു എന്നുന്നു.

രാജാ—(ഏതാഴ്തുരക്കാണ്ട്)

ഉമിക്കാവിക്കുലവിംഗംതുനാശാല്ലു കുടുംബിക്കരണാനാശരംജ്ഞം

അജ്ഞനാംമുഖംഭാജ്ഞയുംബുതനാമെന്നാജ്ഞിനാസ്ത്രാം

ചിക്കൻിങ്ങുവടക്കാനിചനകിരുപ്പട്ടിലുംനിന്നും
മിക്കയുംതാനാമിയുവന്നേപായ്യാമരിച്ചുട്ടിലും. १७

விழாவிடுத் தங்கள் வேறாகு ஸ்த்ரீளவானாள் கிடை ஹு ராஜ்யமாஸகலம் ஏரிசீ ஹாங்கயூக். ஏரிசீ ஏரிசீந்த செல்லிடுத்தி ஸகல அபராயணத்தும் தொந் கூமித்து கொழுத்துமா.

ରୂପା—ଭଗବନ୍ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଲୁତା ଲୁତ ରଙ୍ଗଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଏହି ନିରତିକାଳିଯକ ତୃତ୍ୟାଂଶୁଵୟତିକିଳ ସମୟାଂଶୁର ଅବି
ଯନ୍ତେ ତତ୍ତ୍ଵାଦୀଶ୍ଵରିକଣା.

விழைவிடுத்—வூகாலினி தாமனிசூத்தா.

രാജാ—ക്ലൂന്റപാല (കളരിവിഡ)

(സജ്ജീവകൾ പ്രബന്ധിച്ച്) അടിക്കൾ—

രാജൈ—സജ്ജിവക! പാദ്മാല്യാദികർമ്മക്കാണട മന്ത്രിയോട്
വേഗത്തിൽ വരുവാൻ പായുക.

സജരീവകൾ—കല്ലുനപ്പോലെ (പോച്ചി ഉത്തിരോട്ടുനടപ്പ് പ്രവർദ്ദിഷ്ഠാനം).

രാജാ—(വിശ്വാസിത്രാവാ യദ്ദോപചാരം പുജിച്ചിരുത്തി ആ പും ബൈളിവും കമ്മിലെടുത്ത്)

வாஸ.வலோகமொக்காகங்கொஸபுறாஜு.ஸமாழுமதிலெக்டு.வ
ஓ.ஸ.ந.துக்ராடி உற்பூர்ப்புக்கீன்று.துபாந்தமுக்கண்ண. என

வினாவிடுந்—(வாழிடிக்கு) ராஜாவே! ஹனி அறங்கில் பயணாலும் ஏராந்த ராஜாத்திற் கிணக்குட.

രാജാ—കല്പനവോമം

(കോക്കൻ)

വിശ്വാമിത്രന്മാർ—ഹരികുറു താവിട്ട നില്ല നില്ല. നി
ഈര റാജ്യവാസികളെ എനിക്കേ സംഭയിനപ്പെട്ടതി എപ്പു
ചെപ്പട്ടി കണ്ണബകളും മോദ്ദുപ്പെട്ടതിൽത്തന്നുവെച്ച പൊ
രജ്ജാമിക.

ஈடு ராஜங்-(திரிசெற்றுவனிடு) அண்ணிலையை. (மஹிமோக்) மே ஸத்யாரிதேர ஹூ சுத்த விழோமிகுறுமூவிக்கை கிடிட்டுக்கிழவு வருஷிருக்கலையான பிரதேகம் கொாஸ் பான்னத்தாலி பிரசுகங்கேல் க் அரிவிக்கலை. பிள்ளை, ஸபாலுக்கள் முக்கத்தும் பெருந்தவை வெங்கும்பூட்டுக்கொடுக்குத்துவரிக்.

മാത്രി—കളുന്നപോലെ.

விட விடுதல்—உறிச்சாலு! கிடைக்க பூஜைகள் எடுக்க

എല്ലാവർക്കും സാധാരണ ദോഷനുണ്ടാക്കുമെന്നും അപൂർവ്വമായ അപൂർവ്വമാണ് ദോഷങ്ങൾ.

രാജാ—ശരിതന്നേ.

മഹി—(ആര്യസാഹി) രാജാവാ കമ്മു, ഉൽക്കുള്ളംഗിഡിയുള്ള അരംഭന്നാട്ടിൽക്കൊണ്ട് അധിപതിയാണി വക്തവില്ലാത്ത വാതിലാണു നിശ്ചാഗിച്ചതുപോലെ ഭവിച്ചു. എന്നുംചെയ്യാം, മഹാരാജക്കൂറാ ഒരു ഘംഡിപ്പാൻ നിശ്ചാഹമില്ലാണു.

രാജാ—അല്ലെങ്കിൽ മഹാദേവ! മഹിയുടെക്കൂട്ടാട അഞ്ചുവിശ്വാസ് എഴുന്നാലുണ്ടാം.

വിശ്വാമിത്രൻ—അന്നേന്നുതന്നേ. (മഹിംഖാട്ടുടിപ്പാഡി)

രാജാ—

പാരീക്ഷിക്കിനാലീംനായഭഗവത്കാരണ്യുംബാക്കാൻ

പാരാതിക്കിതിന്ത്വന്തിനിച്ചിത്രു ബാരപ്പാലിച്ചുപോന്നിട്ടാണു പാരംഭാരമിന്നതനാറുചു പരമ്പരക്കാരണ്യുമോടീരപ്പാർന്ന

ഐഥരാരണ്യമതിന്നപോകുവതിനാണ്ണില്ലിക്കിലെത്തപ്പിശം. ഒരു

ഇനി ഏതാണ്ണലും എന്നോടു ചൂണ്ടപ്പിക്കുപ്പുണ്ടിരുന്നു രഥനംവാദം വാങ്ങി ബേഗത്തിൽ വരത്തിലേലക്കു പൂജപ്പെട്ടുകൂടുന്ന (ചുറിനടക്കം)

രാജുവിനാട്.

(ചുരുക്കി പ്രഖ്യാതി അടിശ്വന്തം)

രാജാ—ചുരുക്കി നീ ചെന്ന ദോഷം ഇന്നേന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക.

ചുരുക്കി—കല്ലുനപോലെ (പോചി)

രാജാ—(ഇങ്ങനിട്ട്) അമേരാ, എന്തെന്നാണ് എന്നും എന്നും പ്രാണ പ്രിയതമെങ്കിൽ പോകുന്നത്. എന്തെന്നാണുണ്ട് ഭാഗ്യപത്രം പുതിയവലമുാണ് എന്നും പ്രിയപ്പെടുത്താനാക്കാണുന്നത് ഒരു നാട്ടിക്കുന്നപുലും കൂടിച്ചുതുട്ടുന്നത്. അമുഖം അവക്കും കൂടിടു കൊണ്ടുപോകാമെന്ന വച്ചും അതിനിലം വലിച്ച കാഴ്ചയുണ്ട്. എന്നെന്നനാൽ—

ക്ഷുത്രംഭാഹവുമിന്നാതനിതുവരെതന്നുംപ്രവിക്കാണ്നതാണ്—

സാത്രംശന്മുഖികാനതജുംഗിത്രവതാമരണാനാപ്പുതലും

നിത്യനിജങ്ങളേമായ്ക്കരിത്തുവര്ത്താശാന്തസ്തോത്രപുസ്തകം—

ഈപ്പറാടവിധിക്കിനാശിനുമാംകാശനാിതാക്ഷാനാണു.

മെ.

ഈശ്വര പ്രിയാക്കണം മരണപ്രേരണാക്കാൽ കർന്മാദ്ധം
ആത്മബന്ധമായിരാൻ. (എന്ന ചിന്താക്ലബന്ധിരിക്കുന്ന)
(അബ്ദതാംചന്ദ്രത്തിപ്രാവശിച്ച്)

അമ്പുത പാദങ്ങൾക്കു നമസ്കാരം (വദിക്കുന്ന)

രാജാ—വൈ ഇവിടത്തെന്നു ഇരിക്കോ. (കൈപ്പിടിച്ചിരുന്നു)

ചന്ദ്രമതി—(ആത്മഭത്താ) പ്രതാപചന്ദ്രനേപ്പാലാ പ്രഭ
വാതോട്ടുടിയ അമ്പുതഗന്തം ദബകൾഡം പ്രഭാതചന്ദ്രനേപ്പാ
ദേവ പ്രഭാരഹിതമായിരിക്കുന്നു. ഇതിനന്നുണ്ട് കാരണം. (പ്രകാ
ശം) രാജും ഒരു ജീവനായക പ്രിയാനിങ്ങിനൊ അവൈയൽക്കാവി
വിക്കുന്നുണ്ട്.

രാജാ—പ്രിയേ ദാംഖുവിചയനായിരിക്കുന്ന എന്നർ ഓണോ
ആവശ്യ വിചാരിച്ചിട്ടുതന്നു.

ചന്ദ്രമതി—എന്തോരും സംശയിച്ചുവരിക്കാനു പ്രസന്നിക്കാതെ
ക്കതാവി സംശയിച്ചുതന്നും അറിവില്ലോള്ളാൽ ഞാൻ വളരെ പ്ര
സാറിക്കുന്നു.

രാജാ—അറിക്കാന്തിട്ടും ഇം നിലയിലായിരിക്കു അറിക്കുന്ന
മനത്തെ കാംഡയുന്നാൻ

ചന്ദ്രമതി—അപിക്കാൻപോതുന്ന എന്നിക്കു പരിശോഭ ഉണ്ടോ
വിധി:

രാജാ—

മഞ്ചാജനത്തുണ്ടാണു, വുംവുംവുംവുംവുംവും
മൊരക്കോണ്ടിനുകൊക്കണ്ണലിക്കുന്നുംവുംവും
ചിക്കുനിനാട്ടുംകുറിച്ചു പിപനത്തിനാൽഗമിക്കുന്നും—
വിഷാദംമുക്കമന്ത്രിരേഖുവാംചുംവാനീട്ടിനേയുംലേ. ഏ

അമ്പുത അക്കന്നതീൽവി ആചിത്രകുലവുംവായ ദവ
തിരയ വിശ്വാഷമാഡും രക്ഷിക്കും.

ചന്ദ്രമതി—അല്ലെങ്കിൽ ജീവനായക! അവിടുന്നിങ്ക്കുണ്ടും
ലക്ഷ്മിശ്വാസ്ത്രംവാല അന്നനുംരാജാമായിരിക്കുന്ന എന്നായും ഇ
പേശിക്കുന്നതു. (എന്നുചുപിക്കുന്ന)

രാജാ— (താങ്കിപ്പിച്ചുവുകാണ്ട്) പ്രിയേ, ആദാനസിക്ക
തുറാപ്പിക്കു.

പ്രഭുവാവുംവുംവുംവുംവുംവുംവും

കല്ലുല്ലാഞ്ചുള്ളിലുംഡാക്കിലുംകുല്ലുലും

ഉമ്പിപ്പുണ്ടോള്ളാഴം സാവാണിട്ടുണ്ട്
തല്ലുമാകന്നാൽപ്പുക്കില്ലെന്തു.

വും

അതുകാണാണിനിന്നു പറഞ്ഞു. ഒരു പോരുന്നു
തന്നൊയാണന്നിങ്കേ സന്ദേശം.

ചരന്തി—ആദു ഞാൻ സന്നാമധായി.

(അനന്തരം കമാരൻ മുവേണിച്ച് തുരന്തരം) ഇം രാജ്
മാസകലം എഴുന്നിക്കുമ്പിങ്കു ഭംഗംചായു പിതാവുമാതാവിണ്ണ
കുള്ളടക്കി വന്നവാസത്തിനു പുരപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു എന്നേണ്ട്. ഹാ എം
പ്രിശപ്പുട്ട് റാഡാപിതാക്കരുവാര പിരിഞ്ഞ് എന്നിക്ക് അരനാഞ്ചി
കപോലും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിന്ന് ആഗ്രഹമില്ല. അതിനാലിന്നി
നു അറിവിക്കുക്കത്താൻ:

ബാലനാമിട്ടാമാരാനാവടിനോ—

കാലമരൻപ്രിയ പിതാക്കരുന്നാൽ
ചാലവേക്കുമാരാക്കിംച്ചനിക്കു

കാലാവള്ളിക്കുന്നവസ്തിക്കാ—

വും

രാജാ—(പരിഗ്രമത്തോടു) വൺസ,

ഇന്നതിക്കവചാത്താലുനാട്ടചിത്രക്കേരിച്ചുകളിയും

പോന്നിട്ടകാനാട്ടുട്ടി സംസ്ഥാനക്കാരാനത്തിനിന്നുക്കാവം. വും

കമാരൻ—ആദു! ഞാൻ സന്നാമധായി.

(അനന്തരം വിശ്രാമിത്രനം മന്ത്രിയും മുഖവാലിക്കുന്നു)

(എല്ലാവരും ഏഴുവീരര വരുമിക്കുന്നു)

വിശ്രാമിത്രൻ—ഹരിയുന്നു! നിന്നുല്ലെങ്കുംഈല്ലോ എന്ന്
അം സ്വയാനായി. ഇന്നി കട, മൊടി, മുത്തു അടയാളമുണ്ടു
കൂടു എല്ലാം ഉടനെ എല്ലിച്ചുതരിക.

രാജാ—താനിനാനതെന്നു (ഭൂത്രകൾ കൊടുക്കുന്നു)

വിശ്രാമിത്രൻ—(ഹാണിച്ചിട്ട്) ഇന്നി നിന്നു ക്ഷാമയില്ല
മിക്കിനല്ലെ പോരാള്ളാർക്ക. (എല്ലാവരും വന്നില്ല പട്ടഞ്ചാനാ)

വിശ്രാമിത്രൻ—എട ഹരിയുന്നു അവിടെ നിന്ന്, അവി
ടട നിന്ന്. ഇന്നി ഉന്നംതുടി ചെയ്യാനെന്നു്.

രാജാ—(തിരിച്ചുവന്ന്) സ്വാമി, താനിങ്കവടി കൂപ്പിക്കുന്നു.

വിശ്രാമിത്രൻ—നിന്നും അണിഞ്ചിലിക്കാനാ ദുരാന
ശ്രദ്ധ എല്ലാം അഴിച്ചുനാട്ടു താനാല്ലുമെന്നു.

രജാ—കല്പനപോരം.

വിശോമിത്രൻ—അത്രമാത്രം പോര്. വസ്തുങ്ങളിൽ തരണം.

രജാ—(ചന്ദ്രത്തിയുടെ ഭവത്തു നോക്കി വിചാരം) ഹരിയ ടെ റബ്ബും അട്ട ഹരിണിാശനപോലെ ഇള്ളുഹാത്തിനാശംവാക്കു കേട്ട പരിശോധന ഈ മുളാക്കിയെ എന്തിനന്നയാണ് നഗരം കും നിന്തുന്നത്. (എന്ന പാരവല്ലത്രാട്ടക്കട്ടി വിത്തുക്കുന്ന)

വിശോമിത്രൻ—എന്താണ് സംശയിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ അഥവാജീവന്തിരിക്കുന്ന വസ്തുവരുണ്ടെങ്കിൽ ഒരും അഴിച്ചുതരിക്ക! മുനിക്കിടി താമസിപ്പാൻ തരചില്ല.

മന്ത്രി—മേ മഹാഷ! കല്പനീകരണ നഗരംകും നിന്തുന്ന ഒ വലിച്ച കരുമല്ലോ.

വിശോമിത്രൻ—അതിഭിട്ടു ആലോഹിച്ചുകരജ്ഞം. എ രവിനട.

(കൈ ശൈലി പ്രവേശിച്ച്) അടിശന്ന.

വിശോമിത്രൻ—ഒരു തിരുവാടു മുഖം രണ്ടുപക്ഷം കാണാവും പാർത്തിനാചിത്തായ മരവിരി കൊണ്ടുവന്ന കൊടുക്കുക

ശൈലി—കല്പനപോലെ (എന്ന പോയി)

(എല്ലാവരം ആത്രരണ്ടും അഴിച്ചുകരാട്ടുകുന്ന)

(ശൈലി നീ മരവിരികൊണ്ടുവന്ന കൊടുക്കുന്ന)

(എല്ലാവരം വാങ്ങി വസ്തുങ്ങളിൽ കൊടുക്കുന്ന)

വിശോമിത്രൻ—ഹരിയുറു മുനി ഏന്നറിനാട്ടിൽ നീന്ത കൂടു. വജ്രാട്ടവും വിപാരജ്ഞാദിക്ക്.

രാജാ—അങ്ങിനത്തെന. (എന്ന പോകുന്ന)

വിശോമിത്രൻ—(ആത്മഘതം) കരും കരും എന്നും ഇ ഒരു മുഖത്തെന്നും എല്ലാം നില്ക്കുമായാലും. മുനി എന്താണെന്നു നിവൃത്തി. വസ്തുങ്ങൾ നോക്കിയിരിക്കു മല്ലുകുംഭം വഹിക്കുന്നീവി ആല്ലോ. (ആലോച്ചിച്ച്) ഒ! ഒരു കരും നോന്നും ആലോച്ചിച്ചുപായി (ഒരുപോതാരാട എഴുന്നോട്) എട! ഹരിയുറുഹതക! രാജകലാ യൈ! മീ ഏതു ചൗഡിച്ചുവിനടക്കാണ് പോകുന്നത്. മുവിനടവാം മത്രി—(ആശശനം) മഹാരാജാവിന്നും സമ്പ്രസ്പാം കാട്ടുന്നീടും ഇ രാജാവാം ഒപ്പാ പിട്ടുപാകുന്നില്ലരേണ്ടും.

രാജാ—

ഒംഗലമുത്തേന്താനുനിപുംഗവാഹിനിക്കോപദാവലഹാനാംഹാ
ഉദ്ദിച്ചവതിനാഴടിച്ചിണിനെക്കുറ്റാവണങ്ങിച്ചേന്നീസ്ത്രാം.

വിശ്വാമിത്രൻ— ഈ ഭാഗിവാക്ഷാകാശഭാനം എന്ന്
സമുദ്രിക്കയില്ല. മുഖ്യാതനം ഏറ്റവിക്ക യാഗത്തിനാശി തന്ന
ദ്രവ്യമെല്ലാം എവിടെ. അതു തന്നതിനുംരാശം ഏരിക്കാം
കുട്ടിലും പൊരജ്ജാർക്ക്.

രാജാ—സ്വാമി, ആ ദ്രവ്യമെല്ലാം ഈ ഗ്രഹത്തിൽ സൂക്ഷി
ച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിശ്വാമിത്രൻ—എന്നാൽ ഹൈന്ദവത്തിൽ എടുത്തു തരിക.

രാജാ— (ഗ്രഹപ്രവേശം നടിച്ചു വൃശ്ചികത്താം) അ
യോ ആ ദ്രവ്യരഹാനം ഇവിടെ കാണാനില്ലാലും.

വിശ്വാമിത്രൻ—എട! ഹരിയുഗ്രഹതക! നീ ഏന്തു പറ
യുന്ന. ദർശപദ്ധാരം ചെയ്യുന്ന വിജയ ഇപ്പോൾ എന്ന് ഒ^{രി}ച്ചു ഭൂഷാക്കിക്കുയും.

രാജാ—സ്വാമി എന്ന് ദത്തപദ്ധാരം ചെയ്യുന്നവാല്ലു.

വിശ്വാമിത്രൻ—എന്നാൽ ആ ദ്രവ്യം എവിടെ.

രാജാ— അയ്യോ രാവേമേ ഈ ഇത്രേഹത്താട്ട എന്നെന്ന
നിംബൻ പറയേണ്ടത്. (എന്ന ചിന്താകലപ്പായി നില്ക്കുന്ന)

വിശ്വാമിത്രൻ— ഒരിങ്ങ് അശേഷം വൃശ്ചികം. ഏ
വിശ്വാമി ദ്രവ്യം തദവാനില്ലോ ഒരു വാദം പാതൊരുത് ഉണ്ടി.

രാജാ— (ഭയത്താം വാചിച്ചു നില്ക്കുന്ന)

വിശ്വാമിത്രൻ— (ആരുഗം) ഇപ്പോൾ തന്മുട്ടി കുറി
ഞ്ചുപാദാരം കാഞ്ചും പാദം വിശ്വയത്തെന്ന. (പ്രകാശം)
മെ സുംകുലചക്രവർത്തിശായ മഹാരാജാക്വ അണിനിക്കുവാ
ണി ഒരു വൃജം പായുന്നതാശികന്നാൽ ഈ രാജും ദ്രവൻ വി
ട്ടതരം.

രാജാ— ഇവിടുന്നിങ്ങിനെ അഞ്ചിച്ചുചുയ്യുന്നതു വലിയ സ
ക്കടമാണ്. ഒരിക്കലും ഞാനാസത്രും പറയുന്നതല്ല.

വിശ്വാമിത്രൻ— (കോപംതാം) എട! ഹരിയുഗ്രഹത
ക! വിജയ ആഗ്രഹിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടും ഒരു ത്രസ്തില്ലാലും.
നോക്കിക്കോ.

ഒരു ദിവസാന്താശതിനില്ലരാംവിജയിന്കുലചത്താട്ട
ചുട്ടിപാരിച്ചുകരിക്കാശാംമഞ്ചിട്ടുകില്ലെങ്കോപാ. പുഞ്ച

(എ) നോ അലവറി എഴുന്നീലുക്ക് നാ

ରାଜୁ—ଅନ୍ତର୍ମଳ୍ପୀ! ପତିକାରୀଙ୍କ! ଅଶ୍ଵତିଷ୍ଠାଯ ହରିଯାଏ
ଏବଂ ରହିକଣେ। (ଏହିମା ନାହିଁରାହାଯି ଦୂରପ୍ରକଟନୀ)

· ചാലുമതി— (കരണ്ടുവകാണ്ട്) അങ്ങും ജീവനായക, തന്നെ പ്രസിക്ക എൽപ്പാസിക്ക.

விளங்கினால்— (காலுதைத்திட்ட) ஏடு மறையுவி! தகை வாளைக்கு புவும் ஹோலிக்கூவை இனியினா காரை கட்டிய கூ ஸ்ரீதேவை.

ରାଜ୍ୟ— (ରେତକ୍ଷି ଉଣ୍ଠାନକୀର୍ତ୍ତି)

നമ്മുള്ളാവുകീഴ്ത്ത്

നമ്മിലും നമ്മിലും ദയാവാതിരാദശ

സമസ്യാപരാധാരീയംഗത്വീയംക്ഷമിപ്പാൻ

നമ്മുന്നേപ്പിലാത്തുകയോ.

விரோதிதான்—ஹதுகூவளையன். தொன் ஸம்பத்திக்கை
ஸ்ரீ. ஏ.வாணி ஆவும் கிடுளன்.

രാജാ—ഈ ഇടവാട് തീരന്നതുവരെ തന്നെ ഓവിച്ച് തെരുവിലെ അടിമകളായിരുന്നുകൊള്ളാം.

விட்டாலிருந்—அதினிகாவட்டுமிலு.

രാജീ—എന്നുത്,

തന്നിട്ടെനമിഹിപാദ്വക്തവാ...

കനികവയിൽപ്പനകൾ

നമ്മിയോട്ടുമാവധിക്കൈതൃശ്ശൂർ

തന്ത്രംതവയനംഗളണ്ണംവുദ്ദേ!

၁၂၅

ചിലപാമിതുന്ന—ഇതിനു പുതുാസം വരുമോ.

ପ୍ରକାଶ—ବୁଲ୍ଲି

വിരാമിതു—എന്നാൽ,

ପ୍ରକରଣୟଳାମାରୀଛୁବିଦ୍ୱୟ

എന്ന് ചിട്ടമുഖ്യിണ്ടാൻ ദയാവാര്ത്ത

എക്കിയോരവധിംതരവിടാനതക്ക്

१५

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର

ବ୍ୟାପିକତାରେ ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ

ବିଜ୍ଞାନରେ ମହାନ୍ ପିଲାଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠାନ

ബഹുമാനി ഉത്തരവാദിക്രാന്തി

ବୀରମ ପାଞ୍ଜାବରୁକୁଣ୍ଡଳୁକିଲୁ

9121

ഇതു വാല്യ ദാമ്പ ഇരുന്നൊന്തി.

രാജാ—

ഉർത്താരികൾവിള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവരുപാദാരവിന്നുണ്ടാ—

ഞന്തൃപ്പണിയുടും മാന്ത്രികവാദാശാന്താത്വാശീഡാം

കുത്രുദ്ധതാടി പിടിച്ചതാനാരവധിക്കുള്ളിൽസമസ്യംഭവാ—

ഹരതിചീഴിച്ചവനുംവികാപദയുഗത്താശില്പകിള്ലുതുമേ. വുന്ന്

വിശ്വാമിത്രൻ—ആക്കട എന്നാൽ പോകാം. ക്രീട അഞ്ചു
ഇയച്ചേകാളിഡാം.

(എന്ന പോയി)

മന്ത്രി—അടിയന്തിരിട്ടി വിടക്കാളിഡാം അനബാം
തരണം.

രാജാ—അണിഡിനതനന. സമദ്വിവാദവന്നായ ഒച്ചാൻ
പോതുന്നത് എനിക്കു വളരെ സ്വന്നാഡിതനന.

(അനബാം നക്ഷത്രയും പ്രഭവഹിക്കുന്ന)

എട ഹരിശ്ചന്ത്ര! വിശ്വാമിത്രമഹാപ്രിക്കു കൊടക്കുന്നാജീ ഓ
പുരമല്ലോ എന്ന വോല്പുപ്പുട്ടതിനതരണം.

രാജാ—അണിഡിനതനന.

നക്ഷത്രയും—എന്നാൽ താമസിപ്പാൻ തരമല്ല. വേഗം
തരിക.

മന്ത്രി—ഹോ മഹാദേവ! എന്താണിഡിന പറയുന്നത്. ന
ഡിനത്തു ദിവസാത്ത അവധി ഉണ്ട്. അതിനകത്തു തന്ന
കൊള്ളിഡാം.

നക്ഷത്രയും—അഹോ അല്ലെങ്കിലും അഹാരതതിന്തിരിട്ടി നി
പ്പാഹിപ്പാതിരിട്ടുക ആ അമിതഹായ ഭവ്യം സപ്പുദിവസത്തി
നകത്തു തന്നുണ്ടാണിന.

രാജാ—സ്വാമി നൈബീഡി ശരീരത്തെ വിക്രയം ചെയ്തി
ടട്ടില്ലോ ഇതു അവധിക്കുത്തു നിന്തുമായും തന്നുകൊള്ളിഡാം.

നക്ഷത്രയും—എന്നാലണിഡിന ആക്കട.

രാജാ—ഇനി നൗകയ വന്നതിലേക്കു പുറപ്പെട്ടുക.

ചാന്ദമതി—അണിഡിനതനന.

രാജാ—(തൊഴുംകൊണ്ട്)

ഒപ്പുമേഖലുണ്ടെന്നുവരുംകാടിയകാടുകേരിവല്ലുവന്നും
ക്ഷീണമാണ്ടുവരുംവിവരണാധിവീണകരയുണ്ടാം.

പുണ്യാർമ്മിചിതാഫനതോന്തിനാതാജീവിഖടിക്കിലാപ്പാഫം
ചോണാഴം ദിരിവരാത്രേജേ! സകലമാഗദേഹംകളമംഗളജൈ!

(എന്ന് എല്ലാവരും പോകി
രുന്നാമകം കഴിഞ്ഞു.

നാലാമങ്കം ०

പുഠ്രാഗം.

(അനന്തരം മന്ത്രി പ്രവേശിച്ച്)

ഉച്ചിക്കീറ്റരരാജുവൻസുവഭാന്ത്കുഞ്ചിസിംഹാസന
വാഴാകനാരഭിക്ഷയെല്ലതിനേഹാകങ്ങലുംകല്ലിച്ചിടം
പ്രധാനം നൃകമേലിക്കനിടവൊരങ്കരിസ്തുവിപ്പിച്ചിടം
പശ്ചാക്കില്ലാതലേരവുംവിഡിവിധിച്ചീടിനംവിധാതാവിനം. നൂർ
അഹോ! ഈ ഹരിയുഗ്രമഹാരാജാവ് എത്ര പ്രതാപദത്താട്ട
മുടിക്കിങ്ങന ഒരാളുംവിജന. ഇപ്പോൾ ദിജ്ഞാനായ കൗശലികമ
ഹാശ്ചിജുട കചേഷ്ടിതം വൈത്രവാഹി അനോകവിധത്തിലുള്ള ദി
പ്പുത്രഗണങ്ങളാലും ക്രിസ്ത്യന്മാരാലും ഭോഗരംക്കസ്ത്രഭ്രം
പ്രിശാചകളും അതിഭയകരമായിരിക്കുന്ന ഈ മഹാവന
നെന്തിന്ന് കിടന്ന കൂച്ചപ്പുട്ടന്ന. ഇതാ ഈ വടവുംതതിന്റെ ഏ
വട്ടിൽ,

ഹന്തവിശനാത്മാന്തിര

കാന്തവാഡംപുത്രഭാടാചാരമിച്ച
ഭാഗതനതായാരാഞ്ചീ

കാന്തവിതാശാന്തിരാജുംഞ്ഞുന്നുന.

നൂർ

ഇതിലും ദിപ്പുഹമായിട്ട്,

എണ്ണിക്കുടകാതകണ്ണാളജ്ഞാതമുണ്ടിയലും

ഉന്നാനക്കുമ്പര്യും

പുണ്ണിപ്പരിക്കണാളജ്ഞിതപ്പേരടിക്കടത്തമും

വാഴുംഞ്ഞുങ്ങളാലും

ബേഡിപ്പിച്ചീടുവാനായിരുപ്പുകളില്ല-

കണ്ണം രാജാക്കരംഗനാ—

ചുണ്ണാലുംചാഡാക്കുപരഞ്ഞാട്ടപുരങ്ങേക്കും...

ചുണ്ണാട്ടകാണിബാഡബിപ്പുംഡം,

നൂർ

എന്തു ചെയ്യാം. വിധിപ്പ ലംഘിപ്പുന്നതരാണും ആകുന്നത്
പ്രാബല്യം. എതായാണും വിശ്വാസ വഹിച്ചു തള്ളിക്കാണ്ടുണ്ടോ എന്ന് കമ്മ
രലോഹിതാദ്ധൈ ഉന്നാന്തരിച്ചു കൂട്ടുന്നവാഴജ്ഞാം കൊടുക്കുന്നതിനു
സമീപത്തിൽ നിന്നുത്തുന്ന വല്ല ഫലസ്ഥലങ്ങളും പറിച്ചണഡാ
ക്കട്ട.

(ചുരുംഗം ക്രിജത്തു)

(അഭ്യന്തരം ഉറങ്ങിക്കാണ്ടു രാജാ, ചാലുക്കി,
കമാരൻ പ്രവേഗിക്കുന്ന)

(വിന്റൊഴിവുകൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊപ്പേതാട)

பறம்பறுவாய் ஹூ மலியுறுவதகன் காஸ்-யுரை
இங்கோ வேஹமாஸகலம் வெடிசூப்புகள். ஹூ மஹாபாபி நிலிதம் ஏகினிசை வலிய தவமானம் வெளிசூழலீடு. (காஸ்லாணி கெலோக்ட்) ஹவான சுவிட்டிரகோனக்லென்டைவுப்பத்தான். (விசூரிசூரிசூரிக்) எதி: ஹூ ஸாஹஸ் ணாஸ் பிழுதிக்ஷைன்ற டங்கி யீடு. அதிகான் வலூ மாஉத்தொலூ ஹுவங்கோ கூம கசிசூக் கூயான். (எதி) நா மரலாந்திலென்னா

(അമൃതം നാലു ഭത്തകൾ പ്രടബന്ധിച്ച്)

விழாவிடுவதன் கழிவுகளைப் பொருளாக விடக் கூடிய முறை தெரியும்.

(നല്ലഭാഗത്തും നിന്മരകാണ്ട്)

କର୍ମ ଶ୍ରୀ—କାଲିନ୍ଦୀ ଓ

ରଣ୍ଟାମନ୍ତ୍ର—ତଳୟିଣିରିଶକ୍ତିପାଲକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କରାଗନ୍ଧାକାରୀ
ଦୁଃଖାମନ୍ତ୍ର—ଲୋକରୁହାମି ବଜ୍ରିକିଷକାରୀ— [୫୯]

നാല്പാട്ടം—യില്ലാലുക്കൻബാധുടൽത്തോന്ത്രജിക്കവൻ. നീ.ഒ.

രാജം—(തെളിയുണ്ട്) ചീ ദിവ്യാദത്തങ്ങളേ! വിഞ്ഞം മുച്ചിയുന്നുവോ എന്നു കരിക്കാൻ മല്ലെന്നുവോ.

ଶ୍ରୀହୃଦୟ ଉତ୍ସବିଷ୍ଟରେ କାହାକମୁହତିଲିପ୍ତମାନିକ୍ଷଣିକା

(അത്യാദി പോഷി)

விளைவிடுங்— (அதனுடையதுவட) எனவூ ஹவாஸ்ட் செய்துவும் என்றுதான். இது ஏதாய்வு குறைநேரது கோயாகினால்கூட போல்குமொருக்கிடையும். அது காட்ட ஹவிஷு சிரப் பூண்டுகளைப் பெற்றுக்கொன். (விளைவிடுங்)

ഡാക്റ്റർ (ഭാര്യയും പുത്രന്മാരും കെട്ടിട്) അമൃതാ ശ്രീ എ

നിയുഗ്രഹതകൾനിമിത്തം നിങ്ങളും ഈ വിധം കാട്ടിൽക്കിടന്ന് കഴുപ്പുട്ടന്ന്. കഴുപ്പം കഴുട്! എന്നർ പ്രാണപ്രിയന്മുഖൻസി വേ തിയുടെ ഈ അവസ്ഥയെ ഹരിയുഗ്രന്ത് എന്തിനു കണ്ട സഹി ചെന്നു.

ഹാഞ്ചിനിമ്മലരന്നിന്തിതലസൽപഞ്ചകമലേപമദാ—

രഭ്രൂസ മുട്ടേമത്തുമേൽവൈപ്പുമുചേത്താടാത്തുനഞ്ചനന്നീ;
പൊജോമാവാടിവലഞ്ചുലഞ്ചുവിപിജനമാകല്ലിലുംമുളിലും
പൊന്മാന്തനർമിചിവീംഞ്ചുവതുകണ്ണാളജ്ഞാനപാളിള്ളനേരേ.

(കമാരന തലോടിക്കാണ്ട്)

കഷ്ടമെന്നാമനാക്ഷടനിമട്ടവന്നകാട്ടിവയ്യോ
വിശ്രണാരാധിച്ചുഹോ

ജിള്കനാള്ലീംഞ്ചുനക്കണ്ണരാജുത്തട്ടപൊട്ട്—
സഹാഹന്തമേരാദവയേ.

നീ

അയ്യോ വളരെ ഉയന്നനിലയിലിരുന്നിരുന്ന നിങ്ങളെ ഈ മട്ടിലാക്കിത്തീര്ത്ത് അതിനിശ്ചരനായ ഈ മഹംപാപി ജീവിച്ചി അനിട്ടന്നാണ് പ്രശ്നാജനം. ആവാ പ്രാണവല്ലഭ! ആഹാപ്രി യാനനും! ഇതപ്പും ഒരെവിധിനായനു വിചാരിച്ച സാമാധാന പ്രേക്ഷനാത്മകാവത എന്നർമേൽ ധാരതാക വിപ്രിയവും തോനു ക്രതേ. (എന്ന സന്താപാക്രാന്തനായി സ്ഥിരിച്ചെയ്യുന്നു).

(അന്തരം അണിയുറയിൽനിന്നു നിലവിളിച്ചാക്കണ്ട നീക്കി തുരും പ്രവേശിക്കുന്നു) അയ്യോ ഹരിയുറ! രക്ഷീക്കണോ രക്ഷി ക്കണോ! ഇതാ,

കട്ടേരിളിവിടെനാലുപാടുമാരപാടവന്നപിടിക്കുടിനാം

കൂട്ടേരാട്ടമിമാഡ്യുമാളിട്ടമാരോക്കംനാടിവരലുഭോ

കഴുപ്പമന്തിനിരിയാരാഗ്രായങ്കറിനാമാഗ്രായാശനതിനിശ്ചരൻ

രഘൂരാജുടലുമുട്ടിട്ടനകവലെവരമേക്കരനാച്ചും. നീവു

(എല്ലാവരും പരിനേമിച്ച് എഴുന്നില്ലെന്നു)

രാജാ—ആവാ ഓരോ വരവുമേ ഈതാ നാലുപുറത്തുനിന്നും ഒരു ദപാല കത്തിക്കാളിജപ്പവിശേഷം ഈ ദേഹാന്തായ വിപിനാനിയു എ മല്ലുത്തിവക്കപ്പുട് തൊള്ളവില്ലാതെ അംഗരപെട്ടനു അഗതിക ഭായ അടിയണാളു രക്ഷിക്കണമെ.

(എന്ന വദിച്ചുനിശ്ചേനു)

കമാരൻ—ഈതാ വുക്കണ്ണർ ലാതകർ മുതലുഖവകാളു ദ ക്കിച്ചുവകാണ്ട് അതിത്രക്കണ്ണായ അരണ്യാഗി അട്ടത്തരാനക്ക്)

ഈ. ശ്രീ ഇതിൻറെനിനം ഭോഗിക്കുന്നതിനുള്ളാണ് വിവൃതി. നക്കത്രയുൾ—അദ്ദേഹിയും അശ്വിയുടെ ജീവലക്ഷ്യം ഉടൽ ചുട്ടപിടിച്ചു തുടങ്ങിയില്ലോ. അദ്ദേഹം ഒരു വരെ രക്ഷിക്കണം രക്ഷിക്കണം (എല്ലാവർക്കും ഭയാധിക്കുന്നതു കാഡിക്കുന്നു).

ചന്ദ്രമതി—(വന്തിച്ചുകരണത്തേക്കാണ്) അല്ലെങ്കാം സ്വാഹാ വല്ലോ! എന്നും തന്ത്രാവിന്നേയും പ്രിയപ്പുത്രണേയും ഈ മഹാശ്രാ മഹാനേയും മഹിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ എന്നും ദേഹാത്മ ദ ഹിപ്പിച്ചുകളിയാണെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

(എന്ന് അശ്വിയിൽ ചാട്ടുന്നു)

നക്കത്രയുൾ—(ആശുപ്തിയേതൊരു ആത്മഗതം) അഖാഹാ ഇ വഴിടട മഹാശ്രാം അതിന്റെയന്നിയാംതന്നെ. ഇതാ,

കത്തിക്കത്തിജ്ഞപ്പിച്ചും ക്ഷേത്രക്കുറവുമോ—

ഭാത്രത്രക്കുന്നാലുപാട്ടം

തത്തിത്തരളിത്തകത്താർത്തായുമാലാഹാ—

ക്ഷേസൽക്കുടകാതിഭാവിം

മെത്രംകോപത്താവടത്തിജ്ഞട്ടതിപൊടിപൊട്ട—

താനിവിവർഖണ്ഡളപാതി—

മുത്രാതീകാത്രനാഞ്ഞമുപ്പരമിഹത്താവ—

രൂതമുംചേരുന്നിട്ടുന്നു.

ന്തർ

ശാജം—ശ്രൂഗ്രപരകാരണ്ണത്താൽ മുത്രവക്രമാം വിപിനാ ഗിശിഞ്ചിനിനം ക്രവിയം രക്ഷപെട്ടു.

നക്കത്രയുൾ—അല്ലെങ്കാം മഹാരാജാക്കവി!

ബാംഗരാംജാംഗാശാചിത്വിഭവമെട്ടം

വീരംസിംഹാസനാതിൽ

പാരാജത്തുപന്തിരിപ്പുംനാചാരിതതരാഹാ—

മൺവണ്ണംവനത്തിൽ

ഭാസപരംകുടാതെരാവുപേക്കലുമധികമായും

ബുദ്ധിമുട്ടുനാക്കണ്ണം—

തതാരദ്ദേശവല്ലനീരനിതുപരമതിനാം..

ലെഡാനശൊല്ലുനാതിപ്പും.

തുംബ

ആപത്തികാലത്തിന്റെ നിവൃത്തിക്കാവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന പ്രസ്തതികരിക്കു ദോഷമില്ലെന്നതു നിറ്റിവാദമാക്കുന്നു. അഥവാശ്രാ, അതിക്കപിതന്തരാക്കാരിക്കന്നതുമണ്ണു—

നാതകിട്ടവിനിശ്ചാന്നാനുംചാല്ലീട്ടുകൊണ്ടും

റിരബാട്ടവരാജ്യംവിഞ്ചവാങ്ങിച്ചുണ്ട്—

വരതകവന്തിനീഴുള്ളവന്മല്ലാരം.

മും

രാജാ—(താഴെയോട് വനിച്ചാകാണ്) അപ്പുഡാ ഭഗവൻ ശാഖിട്ടുനിന്നേനു അകളിച്ചുള്ളന്തെ ഈ ഹരിന്നുവരാനും ഒരി

ചുജു സ്നേഹംതിരഞ്ഞെടുത്തുനു സംശയമില്ല.

എക്കിലും, വിത്തുമതാവാജസനാശാൽസത്രുതായുള്ളൂടുമതുവിട്ടുവാൻ

ഇത്തിരിപ്പാലുംദയവിച്ചത്തുനില്ലവന്തിനാലുംതും മും കംഗരുള്ളു—(ഓംപത്താട) എട ദിഃ! വിനാശ നല്ലതു പാത്രതനിട്ടു മും ശാഖനമില്ലാല്ല.

കുമാരികിനികിനിദയവുംതതക്കിൽത്തട്ടിപ്പുരുഷുംഖ്യംഖ്യംഖ്യം

കൈടകപണമിഹൃദാവന്ത്രിക്കിട്ടണമിച്ചുപൂർണ്ണാരാതരാതവിട്ടകില്ല.

രാജം—ക്ഷാടിചവനമിതയ്യോവിത്തമാരാട്ടവാങ്ങി—

ചുടിചനിവിടങ്ങയേക്കിട്ടുനകാഞ്ഞിന്നാം

നക്കരുള്ളു—ഇന്തിരാ ഭാരതരാ ഒന്നിക്കിച്ചു പറഞ്ഞു തരാത കുടിക്കാണാണാനി വിചാരിശനേന്തെ.

രാജാ—സംമേ അണ്ണിചനയപ്പേ.

വടിചവാട്ടവികാശപട്ടണാചന്നുചുന്നാ—

പ്രഭാതകുവന്തിനാന്തിവൃത്തേദ്വ്യംമല്ലാം.

മും

നക്കരുള്ളു—ഇതാ കാണിപട്ടണംഇവിടു സമീപിച്ചിരി നോം. ഇന്തി ക്വഗാ അവിടില്ല പൂരാസ്ത്രക.

രാജാ—അണ്ണിനതനു. സത്രകീഴ്തിയുംകുടാ വനിട്ട പ്ര രൂപടാം.

(എന്ന് എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്ന)

(ഇതു പ്രഭാരിച്ച്)

രഹാരാജ്യ ജയിക്കാടു, ഇതാ അദ്ധ്യത്തിനായി അടിക്കു കൊം ഒപ്പുവേണ്ടി ക്ഷാടിക്കുന്നു.

രാജാ—(വാങ്ങിച്ചു നക്കരുള്ളോട്) അപ്പുഡാ ഭഗവൻ അവിട്ടാം ചുന്നുനകാണ്ടു വളരെ പറവനുംഭിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ ഒപ്പുവേണ്ടി അനുഹാരിച്ചു അടിയങ്ങാളു അനുഗ്രഹിക്കും.

“ 1. ക്രൂളു—ചീ ദേഹം.

2. നിഃ തിനിറ രാധാപ്രദയവനത്തിൽനിന്നുപുറുക

3. വാദാവാട്ടുനിള്ളവന്നുന്നുനാക്കുടിമരങ്ങു. മും

(ഒന്ന് 2. പട്ടംവേണ്ടി നടുക്കുടുരുന്നു)

മന്ത്രി—(തരുത്തുവെച്ച) അഭോഗ വിന്റ്, ഫുസ്സ അഹാരാജാവി നോയും ഈ ദേവിക്കയായും കുറാരുനോയും ഇപ്പുകാരം കവിനമായി കുപ്പിപ്പുട്ടുത്തന ഈ ദേവിക്കയാമാരാക്കണാവാ വെട്ടി വെട്ടി ശി മിലാക്കണമാതിനു ഒരുപാം എന്നു താനുറഹിക്കനില്ലാണു. കുപ്പിപ്പുട്ടു.

നക്ഷത്രയും—എടക ഹരിശ്ചന്ത്ര എവിക്കു വള്ളുതെ വിനു ആനു. അതിനാൽ,

പാലുപ്പെത്തുരപ്പെഖ്യാമുത്തമടവടനു—

ഉള്ളണ്ണമാധ്യമുള്ളുമരം—

ക്ഷാലുംകർക്കണ്ണക്കുമലപത്രരികലുതമവിൽ—

കട്ടിപ്പാർക്കട്ടിവരാട്ടി

കാഴപ്പന്ത്രസൗദര്യക്കുട്ടംവിവിധവിഭാഗം—

ഒന്നത്രഭോജീന്നാളിപ്പേരും

താലേതനീലാഖനാൽമരിതനിധിക്കാം

വിനന്നതാന്ത്രിക്കുമാക്കം.

മാന്ന

രാജാ—അല്ലയോ ഭഗവൻ ഈ അവസരത്തിൽ രാജഭോഗാചിത്തങ്ങളാം ഉഖ്യാസാധനങ്ങളെ അശത്രിയാഡ വാരിയു മന്ത്രി എന്നിനു തങ്ങവന്ന് സാധിച്ചിം.

നക്ഷത്രയും—എവിനന്നാഖ്യാലും വേണ്ടതില്ല. ഹരിശ്ചന്ത്ര എവിക്കു അതുഹാരമിപ്പും തന്നിരല്ലകിൽ ഞാൻ മരിച്ചുപാകും.

(എന്ന മാഖത്രവിശീൾ കണ്ണുടക്കി കാട്ടുന്ന).

രാജാ—അഭോയും ഇംഗ്രേസ് ഇതിനും പുരാമേ ഒരു ബ്രാഹ്മഹത്യ കൂടി സാമ്പാദിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഞാൻ എന്നുണ്ട് ചെങ്കു നിഃവി.

(തന്നെന്നരം ഒരു പുജ്യഭ്യാമന്നി പ്രജവാനിക്കുന്നു).

ബ്രാഹ്മണന്നും—ഹരിശ്ചന്ത്ര അമൃതിനിന്നാക്കാം സപ്താംഗകരങ്ങൾ ദാശ അഭോകവിധ ഉക്ഖാസാധനങ്ങളെ അത്രന്നുതീര്ത്തിപ്പാറിയിരുടെ അത്രജനയാൽ ഞാൻ ഈതാ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിനു വാനി ക്ഷേമിച്ചു നിന്നും തുടർന്നായി ഭവിക്കിന്നു.

രാജാ—(തൊഴുതുരക്കുണ്ട്) വള്ളുര ദയവാടക്കും ദേവി യാൽ ഈ അശത്രികൾ താനുഗ്രഹിതന്നുണ്ടായി.

(എന്ന ഉക്ഖാസാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നു)

ബ്രാഹ്മണന്നും—ഈ ദേവിക്കയാനന്ന് ഒരു കൊടുക്കണ്ട്. (എന്ന പോഴി)

ராஜா—(கக்ஷருத்யனோட்) ஶேவந் பூஸீட் பூஸீட் ஹார் அபிடின் அக்லீ ஆஜுபுகாரங்கு தாயாருடையால்.

கக்ஷருத்யன்—(எஃகிரிர்) ஹரிதாங்கு வழரை ஸ்ரீதாங்கு (எஃகிரிர்) கேச்சாஸாயானம் வாணி தேவிதீ (எஃகிரிர்) ஹாரி வாசக ஞிகாலியிஃபக்ஷ பூரதைக் கூறுகிறேன்.

ராஜா—அன்னிக்கதைன.

(எஃகிரிர்) பூரதை சுரித் தக்கன்)

கக்ஷருத்யன்—ராஜாவே,

கைலாஸவாஸிடிரவாநாஜாஸ்தமதங்

கைவல்யமானபதேகதஜநத்திரோகாந்

காஜஸ்தாந்தங்குவேநாநமங்காந்துக்குரீ

வாராநா.ஸ்திமபிவிஃபங்காவீரமாலே.

மரன்

(எஃபூரதை வாடிக்கொன்)

மது—அனோ அதுதுதுதுதுதுதுதுது! உயன் ஶோபுரண ஹாலும் உந்தனைத்தும் ஸெவாந்தீ.ஸ்ரீயனத்துலும் வீ பியாவிய மாதும் அவயிரவிதமாதும் நவரதை நிம்தி.தொயுத்துக்கு அதுதயனை ஹாலும் ரம்பாத்துரையாலும் யாயாந்துஸ்துலமாலை தெருவு கத்துலும் ஸௌரதீபுபூர்ணமீதைகாந்து மாயுத்துமபனமீதைகாந்து அலக்கிக்கைத்தீட்டுக் காநைக்கவிய வூச்சுபதக்கால் தினைவினையும் பவமாதிரியிவதுது பக்கிமுகாதிக்குடை ஸப்சூரவிபாரணை ஹால் அஷ்டிராகாந்திய வகிக்கொன் புராத்ராவாணமீதைகாந்து பாலித்தைக்கிதமாலிக்கொன் ஹா அநிகாலிப்புக்கொன் ரஜத்திரியை காபூரை மற்றீதமாயிரிக்கொன்.

ராஜா—ஞிமஹாநாஸீநமிதூடை மாமைதூததாலும் ஞிமஹ வேவஸாநாவிலும் தாலும் மஹாபாரதாமலாலும் மஹாபாபார காகரமாலிவிக்கொன் ஹா வாராநாஸீந்தால் தொன் கூத்து சூராநி.

கக்ஷருத்யன்—ஏற்கிறுக்கு! ஹா மஹாலக்குரீ.நாட்பாலைக் குத்தாலும் சாநாட்டுக்கு ஸப்சீபத்தில் ஸுவாந்தமுடைய விரப்புத்தாலும் சாமாக்கும் தீக்கைத்தீட்டுக்கொன்.

ராஜா—வேவி! பூரமானமாரை பூரமானமாகை வேறுமென் நிர்காந்தா நாட்பாக்கித்தாக்காபூராத்தாநா.நாணமீதைகாந்து தே ரீதுநாநால்வாடிவாத்ருத்தால்வாணமீதைகாந்து மதாரவரமாய ஹா தூநாக்குத்துதில் அபிவிவாஸிக்கொன் ஸப்சீநாபராய ஸப்சீநார் கொ வாரிசுகை.

ചരുമതി— തന്നെവാതനന.

രാജാ— (നക്ഷത്രയുണ്ട്) ഭഗവൻ തന്നേൽ വിശ്വാസമാണ്
നാം കഴിച്ചു വേഗത്തിൽ വരാം.

നക്ഷത്രസ്തനും— അഞ്ചിനന്യാക്കട്ട.

(നക്ഷത്രയുണ്ടാണെങ്കിലും ശ്രദ്ധാവശ്യം പോയി)

(അന്നതരം വിശ്വാമിത്രനും പ്രവേശിച്ചു്).

വിശ്വാമിത്രൻ— സദൈ ഇം പ്രയത്നാ ഫലിക്കണിപ്പുന്ന വ
ന്നേമാ.

നക്ഷത്രസ്തനും— ഇതു നില്പില്ലതെന്ന. എന്നതനാൽ

പട്ടക്കിൽപ്പടന്നപാതമിവനാർ

ഒടിച്ചടിച്ചടിക്കുപുളിനുപാൻ

കട്ടവാംസമിരച്ചിരവുത്തിയോത്താൽ

കട്ടവാക്കംകട്ടതായപാപ്പുതന്നേം.

അവിച്ചന്ന പാതന്ത്രപ്രകാരം പദ്മവിധിയിലും പരീക്ഷിച്ചു
നോക്കി. അതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല.

വിശ്വാമിത്രൻ— അതുകെട്ട് അവർ വന്ന തുടക്കിനായനു തോ
ന്നുനും. എത്രാഥലും ഇന്നനുമിക്കുന്തിനുകുത്തു നിശ്ചയമായും ദ
പ്പും കിട്ടണമെന്ന നിംബുനിശ്ചക. പിന്നൊയല്ലോ നമ്മുടെ ഭാ
ജ്യപോലെ പരിണമിക്കുന്നു. (എന്ന പോയി)

(അന്നതരം സപരി ചാരം രാജാ പ്രവേശിക്കുന്നു)

രാജാ— താമരാന്തരനുഡഹനന്

കാമദനീശൻക്രോഖലേഗ്രാമയിൽ

മുമ്പുമകൾത്തെന്നാട്ടുമ...

നാമയമവിലംകൂളത്തുകാക്കുന്നു.

മാൻ

(എന്ന ചുറ്റിനടക്കന്നു)

നക്ഷത്രസ്തനും— ഹോ മഹാരാജാവേ! നിങ്ങൾ വള്ളം പാവണ
വാരാചിരിക്കുന്നു. അതിനും കാരണം ഇ വിംബ ഇത്തന്നു വിത്തു
മിക്കും.

രാജാ— അഞ്ചിനെതനന.

(നക്ഷത്രസ്തനും— വരിച്ചു് ഏല്പാവക്കം ഇരിക്കുന്നു)

നക്ഷത്രസ്തനും— ഹോ മഹാരാജാവേ! രാജാക്കന്നാർ പ്രജക്കാളി
രക്ഷിച്ചും മഹാശാഖാഭാഷാഖ അനുഭവിച്ചു് രാജുപരിപാലനം ചെ
യിരിക്കുന്നു ബരാക്കാൻ. അഞ്ചിനന്യാക്ക അഞ്ചേ അഭാത്തല്ലോ ഉ
പോക്കിച്ചു് ഇണിനാ കൃഷ്ണപ്പുട്ടനാവല്ലോ. അതുകൊണ്ട് കന്നട്ടു

ടി പറഞ്ഞെക്കാളുള്ളൂ. കരിനച്ചിത്തനായ കൈഗികൾപ്പിങ്ക കാൽ കാരുപ്പാലും കൊട്ടപ്പുണിപ്പുണ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഒന്നു ഇട രാജുമല്ലോം വീണ്ടു കിട്ടമല്ലോ. അതിനാൽ ഈ കാഞ്ഞതിൽ ഇനി അഭാന്തിശഭന്നത് അംഗേഷം യുക്തമല്ലോ.

രാജാ—സ്വാമി, സത്രമെന്നതു സകല ജനങ്ങൾക്കാം എവ മാക്കുന്നു. സത്രത്തിൽ പരം ധാരാതാഴ ധന്തവുമിബല്ലുന്ന സകല ബദ്ധങ്ങളും ദേഹാധികഭന്നു. സത്രാക്കുന്നതും സവൃത്താക്കുന്നതും സൗഖ്യമാക്കുന്നതും സത്രമാക്കുന്നു. അപ്രകാരമിരിശഭന്ന സത്രത്തിനു ഭാഗം വരുത്തുവാൻ ഒരിക്കലും അടിയന്നോട് ആജനാപിക്കൽ തന്നെ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

നക്കത്രയും—(കോപംതരാബ) എട ഭജ്യ, നീ നിന്റും വി ഡിപാല അനഭവിച്ചുകൊള്ളുക. എനിക്കിന്തിനാ ബുദ്ധിഭു വാൻ പ്രധാസമാണ്. പട്ടണത്തിൽ ചെന്നാലുടൻ തരംമെന്നു എല്ലോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട്,

ഇന്നുചിച്ചുവിപാകവതിനുജ്ജവിൽ
അനീടണാധനമഹിക്കരാത്തപക്ഷം
സദേഹമില്ലതബസന്നിധിതനിൽക്കിനു
തജനകളംതിട്ടമരിത്തിട്ടക്കൊന്നരജീവൻ. മഹം

(രാജാ വൃസനാക്രാന്തനായി സമിതിചെയ്യുന്നു).

കമാരൻ—പിതാവേ! നാം ഇട്ടുമെത്തിനു പ്രവും ഇന്നതൊന്നു എക്കുക്കേണ്ടതാക്കുന്നു. വിശ്വാമിത്രുചുഹപ്പി നടക്ക തനിട്ടുള്ള അ വധി ദിവസവും ഇന്നതെന്നയാണ്. അതുകൊണ്ട് എത്ര വിധ എക്കിലും ഉടനു ഈ ഇടവാട തീക്ഷ്ണനാതിനു് ഉദ്യാഹിക്കുക.

രാജാ—വഞ്ച, നിങ്ങൾ അവിഹാത എനിക്കു വല്ല ധനവും ഉണ്ടോ. ഉള്ളതു മുഴുവൻ കൈഗികമഹപ്പിങ്ക സെഫ്പിച്ചുവാലും. ഇനി നോന്നന്നാണ് ചെങ്കുണ്ടത്.

ചലുമതി—അല്ലെങ്കിലും പ്രിയന്തരംവേ ഇനി ഇവിട്ടു ധന രാധിച്ചുള്ളതു നോന്നു കമാരനും മാത്രമാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ സ ഓട്ടത്തിൽ ഒന്നും വിക്രയം ചെയ്തിട്ടണാക്കുന്ന പ്രവുംകൊണ്ട് ഈ കടപ്പാട്ടതീരു സത്രത്തെ രക്ഷിക്കണം.

രാജാ—(പാരവത്രേതരാബ) അല്ലെന്നു ജീവനായിക്കേ.

ഭവതിാശയിതുകാലംവിരുപിനീട്ടജീവി—

ചുവനിമിച്ചി പനഞ്ചാ ചാണിടാൻറുംരിയുണ്ടാ

କୁ ବଲକୁ ଦିଲ୍‌ମହାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମନ୍ତ୍ରଂ ଦିଲ୍‌ମହାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମ

ତବବଚାମଦିତ୍ୟାରତନନ୍ଦିତନଦିନକତତିତ୍ରିଗା.

ମଧ୍ୟ

(ଶୁଣ୍ଡିକଷଣା.)

ଚାନ୍ଦମତି—(ତାଣିଟି ଚେଲାବୁଲପଳଙ୍କାଣିକେ କଣ୍ଠରୀର ତୁ
ଥୁଁ ଅନୁଲିଂଗନଂ ଚେତ୍ୟକେଣିକେ) ରାଜ୍ୟରେ ଜୀବିବାକୁ! ଐତ୍ୟ
ଵାଂଶରାଜ୍ୟକରେଣାହୁ ଅନୁଚିତମାତ୍ର ଅବୈଯତ୍ୱରେ ଅବିରାମ୍
ଅନୁଶୁଣ୍ୟକଷଣାତ୍ ଅନେକବୀର୍ଯ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧରମ୍ଭେ. ରାତୁରକାଣ୍ଡ ଏଣ୍ଣାଙ୍ଗେ
ବିକ୍ରିଯାଇଛାଯୁଁ ଉତ୍ତର ସତ୍ରରତର ରକ୍ଷିପ୍ତାନ୍ତରିକଷକ.

ରାଜ୍ୟ—କେବଳ୍ୟାନ୍ତିରମଣ୍ଡିଯିବୀଣ୍ଟି—

ଏଣ୍ଣାପ୍ରେସିଲ୍‌କେନ୍ଦ୍ରିତ୍ୟାମନ୍ତ୍ରଂ ବାନ୍ଧିତିଲୁ

ସପ୍ରାମନ୍ତାକିଲ୍‌ପଣ୍ଟିବ୍ୟମେକୀନ୍ତିବା—

ନାମିମଣେ! ନିରାଶିତତାରଣେ.

ମଧ୍ୟ

ଚାନ୍ଦମତି—ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରିୟଭରତୀଙ୍କିମାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମା
ଶ୍ଵାସର ରାଜ୍ୟରାଜ୍ୟା. ତପତ୍ତିରେ ପରକରାମ୍ଭିକାନ୍ତରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟିକୁ
ଶରୀରର ନାପରହାଯିବ୍ୟାମନ୍ତରିତାବେଳାଙ୍ଗଂ ଅତିକଳିତ୍ତା ବିଶ୍ରାସଂ ତ୍ରୁ
ତ୍ରାସକରମଣ୍ଡଳାଙ୍ଗଂ ଅବିଭୁତି ଅବିଜ୍ଞାନତାବେଳାଜ୍ୟା. ରାତୁରକା
ଣ୍ଡ ବେରତର ପରିତାପିକାରୀତ ଶାଶ୍ଵତମାତ୍ର ଯନ୍ତ୍ରାତର ରକ୍ଷିକଷ
ବାନ୍ଧାରାନ୍ତିକଷକ.

ମନ୍ତ୍ରି—ରାଜ୍ୟରେ ହବାରାଜାଯେ! ସତ୍ରରତର ରକ୍ଷିକଷଣାତ୍ମି
ନ ଭାବୁନାହୀଯ ତୃତୀ ପକରମାହିନ୍ତିକୁତ୍ତ ତନରକାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମା
ନାହିଁ ଓ ଏବି ଅଭିଭୂତ ଅନୁଭବିତ ଅନ୍ତରୀକରିକଣାନ୍ତରାକାନ୍ତା.

ନନ୍ଦଗୁରୁଙ୍କ—ହରିଶ୍ୱର! ଦୋଷ ମଧ୍ୟାହନରକାରୀ ହି

ରାଜ୍ୟ—ସାମି! ଅନ୍ତରୀକରିକଣାନ୍ତରାକାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମା
ନନ୍ଦଗୁରୁଙ୍କ—ମୟୁରାବ୍ୟାଙ୍ଗର କାନ୍ତି ହାତାକଣାର କାନ୍ତିକରି
କି କରୁନ୍ତି କହିଯାଇ କୋଣକଣାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମା ନୀ ଏହାନ ଚାନ୍ଦିଶି
ବାନ୍ଧା ଗୁରୁତ୍ୱକାରୀ.

ରାଜ୍ୟ—ସାମି. ଅଣ୍ଣିକାର ସାଂଶୟିକାଣା. ହୁତା ହୁତପ୍ରାଦି
ତନାନ ଏହାଗୁରୁ ଭାନ୍ଧାର ବିକ୍ରିଯାଂ ଚେତ୍ୟିକୁଣ୍ଠାକାନ୍ତା ପ୍ରବୃତ୍ତକା
ଣ୍ଟ ହୁଏ ଏକବାଟ ତୀରେତକାର.

ନନ୍ଦଗୁରୁଙ୍କ—ଏହାକାର ଏହାନ୍ତିର ତାମସିକଣା. ଲାକ୍ଷଣ୍ଯ
ଭାବିତେପକ୍ଷ ପୋରୁକ.

ରାଜ୍ୟ—ଅଣ୍ଣିକାରାକାରା.

(ଏହିଙ୍କ ଏହାପରି, ଶୁଣିବାକଷଣା.)

ക്ഷമതയുള്ള ഹരിക്കുവി! നാം ഭജാനിാവത്തിക്കഴിവെന്നു,

രാജം—(ചാലുമതിയുടെ വൈക്കിടിച്ചു്) അല്ലേഡു വല്ലാണ!

നീതികേടുകില്ലോവെങ്യേഗത്തിനുൽക്കുൾക്കുള്ളിൽ

ചൊല്ലുംകാളിനിതാനിാന്നത്താൻവിക്രയം

കാതാരാക്കീയകക്കാവിാലനോട്ടി—

നേതുമോത്തിാടാലുവിപ്പിയംക്കല്ലപ്പിക്കു.

മുമ്പ്

ചാലുമതി—അല്ലേഡു പ്രാണനായക ഇതാ അവിടെ വളരെ
ജനങ്ങൾക്കിട്ടുന്ന റിച്ചുനാ. ഇനി ഒപ്പുത്തിൽ ദൈയത്തുമായി വേണ്ട
വിധം പ്രവൃത്തിക്കുകേ.

രാജം—അദ്ദേഹിന്നതനാം. ഇനിയന്തിനു സംശയിക്കാം.
(എന്ന മുൻഭാഗത്തിൽ നടന്നബന്ധാംഗ്) അല്ലേഡു മഹാജന
ങ്ങളേ!

സത്രവുമഴകിയപാതിപ്രത്യുമേഖലപുകളും രത്നങ്ങൾ

ചേത്താതാടത്തുങ്കനാർജുനമിതാവിരിച്ചിന്നവാനിട്ടുണ്ട്.

(ചേവിാകാച്ചതിട്ട്) അല്ലേഡു മാലോക്കരേ! നിങ്ങൾ എൻ്റെ
പുറപ്പെടുന്നു. അണിസാക്കിയാണി വിവാഹം ചെയ്തും അന്തരൂപ
ഘൂമാം ഭാംഗ്രയെ എന്തിനാണ് വിക്രയം ചെയ്യുന്നത് എന്നോ.
കേരിക്കുവിൻ,

ദുഷ്ടനായിട്ടുമാരാറാനടഭാവാൽ

പെട്ടവന്നുകടമാണിച്ചുകാളിവാൻ

കുട്ടിമാനിചിവരിപ്പുഡാമ—

നീഖ്യവല്ലഭാവവിരിച്ചിന്നഞ്ഞാൻ.

മുമ്പ്

(അനന്തരം കാളക്കൂൻ പ്രജനിക്കുന്നു.)

കാളക്കൂൻ—ഹരിക്കുവി! ഞാൻ കാളക്കൂൻ എന്നോപ്പേ
ജീവി ഒരു ദഹാ മുഖമന്നനാകനു. എൻ്റെ ഗുഹത്തിൽ വേല
എടുക്കുന്നതിന് അതുകൂടം ഇല്ലെ. അതിനും ഇവബെള്ള. ഞാൻ വാ
ഞാജക്കുള്ളാം. വിലബയന്നുനാ പറഞ്ഞു.

രാജം—സപാമി ഞാൻ കൈമുകമുഹിക്കു കൊടുപ്പാണില്ല
സംഖ്യ ഇവഴ്ന്നുടെ വിലയാകനു. ആരം എന്തുവും വിനുംബും

ഉത്തരവിപ്പിച്ചുവരുമ്പുകൂഡായതിക—

മരുന്നതശൈക്കരികലഞ്ഞനാശമത്രുന്നുവാൻ

ഹംസുരയഴി കുവിജനിാക്കാണഡവിയുന്നക്ക്ലി

രാജാംതാഴെച്ചാക്കം ചല്ലഡുനിലനുംതാക്കം

മുമ്പ്

കാളക്കൗൺ—ഇത്തരും ഇല്ല. സംഖ്യ എന്ന് തന്നെക്കൊം.

രാജാ—(നശിഗ്രാഹം ചുണ്ടിക്കൊണ്ടിട്ടും) എന്നാൽ അതു സംഖ്യ ഇത്തേവത്തിനാ വേംപ്പുംപുറത്തിച്ചാൽ മതി.

കാളക്കൗൺ—അങ്ങിനെതന്നെന്ന. (നശിഗ്രാഹംടും) ഹരി ശ്വന്നും തങ്ങവന്നള്ള സംഖ്യ തന്നിൽ എന്ന് തന്നാൽ പോരു.

നശിഗ്രാഹം—മതിമതി ധാരാളമാണ്.

കാളക്കൗൺ—എന്നാൽ ഹരിയുണ്ടാന സംഖ്യിലുംകൂക്ക.

നശിഗ്രാഹം—ഹരിയുണ്ടും! ഇനി വിശ്വാസിതന്ന കൊട്ടപ്പും ഒഴി ദവ്യാത്തപുറം എന്ന് വിശ്വാസിച്ചുവെണ്ണാണ് ചോദിക്കാൻമാണ്.

കാളക്കൗൺ—ഹരിയുണ്ടും എന്നാലിനി വേഗത്തിൽ ഒരു വിക്രയപത്രം തയ്യാറാക്കുക.

രാജാ—അങ്ങിനെതന്നെന്ന്(പത്രം എഴുതിക്കൊട്ടുക്കൊണ്ടു)

കാളക്കൗൺ—ഒന്ന് വാചിച്ചുകൊടുക്കാം.

രാജാ—(വാചിക്കുന്നു.)

അഭ്യൂമണ്ഡലിച്ചാശചന്ദ്രമതിനീയ

ആരീകാളക്കൗംപുംനാം

ചൊഞ്ചുവന്നുവേണ്ടുല്ലൂമവിശ്വം

കാളുരിവിരിടിണാം

ഇപ്പാബുംപുതുതല്ലപുലുമിവളിക്കും

ചിന്തിക്കിൽമരിക്കുക്കും

ഓപ്പുമിനിക്കുവാനയിനാമിതിനൊ—

നാംസാക്കിസംഘംത്രം.

എന്ന ഹരിയുണ്ടും.

മുച്ച്

നശിഗ്രാഹം—ഈതിൽ കട്ടിഉട കാഞ്ഞാത്തപുറം ഒന്നും പരഞ്ഞിട്ടിപ്പാല്ലോ.

കാളക്കൗൺ—അതു മുഴുകം പരഞ്ഞിട്ടാവണ്ണമില്ലെല്ലാം.

ശോഭിനവാദിപ്പവനാക്കാവിനുവേണ്ടെങ്കൊട്ടക്കണ്ണമുണ്ടും,

ആവിധിനിശ്ചംഭവമീവിലുംതന്നൊക്കെനാമില്ലും.

(രാജം വിഭോട്ട്) ഹരിയുണ്ടും! അഞ്ചി വാങ്ങിക്കൊണ്ടും കൂടി വേണാവിലുംകൊട്ടക്കണ്ണമാ.

രാജാ—സംഖ്യിനും ഏറ്റവിനും വള്ളെരപ്പായുന്നു; ഇല്ല കുമാരങ്ങനും അവിഭജ്ജുതന്നു തന്നിരിക്കുന്നു.

കാളക്കൗൺ—ഇനി എന്ന് പോകുന്നു, വിഞ്ഞാപ്പംകുട്ടിനു വരുവിനും.

(ചാറുമതിയും ക്രമാരംഗം രാജാവിശന ആലിംഗനം ചെയ്യു
ക്കണം)

ചാറുമതി—രാഘവാജീവനാശക! ഇവി എന്നാണ് തമിൽ
കാൺവാന് സംഗതിഖാകനന്ത്.

ക്രമാരംഗ—രാഘവിനിക്കി റി എന്നാണ് രാഘവൻറെ ഏറ്റി
വിൽ തുരിക്കുവാൻ അവകാശംബന്ധിക്കുന്നത്

(എന്ന തമിൽക്കാട്ടിപ്പിടിച്ചാപാട്ടിക്കരജുന്ന)

കുളക്ക്ലാർ—(കോപനേതാവട) നിങ്ങളുടെ മെള്ളാക്കരമല്ലോ
പിന്നുന്നയാകട്ട. തുടിനല്ല ഞാൻ വിലക്കാട്ടത്തു വാന്നിയും.
ശുദ്ധതയിൽ വേദാവരി വളരുംജും. അതുകാണണാട്ട് നട
ക്ക ചിന്ന. (എന്ന പിടിച്ചു പലിച്ചു കാണ്ണിപ്പാമി)

രാജം—(വ്യസനാന്തരാവട)

രാഘവ്യോഹരിയാതെസൗഖ്യമതിന്നുദിവഞ്ചിന്നുപയാക്കി—
ഞാഡിച്ചുജോഡാനാട്ടുപെറ്റബാധിച്ചു
മണ്ണുലുമിഴിവാനതുവള്ളരഹാമേച്ചിക്കുംജും
പൊഞ്ചല്ലീവക്കുചുത്തുരായുള്ളക്കിമിന്നയോക്കരജുന്നതാണ്.

(എന്ന വിചാരമശാന്തി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന)

നമ്മത്രയുൾ—വാരിയുള്ള! ഇതുനാട്ടു ഒരു ഭര്ത്രനല്ലോവല്ല
ഞാനം നിഃന്ദാവരക നടന്ന ഷുദ്ധിച്ചടിയാല്ലോ. അതിനന്നി
അം വള്ളുതും കിട്ടണം.

മന്ത്ര—മഹാരാജാജൈവ! ഇന്ത്യി അടക്കയാ വിക്രയം ചെയ്യു
ശ്രൂ ഇടവാട്ടം വിന്തു കൂട്ടയണം.

രാജാ—മന്ത്രി! അതുചിതമല്ല. ഈ പാപിയായ എന്നർ ഒ
പീരു വിക്രയം ചെയ്യുതോന്ന ഈ ഇടവാട്ട തീക്കണ്ണാകനും. ഒരു
പിന്നാൽ ഭവാനന്നനാ വിജ്ഞാക്കി.

മന്ത്രി—(അതുംഗതം)

ഉച്ചുവിംഗ്രൂപ്പുജാരൂപ്പുജകരൂഹനിശ്ചം

മക്കെള്ളപ്പുജാവലമാത്രി—

വച്ചേപ്പുക്കണസൗഖ്യമുക്കില്ലുകല്ലുംജും

സരുപ്പമാനടത്തി

രാജാവല്ലാനുകീഴ്തികാണ്ടിത്രിഭവന്മ പില്ല

നാനാമിനിച്ചുംജും

വാദ്ധുവാദപ്പരാജ്യാനുകാരമിന്നനിവാഗ

വിക്രയാജാജുംജും

രാജാ—മഹ്രി എന്നാൻ തുല്യവിച്ചുനി ക്വനാൽ. വേശ
നാഡിപ്പ് എന്നാണു വിക്രൂതംചായും ഈ ഇടവാട തീക്കുക.

മഹ്രി—കമ്മുറപോലെ (എന്ന രാജാവിന്റെ) കൈപിച്ചിച്ചു
കൊണ്ട് (സത്രാദിസർള്ലണങ്ങളെപ്പറ്റി) ഉള്ളിച്ചും സുന്ദരം
കൊണ്ട് പുരാമുഖം അലങ്കരിക്കുപുട്ട ഒരു വിശ്വേഷണം ഇതു
നാം വിക്രൂതം ചെയ്യുന്നു. ആവായുള്ളിവർ വാദാക്കാളും വിന്.
(അനന്തരം പരിബാരങ്ങളുടുടക്ക വിരബാഹുപ്രക്രമണം)

വീരബാഹു—എന്ന കയ്യാണെ പരിച്ചാരകമാർ പോരായ്ക്കു
കൊണ്ട് ഏറ്റവും പരിതപിച്ചിരിക്കുന്ന എനിക്കു പാഥാനുഭൂതി
ക്കുമാൻ ഈ തത്കാമിമിചിൽ തുരാൻ അടിമായ വാദാക്കാളും
ഒഴുവിനും വാദാക്കാളും വിന് എന്ന കണ്ണാദകരമായ അട്ടുതാ
ക്കരണങ്ങളെ വയ്ക്കുന്നതുനും അനേപിച്ചുവരിക.

കയ്യാണെ—പ്രഭോ! അടിമായ വിച്ഛേദവാൻ കൊണ്ടുവന്നു
കൂടിവും ഇങ്ങനെ വരുന്നുണ്ട്.

മഹ്രി—അല്ലെങ്കിലും മാനുഗാരേ അല്ലെങ്കിലും രൂപ്യാത്തത്തനാം
വച്ച് ഈ അഞ്ചലതാകാരനായ പുരാധാന വാദാക്കാളും വിന്.
അഭ്യൂതം ആവശ്യകാരെ ആരോധ്യം കണംനന്നില്ലോ.

വീരബാഹു—

യരിശവിന്റെനാംപരിക്ക്യീഡൻ
പെരുത്തസവത്തിയലുന്നുനുത്തനാം
തരുന്നപക്ഷംവിലയിച്ചുമാരു

തരാനിനിക്ക്കുംവിദരാധ്യാണം.

ചുട്ടു

മഹ്രി—(ആത്മഗതം) അഹോ സമ്പ്രജന്മാനുനാശ ഹഹാലു
ജാവിനാ ദ്രവ്യിനിത്തനായ ഈ ചണ്ണംലാൻ ഫോട്ടിക്കനു. കറ്റാവ
സുക്കാടരംഘം കണംനന്നില്ല.

(എന്ന മേഖലാം നിച്ചുന്ന)

രാജാ—മഹ്രി ഒരു വിജരാധുമില്ല. ഇവന്തനെനു വേശ
ത്തിൽ വിലവാദി വിക്രൂതം ചെയ്ക്ക.

മഹ്രി—അന്നിനെതാനാം. (പാരുന്നോടായിട്ട്) ഈന്നവൻ
കൊടുക്കാമനും ഈ വിന്റ തീച്ചുപ്പുട്ടതിട്ടിട്ടില്ല. ആകുറം എന്നുണ്ട്
അപ ആരോത്തുനാ അവക്ക് ഈ പുരാധാന ഒക്കുക്കാ.

വീരബാഹു—എന്നാൽ ഈ വീരബാഹുവിനു കൊടുക്കാണവിന്.
ഈ ആ സംശ്വർ നാം തരുന്നു.

(എ) നാ പദ്മം കൊടുക്കിംഗാ)

ବ୍ୟାକ୍ସି—(ବ୍ୟାକ୍ସି ରୂପା ବିଳାରୀ କରୁଥିଲେ କୋଟିକଣ୍ଠା)

ରୁଜୁ—(ହାତିଟିଥୁ ନଷ୍ଟଗୁଡ଼ିଖୋକ୍) ରାଷ୍ଟ୍ରଭେଦ ଭବନ! ଏ ପିନ୍ଧିତର ଶୁଳ୍କଟିକିବାକୁ ଅବସମ୍ପଳ କରିବାକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ଏ ଜାନତିଲିଏ ହୁ ଜାଗତିରୀରୁ ଯାହା ଯାହାକୁ ରାଜ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟରେ ଏହି ଜୀବିତମୁଣ୍ଡ ହୁତାକାଣ୍ଡ ସନ୍ଦେଶିଥୁ ଅନନ୍ତରୁଧିକଣଙ୍କାଂ।

(എന്ന പണംകൊടുത്ത സാമ്പാദം നമ്മൾ വിശ്വാസം)

கங்கருண்—வளியுறு எனிசை வழிர ஸளூஷமாயி. எனுந் முபை பாலதித்துறை வாசகைத்திட்டுரி ஏராளமேல் பரிசு வா தோணத்தி. விழவைத் தூபாந் ரக்கிகொட்ட. தூநி பிளை காணாா. (பின் போடு)

விரவாடு—கு)5 மலினங்கு ஹு உடபூ மாரி விரங்கிப் பூத்தொல விழங்கா ஹு காலத்தை உடத்துக்காலத் த.

രാജാ—അര്ഥമെന്തുണ്ട്? (തോട്ടവാടി ഉടക്കേന്ന്)

விரைவான விடக மறியுறு தூ சங்கச்சாவு புமா
காணி விடக நீர் பிளால் போரிக.

‘രാജാ...ക്ലൈന്റോണല്‌. (രംസക്രൈവും ചമന്നക്കാണ്ട് ദള പാർത്താം) മരഹോ കമ്മ്ലറാഷൻ വിഃശ്വാഷം തന്നെ.

പൊന്തിന്റെ മാസ്യാത്തിൽപ്പോലിമരങ്ങളുടെ

എല്ലാവർക്കും പുസ്തകം

കൊന്നായുംനോയുംരിച്ചുവരുമെന്നിട്ടും

விகுநாயக மலைபாற்றுத்

എന്നോമരംകാവൽ വിവരിച്ചുതന്നുകൊടു

കുർജ്ജമാട്ടലുവിലോ—

କୁଳାଶର୍ପୀତେବରିକେବୋଯନକିମହାରୀ

ମାତ୍ରାବ୍ୟଂକଣିତାର୍ଥୀ.

ଶୁଣେର ଲୁହିଯାଂ ଶୁଣ ମହିପାପି ଏହିଜୀବିଲ୍ଲାମନ୍ତଙ୍କ ଅରାଜ
ପିଃକଣେରି. ଏହିତାହୁଳ୍ପ ହୁବର୍ବାକୁନ୍ତନ ଦେଖାଯକରାନ୍ତା.

മുത്തി—(അതുമലതം)കാരണസന്ദർഭത്തിൽ മോഹിക്കുന്ന മഹാ
രാജാവിനാ ആദ്യപുസ്ത്രിക്കുന്നതിനും സഹാചിക്കുന്നതിനും ഒരു
ബാധാ കൂടിയതുന്ന പോക്കു.

(**ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ମୋହି**)

ബുദ്ധി കൂടി എന്നത് ..

ଅମ୍ବାର ପଦିକ ।

ବ୍ୟାକ୍ସନ

(പ്രത്യേകിനി എന്ന ഒരു സ്ഥലിലെ പ്രവേശനക്കാര്)

പ്രതികി—(മുൻലാഡിത്തക്ക നോക്കീട്) തങ്കന്യർഹവും ആട ഭാസിയായ തച്ചിപ്പുതയല്ലെങ്കിൽ ഇവ വരുന്നത്.

(അമ്മന്തരം ശ്രൂചില്ലത് പ്രവേശിക്കുന്നു)

അപീലുത് സംഖ്യ പദ്ധതിനു അക്കദായതിനുവിൽ ഭഗവതിചാര എ ഭാഗിരഥിയുടെ ശ്രദ്ധാർഹി അറിയിച്ചേണ്ട ഏറ്റവും കിണ്ണാൻ ചീരി ആണോ.

പരമിന്ത് എന്നിൽ.

குவியுடையதைகிட்டார்கள்தங்களோக்கீடு வாய்ப்

കൂടുതലീടുവരുന്നിങ്ങനെത്തിക്കലോത്താര്ക്ക്

പുന്നത്തിലെ പരമ്പരാഗണക്ക് വരുമാനം

ଶିକ୍ଷଣକ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଇଁ ଲିଖିତ ଟିକଟ୍

३८८

പഠിക്കി — തരംഗാ ലിഖ്യുലിനെയുള്ളിൽ ചംത്രുണം ദാസല്ല കീഴുവക്കെ പ്രവൃത്തിക്ക് തുടർച്ചിത്വമായാണ്. എന്നാൽ തുനി മും അവകാശാദിവചനാശിനി സാഭവിപ്പാം ഹൈക്കനാതന്ന് ശുറി മുന്നില്ല.

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର-ସବୀ କହିଲୁଛା, ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଜ୍ଞାନ

ഞങ്ങളിൽ ഒരു കാലിന്മാരു വിശദമിന്നുന്ന സൗംഖ്യംസംശാരം നാഡായു കമാരജുംപറിഞ്ഞും ജീവിക്കുന്നി വരുത്തുന്നതിനു പോലെ കാലഘൃത്യവിനാന കാരണസ്ഥൂപസ്പത്രപ്പെണ കൊണ്ടുവന്നിട്ടി ക്കുണ്ട്.

പരമിസി—ക്ഷുംക്ഷും കടക്കിലുണ്ടു കൈശരിക്കുന്നും ആലോചന ചും അംഗത്വക്കരം ദിരിക്കുന്നു. എന്നതുനാൽ എത്ര ദുർത്തികളും എങ്കിലും ഒരു ചീഴിനാശസ്ഥൂപമായ വസ്തു അപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നതു യാൽ രഹിപ്പുവരുടെ രഹവസ്ഥയും രഹിപ്പിക്കാതെന്നു.

ആചിത്രത—അതുകാണുന്ന് ദേവി അജന്യതി ഭഗവതി കാഗീംമിംഡാട്ട പ്രഃത്യും മഹാസൂബച്ച രഹിക്കുന്നമന്ന് അറി വിക്കുന്നത്.

പരമിസി—എന്നാലെന്നും താമസിക്കുന്നതു എന്നതകിലും പ്രതിവിധിചയ്യുന്നതിനു ഭാഗിംമിംഡു ഉണ്ടത്തിക്കു. തോന്തി വിവരം ഭോഗിംഡാട്ട പരഞ്ഞു വല്ലതും നിപുണത്തിള്ളണാക്കുവാൻ ദാക്കാം.

ആചിത്ര—എന്നാലുണ്ടിനായാക്കുട്ടി.

(എന്ന രണ്ടു പേജം മോയി)

(വൃത്തംഗം കഴിഞ്ഞത്)

(അനന്തര വിശ്വാമിന്നുന്ന പ്രവേശിക്കുന്നു)

വിശ്വാമിന്നു—കഴും! തോന്തിനേവരെ ചെയ്യുതെല്ലാം കൂട താരിക്കുന്ന പുത്രു പക്കുന്ന വെള്ളംപോലെ വൃത്തമാണിപ്പുണ്ടെല്ലാ. മരിയുള്ളു എനിക്കു തന്റുന്നുള്ളുതെല്ലാം തന്നതിന്തിരിക്കുന്നു. ഇനിയും അവനു എന്തുകാണുന്ന് തോല്ലിക്കുന്നത്. ഒരു തോന്തിയുള്ളിച്ചുപായി, ഇപ്പോൾ ഉത്സാഹവിച്ചു കാഞ്ഞത്തിൽ അവൻ കൂതുണ്ടാതിരിക്കുയില്ല. നിശ്ചയംതെന്നു.

(മരിയുള്ളോട് എതിരിട്ടുന്നപോലെ)

എട എട മരിയുള്ള ഹതക.

നാടല്ലാവുപിപാൽക്കുട്ടിച്ചു ഏവന്നു—

ഞന്നനാകിലുകാട്ടുണ്ണു—

കേടുതുംവിഷാതകാത്തുദുഡു—

യപ്പോലുകിട്ടുവിഡുവിഡുവുന്നു

ഇഴുടരീടിനമുത്തുവകുക്കിഹരണേ

ചാടന്നവിന്നുചുത്രുന്നു

സാംഘാലനവെച്ചുവാനിപിാടണ്ണന്നു

കുണ്ണാട്ടിവായയുംതും.

(എന്ന ചുവർബാട്ടു റോക്സീട്ട്)

സമിതരക്കവാദാന വാജപേരത്ത് തനു ഹരിയ്ക്കുമ്പെ
കാർ പുത്രാന മല്ലുമാരംഗ്രത്തിലേക്കുഞ്ഞവൻ പാണ്ഡിത്
കാളക്കുന്ന എന്നാണിതു താമസിക്കുന്നത്.

(ആണിയറയിൽ)

അഭ്യന്തരാദ്ദേഹിട്ടുന്നകാട്ടാചിക്കാടിടക്കാഖാജാ—

ഹിഞ്ചുഞ്ചുണ്ണാജവാലപന്നാഡിനവനേതാദുനക്കടക്കന്നതും

വഴുതായിനാടക്കവാദംഹാസന്ധംപവസ്തികിനാൽ

മെഞ്ഞല്ലാഖക്കന്മേക്കിനമാല്ലാലിക്കമാംകൈവാജാ. മുട്ട

വിശ്വാമിത്രന്നും! തനു രാജാധന്നും പുത്രനും വന്നതു
കു (സംസ്ഥാപനത്താട) ഫേ കാളക്കു! അങ്ങ് ഈ അവസ
രത്തിൽ ശരൂസ്വോദം ചെയ്യുന്നതിനു വിശ്വാമിത്രനു എല്ല
വണ്ണം സഹായിച്ചു. ഇന്തി പ്രധാസംകൂദാരത ഭാഗിക്കുന്നതിനു
തക്ക തിക്കിൽ നിന്തിയിരിക്കുന്ന കാബൗദ്ധവായ കാളസ്ത്രത്തി
നും വലനക്കഹരത്തിൽ ഈ ബാലൻ, ഇന്തു അശീഖിഞ്ചി
പ്രകാരമോ അപ്രകാരം ഭേദിക്കാട്. (എന്നപോഴി)

(അനന്തരം കമരൻ പ്രവേശിച്ചു അയ്യും എന്ന ദ്രോ
കം ദരിക്കൽ തുടി ചൊല്ലുന്ന)

അഹോ ഭഗവാൻ കാളക്കുഞ്ഞും സമിതരപ്പുംകാണ്ട വ
ക്കവാൻ രോഹിതാക്കന്നോടകൂടി എന്ന നിങ്ങൾക്കുംരിക്കുന്ന.
അതിനാവേണ്ടി ഈ മല്ലുമാരംഗ്രത്തിനും മല്ലുത്തിൽ പ്രവേ
ശിക്കകയും ചെയ്തു. ജലപാനത്തിനും പോയിരിക്കുന്ന തനു കമ
രൻകൂടി വരാതര എന്നിക്കു തനിച്ചുവിട്ട ചരം അരക്കുന്നതി
നായെങ്കം മതിയാക്കന്നില്ല. ഇതാ തുവിാട,

ഈട്ടിക്കുസമാധിച്ചുകറിനുംപൊന്തിച്ചുട്ടു

തിനിച്ചുകിടിവിരിരിക്കാടിക്കാടിലോടുന്നതെ

പിടിച്ചുടൽവിംച്ചുംപട്ടിക്കതിച്ചുപാടുന്നരും

പിടക്കലുമകത്തുകറിനാലിതിവല്പിക്കും

മുട്ടന്

അന്തരാന്തന്യമല്ല,

പൊത്തിനല്ലുംപുത്രതായ്മണിക്കുശിരാധാ

പത്തിനിനിത്തിപ്പുരത്തി—

ക്ഷാത്രന്തരകാച്ചുട്ടരനിച്ചുകളുംപെട്ടു

ശല്യമല്ലാതിരിപ്പുന്ന

ഈവക്കുടുടെ കോപാഗ്നി വല്ലുതന്ത്രതന്നു. കൂടു സൗഖ്യം
മുന്നാറിപ്പുന്ന താരക്കും മനക്കിടേ ദ്വിത്തല്ലാരാ,

കളുത്തണ്ണ കാട്ടുംഗരക്കാട്ടരബിഷസ്

ജിരുവാതുപാരം..

മലപത്രിന്മംജീവനാഞ്ചേരത്തുമിതിപാ..

രൂപ്യക്കുപ്പോള്ളട്ടവന്നാൽ.

മറ്റൊ

എന്തിക്കും എല്ലാങ്കാണ്ണം പ്രസാദ്യും കുറിഞ്ഞും വല്പിക്കുന്നു. അതിനും തന്മ കുമാരൻ വരുന്നതുവരെ ഈ തന്മല്ലള്ള രാവിന്ത്യചട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നതെന്ന. (എന്ന് ഇരിക്കുന്നു) മാ മാ എലവുമെ! സൗംഗ്കര്യപ്രാഞ്ചവർത്തിയുടെ പുത്രന്മാരി മഹാ പ്രഭ പബ്ലിതിഷിൽ ഇരുന്നിരുന്നു എന്നും അവസ്ഥ ഇതു കുഞ്ഞാൽ തന്ത്രിൽ ഇതു സ്ഥിതിക്കിലായാല്ലോ.

പുരിചില്ലുംകുണ്ടുംവരുന്നതിനാൽ

പൊരിചലുവിധും പുക്കുടിനുവനിശ്ചല്ലും

തകമിചന്നാൽപുരുത്തിനുപുംഗംഗിനക്കുംപും

തവവള്ളുവിടപുംഗില്ലുംകാലുംതിരംമേ.

മറ്റൊ

ഈക്കാളില്ലോ ദീപ്പുഹമാണകിലും ഞാൻ സഹിക്കാം. വിതാവു വിക്രയം ചെയ്യുന്നതുകാണ്ണം വിപ്രന്നും പ്രിയവാക്കുക ശ്രീകാണ്ണം സാരാവു പരിപാപിക്കുന്ന എന്നും മാതാവിശ്വന്നും അവസ്ഥ വിചാരിച്ചേണ്ടാണെ എന്നും എന്നും മഹിച്ചുപോകാം. എന്നും എന്നും താവ്,

പാരാതത്തുസുരവരാന്തംസുഹത്തിൽനിന്തു-

മോരാരാരാഖവലകണ്ണിട്ടത്തുകടത്താപാൽ

നേരംചിനിപ്പുകളിയ്യുംനിവാക്കവരാത

ഹാഹാകിനാവലാജുനിതുകയ്യുംജേയു.

മറ്റൊ

മാ ഏടുവേണ്ടി ഇരുന്നുണ്ടും സഹിക്കുന്നത്. 1. കുമ്മം! താനീഃശ്വാസ് സമീറതരക്ഷവും പ്രേരന്നുമുണ്ടും വിശ്വല്ലവ തിംബ എന്നും മാതാവ് ഇടവിടാത്തപ്രവഹിക്കുന്നു.

കണ്ണീഡിരാടക്കവിശ്വാസാച്ചതലയിൽചുവിച്ചുമരിപ്പാണും

ചുന്നീഡാവക്കരക്കുവരാന്തവറ്റുവറ്റുവരും.മതിൽസുഷിക്കണംപോകവും

എന്നുന്നമ്പറത്തുപിണ്ണാക്കാക്കാക്കാന്തലുംവാടിക്കരുടുണ്ടും

ഒന്നതന്നാൽപോസ്തുരിക്കുന്നയച്ചുതുനിന്നുംനുംഡാരഹിക്കുന്നു

[ഞാൻ. മറ്റൊ

അഞ്ചു വാതാലുപ്പുംഉള്ളാതാവു! അങ്ങും പിരാങ്ങു!

(എന്നും മറാറിക്കുന്നു.)

(രോഹിതാക്കൻപ്രഭവാഴിച്ച്)

കുറഞ്ഞലോഹിതാദേ! മുങ്ഗുമത്തിപ്പുക്കണ്ടോക്ക് വാനാ

ജൂസമുച്ചും അതിക്രമിക്കുന്നു. അതിനാൽ സംഗ്രഹിതുക്കാളില്ലോം
ബുദ്ധത്തിൽ അദ്ദൈത്തടക്കക്കുതാനു.

ലോഹിതാദേ—ഘോഷിത അഞ്ചിത്തതാനു.

(എന്ന ചൂരിന്നുപോചി)

(അഥവിചായിൽ) അഞ്ചും കൂട്ടും! അഞ്ചും കൂട്ടും!

രോഹിതാക്കൻ— എന്നാണ്. ലോഹിതാദേ! കരജു
നാതുപോശല തോന്നുനു.

(പിന്നും അഥവിചായിൽ)

ഘോഷിത! രോഹിതാദേ! എന്ന രക്ഷിക്കുണ്ണ രംഗിക്ക
ണു! ഇതാ,

തിട്ടക്കാഡ് കേവിച്ചുരതകളുടെക്കംപാഴതിനിൽ
കിടക്കുന്നുംവിലുവരാനാകവന്നപതിപരമായ
വിടത്തിനാത്തിട്ടനിന്തുവിഷമരജ്യാനിവഹം
കുപ്പുംകൂടിച്ചവിഷ്ടുകലിഖാനുകരിം. മന്ത്ര

രോഹിതാക്കൻ—(സൂക്ഷ്മിച്ചുകാക്കിട്ട്) ഇതാ കണ്ണുകളിൽ
നിന്ന് ചിത്തവന്ന കോപവഹിയുടെ ജ്പാലംബാൽ ബഹുതുക്കുണ്ടു
ഇം നീലാജ്ഞനത്തിന്റെ നിരംപോശല മുമ്പുള്ളാം സൗലുമാ
യും ഉള്ള ഉടലുകാണ്ടു ഗംഭീരനും ഇരിക്കുന്ന കാളിസ്ത്രും ഇ
താ കമാരഫോഹിതാദേ! ശരീരംബന്ധം ഭയകരമാക്കാം
ണ്ണം ചൂരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുനാത്തും ഘണ്ണങ്ങൾ കൊണ്ട്
ഇടവിടാതെ ദംശിക്കുയും ചെയ്യുന്നു. അഞ്ചും ഇതു സോക്കുന്ന
തിന്നപോലും എന്നിക്കു ദയമാണിരിക്കുന്നു. പിന്നു എന്നിരാ
ഡോം കമാരനു ഇതിൽനിന്ന് മോചിക്കുന്നത്.

(അഥവിചായിൽ)

രാഞ്ചുംബാവു രാഞ്ചും പിതാവു രാഞ്ചും ഒപ്പമെ
അഗതിശായ എന്നർ അവസ്ഥാനും ഇം സമിതിക്കിലായജലും.
സംഖാ അംഗിരാശി! എന്നുക്കാത്തു നിക്ഷേപം എന്നർ മാതാ
വിനു അങ്കു ദയവുണ്ടാക്കിട്ട് ആദ്യപരിപ്പിക്കുന്നു. എന്നർ
കൂടു ഇതാ ലുഡിന അവസ്ഥാവിച്ചു.

രോഹിതാക്കൻ—(സൂക്ഷ്മിച്ചുകാക്കിട്ട്) ഇതാ ജീവാം
ഒപ്പുവരിച്ചു കാളിസ്ത്രുത്തിശാൽ ഉപേഷിക്കുന്നുട്ടുക കുടാരന്നും
ശരീരം ഭൂമിക്കിൽ വീഴുന്നു. ഇനി സോക്കിനിനിട്ട് എന്നാണ്
പുഞ്ചാജനം. ബുദ്ധത്തിൽ ഇം വിവരം അന്തണ്ണുഹത്തിൽ രാജ

പിക്കാചി പറിപ്പിച്ചും പുതുദിനാത്ത രൂഗഹിച്ചും ഇരിക്കുന്ന ചാറുമതിശാട് അവിഭിജ്ഞതാനാ. (എന്നപോഴി) (അന്നത്തെ ചാറുമതി പ്രഖ്യാതിക്കുന്ന)

ചാറുമതി— സമിത്തരക്കവാൻ പോയിരിക്കുന്ന കമാരൻ ഇന്ന് എന്താണിതു താഴ്സിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ പതിബാചി കൂടി ഇങ്ങിനയല്ലോള്ളാ.

നേരത്തവണന്തുമേഹാനന്ന

പാരംതള്ളുന്നക്കിലുമെന്നുകമാംന്

ഭരത്താനിനിജാശ്വരഗവാഴനിൽ

കോരിത്തളിക്കുമ്പുമുദവാസം

മനു

തന്ത്രകാണ്ഡാണ് ഭർത്താവു വിക്രിചേപ്പുകാണ്ടം മറ്റു ദിഷ്ട ഉദ്ധൂഹമായ ഭിപ്പം എന്ന ഹിസിക്കുന്നാണെങ്കിലും നാം ഗതയാകാതിരിക്കുന്നത്. ഹാ ഹാ അതുപത്തിജാ ഗൃച്ഛിപ്പിക്കുന്ന ഭസ്തുക്കന്നമിലും കാണുന്നതിനാൽ എന്നും മാ ഫ്ലൂ എറാവും പറിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങും ഉണ്ണിച്ചെ കാണുന്നില്ലോള്ളാ. വഴിമർദ്ദിച്ച വന്നും ചുപ്പു തന്ത്രപത്ര ആശം സംഭവിച്ചിരിക്കുമോ എന്നുമെ, അല്ലെങ്കിൽ എന്താണ് വരാതിരിക്കുന്നത്.

ഈപദാഹമാന്തരനവുറുമുഖശത്രുക്കുട്ടി—

മല്ലോകമാരാനായതാഞ്ഞുകരഞ്ഞുകരുള്ളും

ഈകകാർത്തളുന്നിഹനക്കുവതിനാക്കലം

വയ്ക്കാഞ്ഞുഹാ വഴിമിഞ്ചീനവലഞ്ഞിട്ടുനോ.

മനു

അംഗേരാ,

സ്രൂചനതുചാച്ചമരദയന്തിപരിനോഡ്രം

കൂടുന്നവാപുലിക്കുന്നകടിക്കുവാായ

ചാടുനുകണ്ണുവഴിതാറിവന്തിൽവല്ലോ—

തോടിക്കിതചുപരമിനുവലഞ്ഞിട്ടുനോ.

മനു

അങ്ങും കൂടുകയുള്ള രോഹിതാക്കന്നേയും കാണുന്നില്ലോള്ളാ. (അതുകീ എഴുന്നിംറ്) ഉണ്ണിലോഹിതാശപ വേഗം വരു, വേഗം വരു, അങ്ങും തന്ത്രരഘും കാണുന്നില്ലോള്ളാ എന്നുമെ. ഏടുപിംഗാർജുനിശ്ചയിപ്പുതിയതാംവുമാലാചുടിച്ചുംനാം കാട്ടിനുജ്ഞാറിഡവാടയച്ചുവിഞ്ഞുവിനാനന്തിനുവാക്കീചുവാൻ പൊട്ടുകുറഞ്ഞമതിച്ചിരാമയുംറാക്കുമെന്നുമുാ— നട്ടീനിനാടത്തേരുച്ചുത്തിപ്പുംകാണുന്നുമതാവുപരാശാ—

நானிருக்க வேண்டில் வர்க் காஞ்சிய தாழவிழாம் ஏப்பீர் ராத்ரேஸிட்டிளி அக்.

(இ) ந வூஸ்வாலைக்காலை ஸமிதிசெய்துள்ள)

(அங்கெந்த ரோடிதாங்கள் பூஜைக்கு)

ரோடிதாங்கள்— மேறே! வெதினுடை பூதுந் மலைமாறை, அதில் ஸமீதநக்கங்கள் ஸமங் அங்கிரெவத்து அதில் கெங்கரா யிரிசுக்கா ஒரு காலைஸ்பீத்திகால் ஹதாவுடி. (இ) ந போகி சுருங்கி—(மாரத்திட்டு கருத்துக்காள்க்)

அங்கோக்மாராகக்கீருவதிட்டு

கிழினமாங்கிரிமுளையூராங்க

ஹூஷ்வக்காலூஜிவாழுகி—

தந்தூங்காரிகாலைக்காலை பட்டுக்கால்.

மாங்க

அங்கோ வெப்பம் பாபிசால் இ) நர் ஜீவனையும் ஹு ஸ முத்திர்தா அப்பாரிக்காள்கம். (இ) ந மோவிக்கால்)

(பெங்காலை யான பூஜைக்கு)

யாங்க—அங்கெந்தக்கிலையே ஸாவாஸ் ஏப்பீட்டை

தக்காக்கிலைக்கலைப்பியங்கோன்கிடேங்க

அங்கை உட்மாபிபாத்தாத்து வயத்தூஸமாகும்

பரமிதிலபதிமோஹங்கேராலாபாத்தாக்கில.

மாங்க

(அந்தத்திற்காலை தலோடிக்காள்க்)

ஸாபி! அந்தப்பூசிக்க.

சுருங்கி—(மாரத்திட்டுக்காள்க்) அங்கோ ஸுகமாரங்கிரி! அங்கோ ஸுஞ்சுக்கல்ஸுதாங்காபீப! அங்கோ குடிவாகக் காரையா ய! கீழிப்புகாரம் அநாதியாய இ) நா உபேஷித்துவத்து இ) விடெக்காள் போகுத். ஹாவா ஹுதாஸா வாஸம்பூஷ்கி பி தாவு விஞ்சும் ஏப்பீதுக்காங்கு விப்ராந்த கரிக்குரோவண்ணர் கொங்கு ஸஂகவித்து ஸகநாங்காங்க பூதிவியி. ஹாவா ஹுணி மோவிதாங்க!

(இ) ந பிசாயும் மோவிக்கால்)

யாங்க— தோசி அந்தப்பூசிக்க அந்தப்பூசிக்க, ஏந்தாளி ண்ணிகால் தூஷு அரிவிபூந்து வரத்தூந்து காளிக்கால்.

ஷோள்கிதலைத்திலுத்துவாகு விழுதிட்டுக்கால்

புங்கீஜானாங்குஜலாஷுத்தூந்து வெம்காபோகு

இ) ந கீஸமாநாநாங்காங்க பூந்து

ஜூங்காங்க தூஷு பிக்காங்கு வூஞ்குத்து வக்கு.

மாங்க

ചന്ദ്രതി—(എ) ഒപ്പി ഭക്താലയ ഭവതി ആദം സം. ഈ വിഞ്ചാലു പതിയായ എന്നിൽ ഭയവുള്ളവളയി കാണം നാൽ.

യുന്ന— സഖി! ഭഗവതി ഭാഗീരമിയാൽ ഭവതിയുടെ സ എപോ തീക്കന്നതിനു പ്രൂരിതശായ എന്ന യുന്നതയന്നറി നാലും.

ചന്ദ്രതി— ഓരിക്കലും കർക്കാബാതെ സന്തുഷ്ടപ്പാശര അഭിഭിട്ടും കുഴുരുട്ടുടുന്ന ഈ ദ്വിതിരാഖിയിൽ ഭഗവതി ഭാ പ്രീംപ്രി ഉഖവുള്ളവള്ളും.

യുന്ന— സഖി! നിാതക്കന്താണിതു സംശയം. പരംഘം സന്നായ പരമേശ്വരനും ഭഗവതി ഭവാനിയും ഭാഗീരമിയും വി നൈളിൽ അതുന്തം വാനസപ്ല്യും ജൂവൻതന്നെ.

ചന്ദ്രതി— ലേഡി! എന്നാലെ മുത്തുക്കാണ്ണാണ് എന്നും ഒറി വന്ന അപഹരിക്കാതിരി അന്നത്. ഈ ഭസ്മം മഹായ പുന്നദിക്ഷ വാ താനാങ്ഗിംബാധാണ് സഹിക്കുന്നത്.

യുന്ന— സഖി വീഡായണാണിനിനെ ചുപ്പല്ലും ശുശ്രാം ദശംസാരിക്കുന്നത്.

അംഗം രഥം ശരീരം ശാശ്വതമല്ലാക്കിക്കൊണ്ടതാക്കേണ്ടാണു
വിശ്വതമേരു—ഭവാന്മ ക്ഷേരാമിവണ്ണം മാസ്തിലക്കരും

സൂക്ഷ്മമാഡി വിഹാരിച്ചാൽ ഭൂപതിജാന്നതാണ് കാരണം. രാന്തരതായായിട്ടിക്കിൽ ശ്രാംകിഞ്ചകരവോജ്ജുമിടക്കുടി ചാന്ദർത്തിരിച്ചും മിച്ചും.

അപുകാരജുള്ള പുന്നമിന്ത്യാംികൾ കമ്മഹാസനാന്തരത്തിൽ അതാളു വണ്ണായ പിരിഞ്ഞനാതിൽ എന്നിനാണ് വൈരാത പ്രസ വിശ്വാന്ത്.

ചന്ദ്രതി— ഒപ്പി മുതല്ലും ശലിതന്നെ. എപ്പിട്ടും ഒ രാന്ത്രമുഖിൽ കൊണ്ടുപോചി വത്സാന്തി രാവണാനാംഗളത്തു യ ചെങ്ഗുന്നതിന്റെ മുടക്കാശത്രു വിചാരിക്കുന്നും മുഠപ്പും ജ മാരവപോലെ നാലിച്ചുപോകുന്നു.

യുന്ന—സഖി മുതല്ലും ഏദവവിധിനയണാന്ത്രം എയ
ഞ്ഞപ്പുട്ട് (രാജാനിന്നരാജിൽ)

ഭാസിരയവിാട.

യുന്ന— (ഭയക്കണ്ണട) സഖി ഒരു നൂദാക്കാൻ മുന്നോട്ടു പ്രാഥലും ദാന ക്രാന്നാണു, ഒരു സമുച്ചം എന്ന മുഖിന

ക്രാന്റ് റോളേഷൻ കോപിക്ഷമായിരിക്കാം. അതിനാൽ തൊടി സ്ഥാപിക്കുന്ന പാക്കട്ടി.

ചന്ദ്രമതി—(ഒരു ഫലവക്കാട്ട്) ദാണ്ഡിനായുകാട്ട്.
(യുള്ള പോലി),

(അന്വാനത്രം കാളുകൾക്കും കാളുകളുമില്ലാം മുഴുവൻ ചെങ്കൽ)

காலைகளை—விடி யுத்தத்தையெல் இனிலோ ஸபாமல் விரிசுகளைதிடோ விடை விலங்காட்டுத் தங்கிசிறிதேனாத். விடை சூங்காறாஸங் காலைகளைய் விடுவிக்கீ அங்கையூ ரூநிலை.

கால்களை—இலு பிராக்கநை வவனாதான் விலங்காடு திடு வராணியத். இல்லத் வெலஜி ஓயார் வழுவசூ தபங்காக எங்கூடியில்.

பாருமதி—(வதாடித்துக்காளை) ஸ்டாமி பிரஸாதி ஷணம், கே
வி தெய்வங்களுக்கிரிக்கோ. பூர்ண காட்சியூய கலூக்கிதாஸ்ரா
காட்சின்வதீ ஒது காட்சிஸப்புத்திராக் காத்தாயிரிக்கோ. அதில்
காலாகானவிராதைதூந் வத்ஸாகாக்காடு “பாருமதி.நீ” அநா
வால் தற்கொ.

കാളക്കുന്ത് (മാരത്തടിച്ചുവക്കാൻ) കൂട്ടം എന്നും ഒപ്പും വെക്കാത നണ്ണിച്ചുവോഡാസ്സും.

କାଷକଣ୍ଠୀ—ରାଜତଙ୍ଗିରୀବା. ଅତି କଟ୍ଟିଯଇ ପ୍ରମୁଖତାକାଳୀ
ଏହି ପିଲିଛୁଣ୍ଡଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହୁବ୍ଲିକୋର୍ମା ପିରିକୁଳାଲ୍ଲା.

കാളുകളും—രാത്രിയാന (വാന്നുള്ളിക്കുട്ട്) ഇവി വിശ്വാസം അടിക്കല്ലോം സപ്പമഹാശിരിപ്പുണ്ണയ ജീവിപ്പിലും.

உறுமதி—அவேஇலு ஸபாமி ஜ்லூவாகுவிசின் கொண்டெவு
ன கட்டியுடன் ஸ்ரீராக்கம்ங் கசிக்கண்டின் பூரிசு வெளிக்கு
குவிஸ்ரைஸ். அதிர்வால் அஞ்சமாறு ஏனையும் துறை.

கங்களை—(கொபிசு தயங்கி பிடிசு வலியு) தூதா
ஸ்யாகாவழங்கிறீர்களா. ஹவிடங்குசூ முழுதிக்கல் எவ்வு
நிக்காத என்ன ஒரு திணிலுட் அாக்ஜிப்.

ଆରଣ୍ୟ ପରିଷଦ କୁଳୀରାତ୍ରି,

അത് റ ഓ മ കു റ.

ചുമ്പണം.

(അശനതാം വീരബാഹ്യഭ്യൂഹ പരിജനങ്ങളും പ്രഭവഗിക്കുന്നു)

വീരബാഹ്യ—എട ഹരിയു.

രാജാ—(താഴെയാട) സ്ത്രാമി.

വീരബാഹ്യ—ശാഖിപാൻറ ധാന്യമതിജാട്ടസശാനമായി
ഭവിഷ്യലപ്രതിജ്ഞപദാത്മംംത്തതാൽ

പരിവാരങ്ങൾ—പരായോർനാ ഉകന്നായ വീരബാഹ്യോ ഇ
നിടന്ന കല്പിച്ചുതുപാലു അപിയുള്ള പാഠത്മം ഭ്രമിക്കിപ്പാനം
നാന്നയില്ല. വേറിട്ടുള്ള മോക്ഷങ്ങളിലും ഇല്ല.

വീരബാഹ്യ—അഞ്ചണ്ണമേരു എന്തുള്ളാക്കേട്ടുമാക്കി—

മിച്ചണ്ണമിത്രവശജ്ഞകിയതത്തുപനീ. മജ്തു

നിന്മാക്ക വേണ്ടതുപാലു ധാന്യം പാശംചെറ്റിയ തങ്ങന്തി
നു മഹാരം വരുമെല്ല. അതിനാംലിനുള്ളതൽ ചേണ്ണാത്തു രക്ഷിക്ക
നാതിന നിയുധിച്ചിരിക്കുന്നു.

രാജാ—ഇവിടന്ന കല്പിക്കന്നതുപാലു.

വീരബാഹ്യ—എന്നാമിനിക്കുള്ള രഖവകാശങ്ങൾ വാങ്ങി
ക്കാനാവിൽ—

ഭാഗംജാഗ്രം താലുക്കുള്ളുമാവിന്കുക്കാണാത്തവാരകിലും

സ്വാജാന്ദപാശംരാറിരംാത്തുവഹാംചെയ്യാത്തസുക്കിക്കണം

ക്കുറിം ചുള്ളവരകിലുംജുപരംനേരക്കാനാരാബാജ്ഞരി—

ക്കാണാത്താണ്ടുക്കിക്കണാമാല്ലവുനീമാരജ്ഞതിജ്ഞകണം.

ഒപ്പിവല്ലാൽ പുത്രാസവും വരുത്താരും.

രാജാ—രാഞ്ചിപാതനാ.

വീരബാഹ്യ—ഈ രാജാ പോകം. രാത്രി നാതിലുമിച്ച
ജൂഡാൻി. ഇതാ,

മാപ്പാവാദ്ധുച്ചുഡാവാരിതാന്തരജ്ഞസ്തുല്യാപരം

രുഖ്യാഗ്രീവിളംബാഘാഘുക്കവിഹാരിന്നംക്കിഞ്ചിത്താ

നു ചുപ്പിക്കടാം ചരാത്രിവല്ലരാവായും പിളന്നാഡിനാ

നാ ദി ചുരുവാഡ കാരു നിന്മാർത്തുടക്കനാഡാക്കയും.

എന്ന ഏപ്പില്ലാവാഡ പോജി)

ചുമ്പണം ചുമ്പണം.

(അനന്തരം രാജാ പ്രഖ്യാതിക്കണാ)

ശവലാഹകയുമതാംൽ വന്ന് ദേശത്താടക്കുടിയ വുഡ ല തക
ജ്ഞാൽ തിന്നിവിണ്ണിയിം ഇടപ്പിടി മിന്നന ചിതാവഹികാണ്ടം
വികൃതവേദത്താടം ലോരാരവത്താടം സഖവിക്കണ ഭ്രാംപ്ര
ഡാലികളാലും വുണ്ണമായ ഇള കുഞ്ഞാം അതിഭുക്കമൊളിക്കണാം

(ചുറിന്നടന്ന മുൻഭാഗത്തെങ്കിൽ ; അബോ,

കുറന്നാരാധരക്ഷാവരഹിവിതനിറച്ചണിതാക്കണിട്ടനു—

ബേബാഡാരാമട്ടിലാളിട്ടിവരാടയുംലോപാക്കിലുത്തുന്താലാരം
(വൈദ്യുംപ്രക്കുട്ടി)

പാരാജതന്തിക്കഴുത്തിൽക്കുടർപ്പലപിരളംചോരയാമെചുകനി—
പിംഗാരല്ലാംകേള്ളാത്തുപടിയുലരിനാടക്കണിതാനാജ്ഞാജ്ഞാടം,

(വൈര ഒരു ഒരു ലികിൽ ഗോക്കിൽ)
നീട്ടംവിട്ടുംചെപ്പുൾത്തലമുടിയസിപ്പാക്ക

ഭാജ്യാംപ്രവ്യതംപോര്ക്ക

വാട്ടംതട്ടംഗത്തുമാജ്ഞാജ്ഞാട്ടും

വുരുണ്ണാരീത്രജാഘം

വട്ടംകുട്ടനാപാട്ടക്കിണാനാട്ടകിടവാം

ദുജ്ജിപട്ടനാജ്ഞി—

പ്രപാട്ടമട്ടാത്തിയോട്ടംബവമിത്രിവാഃ

ആക്കരംചക്കിച്ചിട്ടുണ്ണാം.

മഹാ

(ചുറിന്നടന്ന്)

അബോ.സംസാരസംഗരത്തിൽ സാരാവാ മുന്തിക്കിടക്കണാം
സകല ജീവഥാനികർക്കാം സ്വന്നത്വരക്ഷാകാംക്കും സഹജമായിരിക്കു
ന്ന ധർമ്മംതന്നെ. ഇതാ.

താന്നുകാത്തുംഡാംസവണ്ണണിജദയിരാജ്ഞ—

തെത്താത്തുവികാത്തുനാഡോരം

താന്നുകാത്താത്തുരാഖാക്കണിത്രവിഹഗക്കരം

ക്ഷുജ്ഞിപ്പാലാത്തരാചി

കൈക്കമംതവന്നുംഡാത്താർന്നിജതനാഭരജാം

ചെയ്യുവാൾവേണിരയ്ക്കും

വക്കുംവാർച്ചയുംമഹിമപരമാഥം

ഭാവതന്നുവാവഭവത്താർ.

മഹാ

തന്നെട ഭേദമാരിക്കപോലും ഒഴവില്ലോതര ഈ ദിഷ്ടമാരി എ അവസ്ഥ നിഷ്ടരഹിരിക്കുന്നു. (ചാബവഗ്രാഡ്റ്റോട്) അങ്ങും രാജ്യപാത ഈ ഹരിയുന്നുന്നു രാഖശ്വരമാരി പിചാരിച്ചുകൂടി ഇതി പും വലിച നിഷ്ടരഹണ്ണു.

ഹാ യാ,

ഇച്ചില്ലാനംതാരാനാചിനികയാത്രുഖമനനിരിക്കു

മച്ചുക്കിയാംദിതയേദയ ഉന്നിചേരുതാൻ

പുരുഷന്മുഖപാശലമുതുനുസമേതമായും

കൈല്ലനവിററുനിന്നുകിലപല്ലുചാഞ്ചു. മജ്ജ

കുഞ്ചു കുഞ്ചു എന്നർ പ്രാണപ്രിഖയ കൊപിച്ചുനാശ തു സ്വാധണ്ണാം ഞാൻ വിററതിരിന്നു ശ്രേഷ്ഠം

പല്ലുനതൻപ്രിയകള്ളുവീർകരിനമഹാജ്ഞാണിച്ചാതല്ലുംകരു-

തതില്ലാത്രുജളാജചിതതതാരിടരിനിനന്നേംകരാത്രംതുചു

മല്ലുംദോജഹലോഹന്നീലാക്ഷിഖാഞ്ചനോട്ടപൊച്ചിച്ചവം

ലില്ലുംകരിക്കവാനാംവിട്ടുകടമീംതാനഞ്ചുപാക്കനാതും? രാഘവ

എന്നിങ്ങിനാ പറഞ്ഞുകാണ്ടേ എന്നു പ്രാണപ്രിഖ പ്രേരണി.

വോട്ടുപോയീടുവതിനാചിത്താർജ്ജിട്ടുവയ്യുണ്ടുവലംതുകുഞ്ചും

കുടാരമക്കാംനാനിനാക്കുള്ളേന്നരംമഹിദേവനതീപകോപാൽ.

അങ്ങും ഉഗ്രനായ സിംഹത്തിന്നർ വദനത്തിലുകപ്പെട്ട മാന്ത്രിടവായുമ്പും ഏ കാണ്ണിപ്പായതു വിചാരിക്കുന്നും എന്നർ എത്തും തകർപ്പോക്കനാം. ഇല്ലോഴിക്കേടു-

കട്ടിക്കംഗംമിചിത്താൻബുത്തെക്കവടിഞ്ഞ

മജ്ജാത്രുകംണ്ടേക്കൽനിംബത്രുകരണതുകുഞ്ചു

പെട്ടന്നാഞ്ചുരവരന്തുവാന്തത്തിൽബുല്ലി-

കുടിക്കിടന്നനുതന്നുനുതന്നുനിട്ടുനാം.

മാറ്റം

അങ്ങും കുഞ്ചും അങ്ങും കുഞ്ചും!

രാജ്യമന്ത്രിപ്രിഖവല്ലേവിവാനാമനനിൽപ്പുസാദിക്കുന്നീ-

യല്ലാതില്ലവല്ലവബിനശതിനാനങ്ങുംവലണ്ണിടന്നു

കലേജസാമസ്യനുംനീംമലബിലമെല്ലുപ്പുംകുണ്ണമേ

ചന്ദ്രാക്ഷിക്കണിരന്നമക്കരണ്ണമകാദ്യന്നിനേരാന്നുമേ.

മാറ്റം

(എന്ന കുഞ്ചിക്കുന്ന)

(അണിയിൽ)

അയ്യു കുളം അയ്യു കുളം.

രാജാ—(ബന്ധിച്ചിണ്ണൻ)

എക്കംസുധയന്നപോലെക്കാറി—

നൃക്കുമാരീകരിക്കുലമാവി

അചലുസുവചുമന്മാസ്തില്ലനാ—

ചൊഴക്കന്നുവല്ലതായൊരുദ്ദീപാല.

ചുഡ

(പിന്നായം അണിയിൽ)

അയ്യു കുമാര! സുക്കരംഗരീരി! അയ്യു സന്താനമംഗള ദിപി! റിന്റെ ശവഗരീരംകിലും കണ്ണ് കണ്ണ് കൈ ആനന്ദിച്ചി ക്കുന്നതിനാവധ്യാത്മ ഞാൻ എന്തുചായുട്ട.

രാജാ— (സുഷിച്ചുനോക്കിൽ) ഇതാ അതിസുന്ദരിയാണ എത്രോ ഒരു സ്ത്രീ തനിക്ക് എറാവും പ്രിയംഖി ഒരു ശവസ്ഥൂരം ചെയ്യുന്നതുപോലെ തോന്നുണ്ടും. അവരകിലും മാക്കേട്ട ഇവിടെ ക്രമശുശ്രാവം അവകാശങ്ങൾ വാങ്ങിക്കാതെ ശവസം കൂടാരം ചെയ്യുന്നതിന്ന് രിക്കലും സമ്മതിപ്പാൻ പാട്ടുള്ളതല്ല. അതിനാലിപ്പോൾ ചെന്ന വിലക്കുകതാനും. (പോലി)

(അനന്തരം ചന്ദ്രമതിയോടുടർന്നിപ്പിവരിക്കുന്നു)

രാജാ—(ആത്മഗതം)

അതിശാഖിടക്കാഴകം സതിയാമിവള്ളൂർമന്മാസ്തിഥാരം

മതിചുവിഡാരിവള്ളാഞ്ചാസതിയോരതിഥിയാസരസ്പതിയോ. ചുഡ

(പ്രകാശം) ഭേദ ഭവതി ആരാൻ. ഇവിടെയുള്ള ധാതാരം വകാദശവും തരാത എന്താണിനിനാ നാഞ്ചാഡായി പ്രവത്തി ചെന്നത്.

ചന്ദ്രമതി—പ്രഭോ പ്രസാദിക്കുന്നു പ്രസാദിക്കുന്നു! ഈ അഗ്രതിയാണ എന്നാൽ ധാതാരവകാദശവും തരവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ ദശവാണിയിൽ അനുശ്രവദാഖ്യാപിച്ചുന്ന പ്രാശ മുന്നാഞ്ചേരിക്കാൻ എന്നർ കട്ടിയുടെ സംസ്കാരം ചെയ്യുന്നതിന്ന് അനവത്തിക്കുന്നു.

രാജാ—(ആത്മഗതം) അയ്യു ദാദവദ്ദു ഇവളും ധിരിക്കും. ഇവളുടെ വ്യാസനാക്കണ്ണിൽ എന്നർ എന്തും അഹിച്ചുപോകുന്നു. അയ്യു ഇവളുടെ ധിരത്തിനു വിത്തത്തിനു വിഭരാധാരിക്കുന്ന തൈനാഞ്ചാഞ്ചേരി പ്രവത്തിക്കുന്നും. ആട്ടക്ക ഇന്തിനു പായുക്കുന്നതും. (പ്രകാശം) ഭേദ ഇവിടെ രാജിഞ്ചുള്ള അവകാശങ്ങൾ

வாணிகரத் தொடர்பு வேஸங்கூறுவுடன் செய்திக்கைகளை உடனவாய் வீரவூரை கணித்திரிக்கின. அதிகால் எதான் நூற்றுச்சுடு.

ചായമതി—പ്രദേശ തുണ്ണൂപരുന്നെലിൽക്കിനം എന്നോന്നു
വാ മാർപ്പിച്ച നീറട്ടുക്കുന്നത്.

ରାଜ୍ୟ—ଭେଟ୍ ଏକିକିତକ୍ଷମ ଅବହାରଣୀକୁ ନାମପେକ୍ଷି ଦିଲା. କିମ୍ବା କୁଳଙ୍କିଂ କିମ୍ବା ପଣ୍ଡାବୁ ଅବଧିର ବୋଲି ଶ୍ରୀକୃତରୀତ ଯାତାକ ନିଷ୍ଠୁରତାକୁଛିଲ୍ଲ. ଅତୁକୁବାକୁ ଅବଧିରାଗକିଲୁ. କିମ୍ବା ଉପାହୁ ବେତିତାଣ ଅନୁଭୋବିଛି.

ചന്ദ്രതി—പുരാണ ഇന്ത്യൻ കിഞ്ച്ചിച്ചാൽ ഇല്ലാത്തവ
സു ഉണ്ടാക്കാമോ.

— റാജു—(കോപിത്രാവട) ഭസ്ത്! ഏറ്റവിനാശിക്കിരുന്ന വൃം
ജം പറയുന്നത്.

ଶୁଣିଲାକଂଠଙ୍ଗରହାନିମୁଖକିଳାଟକୋଡ଼—

അതീടില്ലുംതുല്ലുംരുല്ലും

ପ୍ରକାଶନାବିଲ୍ୟାଯଙ୍କୁ ତିରି ବିଲାସି ଛିଟିବା

தாலிக்ளீட்டிவிழப்பாரி

“വീഡിയോക്സി! വിളിച്ചേരിതുംവരുതെ

വ്യാജങ്ങളുന്നതിന്

ଶାତ୍ରିଲ୍ ମୋହନପାତକମତ୍ତୁ ଶ୍ରୀଵର୍ଣ୍ଣ

സ്വന്തമാക്കുന്നതിനോ.

ମେଘ

வருமதி—(எனக்கியின் மானத்திடு கருத்துக்காள்க்)

അമുഖപതിവിറക്കോയുന്നുനംഹാമരിച്ചീടിനാ—

“இன்னொருவகைதிலூவிடையெண் வியிரலாக்கப்படுவதற்கும் தொ

വഴുക്കർത്താനാമിച്ചുകാണേം തിനാളുന്ന ഒരു താലിപ്പി—

നിങ്ങളുടെ കാരണമായും ഗിരിശാഖാനന്മാരുമുണ്ട്. മരിക്കുന്ന

രാജാ—(അതുമഗതം) അയ്യോ വെദവേദം ഇരുതന്നാണ്.

ପ୍ରକାଶକ ନାମ ଓ ଠିକ୍କା

ପ୍ରକଳ୍ପାନ୍ତ.

ପ୍ରକାଶକ ବିଭାଗମାତ୍ର ।

ഒരു മുൻകണ്ണിയും കാലാന്തരത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു

ପ୍ରାଚୀନକାଳୀଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧକାଣ୍ଡରେ ପାତାମାଟିରେ
ଜୀବନରେ ଜଳିଏଲୁହାକାଂଦିଲାମାଟିରେ।

ତା ଅନ୍ଧରେ ପାଞ୍ଚମୀଶିଳ୍ପୀ ଦେଖିଲୁଛା କିମ୍ବା

۱۹۳

କାନ୍ତି—ଅବରୁଦ୍ଧ ପ୍ରକଳ୍ପରେ କାହାରେ କାହାରୁ!

ണിലോഹിതംപെ! സകലങ്ങന്മാരുകൾ അപവാസപാത്രം എന്നിന് താരനിതാ പ്രശ്നാവാന ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

രാജം—അല്ലോഹം പ്രേയസി സാഹസം ഏപ്പുള്ളതു.

ചന്ദ്രമാ—(സുക്ഷിച്ചുനോക്കിട്ട്) അല്ലേയോ മനസ്സു ഇള്ള വം ഒരിക്കലും അകൃതിവകണ്ടു ധാരംജം എസാദംഞ്ചും പ്രകൃതും ഗാഡിപ്പുള്ളവും അതു വിപ്പിച്ചുക്കയ്ക്കാം യേംജിക്കുന്നില്ലെ. പിന്നു എന്തിനാംയിട്ടും അകാരണമാം വിജ്ഞംഘംനാ കൈക്കുന്നത്.

രാജം—(അതുമറഗതം) ഇവിം എന്ന അനുഭാവം വിശ്വാ രിക്ഷനും സംശയമില്ല. (പ്രകാശം) അംഗി പ്രേയസി!

നിന്മാണ്ണനുകളുമായ്ക്കുപറയുന്നപ്രത്യുഥി—

ഖുന്നപേംഞ്ചതാനന്നിനാന്ന

അനന്ന പംഗീരനാംവിരിതുക്കപിതമഹി—

ദേവനന്നന്നലുമിപ്പും

(ചേരൻ വീണാവകാശി)

മന്മുഖാംഗാംഗാംഗം! മതിയതില്ലയിട്ടു

കാന്തനായ്ക്കുന്നതനാംധാ—

രഹന്നലുന്നുയരിച്ചീട്ടുകസകലക്കലം—

വല്ലേ വല്ലേ നീ.

എന്ന

(എന്ന പരസ്യരാഹിംഗനങ്ങനാട് മേഖലിഞ്ചനം)

(പൊട്ടനന്നനു മന്ത്രി പ്രവർണ്ണിച്ചു)

മന്ത്രി—ഈംഗം നട വിശ്വാരിച്ചതുപോലെ സംഭവിച്ചിരുന്നു. ഇനി വേഗത്തിൽ അടയ്ക്കാമാണ് തുണ്ടപ്പിള്ളിക്കണ്ട്.

(അടയ്ക്കാമാണിട്ട്)

ഇതാംബന്ന് വേഗിട്ടുരാംജലിക്കുടി കാണാനാൽ. (സുക്ഷിച്ചു നോക്കിട്ട്) ഇതു മഹാരാജാവിശനാ ധന്തപത്രികാം ചന്ദ്രമാ—എവിശ്വാ.

(അടയ്ക്കാം തുണ്ടപ്പിള്ളിക്കും വീരിക്കുണ്ടാണ്.)

മഹാരാജാവു! തുണ്ടപ്പിക്കു തുണ്ടപ്പിക്കു.

ദേവി! തുണ്ടപ്പിക്കു തുണ്ടപ്പിക്കു.

രാജം—(പാരവന്നുപ്പാതാട്)

എന്തുവംഗിനിഡിംജമംഗംമാംഡമോ

ചിന്തണാനിട്ടുംയാചിഞ്ചവിശ്വാസിശ്വാ

സ_ന്താമഡാ_നതുക്കുംതു_ഫോസ_പ്രിയ
അന്തുഡാക്കാവാലുവാന്തമേവവെ. (ഫോറിക്കണ്ണ)
മന്ത്രി—(ആരമ്പിച്ചു) അങ്ങും ഒപ്പവുമെ ഇതാന്താൽ കമ
ഡിം. മഹാരാജാവു പിന്നെയും മുച്ചിച്ചുവാല്ലോ.

ചാലുമതി—ജീവനാമ! ആരംബിക്കു ആരംബിക്കു.
രാജാ—(കരഞ്ഞുവകാണ്ടി)

എന്നാമൻപ്രിയപുത്രനാകിവാനിപ്പന്തുപോയെകനാ—
ഇണ്ണിനിവിളിക്കുക്കുണ്ടെന്നുംവിവരണായ്ക്കിനിവിളിക്കുന്നിരു
മകനെ മോഹിതാരപ്പെ. മകനെ മോഹിതാരപ്പെ!

മന്ത്രി—അങ്ങും ഒപ്പവും! സൗംഗ്രാഹിപാതാഡിപം അവ
സാനിച്ചുവാ.

ചാലുമതി—അങ്ങും ജീവനായക! കഷ്ടം എന്നാണിനിരന
പറയുന്നര്.

രാജാ—(എഴുന്നേറ്റ്)

എന്നാണികിഹാസംവിച്ഛദിതം ഹാഹാഹഹാദ്ദൃഷ്ടം (യ.
തന്നെയോള്ളുംവിച്ചിട്ടെട്ടുവിഹാന്നുംമാഹാന്യന്നാംനാം
ഇനിയും എന്നാണി മഹാപംഹി ഭൂമാകാനിരിക്കുന്നത്.
മകനെ മോഹിതാരപ്പെ!

ഒട്ടാട്ടാണിനെനന്നല്ലെല്ലാവത്തന്നുമൊട്ടാത്താണിന്നുംബുള്ളേ—
ക്ഷാട്ടിക്കണ്ണതുക്കുടാട്ടുതനവൊമ്പേലുതമ്മിക്കണം
ക്ഷാട്ടിക്കണിമിക്കനമുടിയതിൽക്കൊന്തിക്കുണ്ടെന്നാമന—
ക്ഷാട്ടിവീക്കളിയാടിടന്തിനിന്നുംനന്നാണക്കണ്ണതും. ഫന്നു

അങ്ങും ഇതിനാവന്നല്ലാത്ത ഏഴനിനി എന്തിനു ജീവിച്ചി
രിക്കുന്നു.

കാഴകംപ്രഥമവിനൊട്ടടക്കത്തുക കിക്കയോണാന്നു

പാകനതിനുവിലാചിയിൽവിള്ളുംപോയ

ഒരുത്തല്ലോമന്തിനിനാണ്

പുശാരിതന്നുകയവാളുതിനൊട്ടുല്ല—

ഓക്കന്നാരിയാസിനായടക്കത്തുപുന്ന്.

ഫന്നു

(എപ്പോൾ വാർ കഴുതിൽവജ്ഞന്)

ചാലുമതി—അങ്ങും ജീവനായക! ചാതിക്കയും,

(എ) നാ വാഴ്ത്താ കജ്ജംകുടി മാജാടന്നാജ്ഞന്നു)

മന്ത്രി—അല്ലെങ്കാ മഹാരാജാവു! ആരംബഹരു, ഏഴുന്ന

വർ ആചാര്യരാം അഖിയതാചില്ലുമീറ്റാരക്കുണ്ടാ അന്തബിശ്വാസമാണെങ്കിൽ വഴിപാല അറിയുന്ന ഇവിട്ടുനന്നു സ്ഥിതിപ്പാ സാഹസംചെയ്യുന്നത്.

രാജം—അങ്ങും മന്ത്രി! തോന്ത് വല്ലോരത വിവരങ്ങായിരിക്കുന്ന ഇല്ല ദ്രഷ്ടവധാരി ദ്രിംഗം സ്ഥിക്കുന്നതിനു തോന്ത് ഏകദാന കുന്നില്ല.

(അബ്ദിയിൽ)

രാജാവു! അങ്ങും മംഗളം അവിക്കരിച്ചു.

രാജാ—ആരാണീയവസ്തുതയിൽ ഭാഗ്യമീനും എന്നു മംഗളവാക്കുകളുടെക്കാണ്ഡ് അന്തരുചി അനുഭവ്.

(അബ്ദിയിൽ വിശ്വാമിത്രൻ പ്രഭവിച്ചു)

വിശ്വാമിത്രൻ—രാജാവു! അങ്ങും മംഗളം അവിക്കരിച്ചു.

രാജം—(തൊഴുകുകാണ്ഡ്)

കുഴുങ്കട്ടിക്കിളിച്ചുപോയാരുടെല്ലാക്കാനീടുമില്ലോരുജാം—

ശ്രൂപ്പാമംഗളമെന്തിരാണതിവ വിജയാഹനത്തുവിന്തിക്കും
വിശ്വാമിത്രൻ—

കുടംദിക്കുമെന്തോത്തുവേണ്ടാവുപക്കട്ടിക്കണ്ണുജീവനം—

പ്രൂട്ടനിന്നുണ്ടാക്കാത്തിരാതുവതിനില്ലിന്തുരാത്തല്ലകിലും. മന്നു

രാജാ—(വനിച്ചുകാണ്ഡ്) സൗഖ്യം അഭ്യന്തരിയായ ഒരിഞ്ഞ
സ്വന്ത് അന്തരുചിതനായി.

മന്ത്രി—(ആരംഗം)

കാളുന്നവയണിശ്വരിനിന്നും തന്നുപാർവ്വ

പാളുന്നിതോതണാവത്തുള്ളതമോത്തുകണ്ണാൽ

ചീളുന്നയം മുനി പഠനത്തുപാട്ടിൽവാല്ല

കോളപ്പിംഗതന്നുകരുതാമതിനില്ലവാദം.

മന്നു

വിശ്വാമിത്രൻ—രാജാവു! തോന്ത് അങ്ങും ചെയ്യുതുനു
ഉപകാരത്തിനു തക്കതായ പ്രത്യേകം ഒന്നിനിക്കം എമ്മുത
രണം.

രാജാ—റിന്തികവടിക്കുടു അടിമഹർജ്ജ് അടിമഹാം അ
ടിയങ്ങാം ഈതു പ്രത്യേകിച്ചു പറവാനണ്ണോ. എക്കിലും എന്നാൽ
നിരുത്തിയുള്ളതുനുത്തകിലും ഇവിടജ്ജു ചെയ്യുന്നതിനാ യാാതാരു
വിശ്വാധവുമില്ല.

ചപ്രഥതി—(ആരംഗം) അങ്ങും ഇന്തി ഇംഗ്ലീഷം എന്നു
ശാം പാശംപോകുന്നതുനാറിയാത്തതിനാൽ എന്നും മന്നു

സന്ദേശത്തിലും സന്ദേശത്തിലും ഒരുപൊലെ സഞ്ചാരിക്കുന്നു.
വിശേഷിത്തു—രജാവ്!

പൊയ്യാധിവാകയിഡവാഡരചചജ്ഞകേകം
രാജാ— അഭ്യൂദയവനകിയനേടകിത്രമൊല്ലിട്ടേപ്പു
വിശേഷിത്തു— നിജുത്തകാർക്കവാദപദമിനിക്കമലങ്ക
രജാ— ഇന്ത്യജീവനനബവിപ്പതിനില്ലഭണ്ണം. മന്ത്രജ
വിശേഷിത്തു— എന്നാൽ നോക്കിക്കൊ. (എന്നപേഠി)

രാജാ—പ്രീഥി! സത്യം വരുത്താതെത്തല്ലോ. അതിനാൽ
ഒപ്പി പ്രാഥമണാന്തർ അടക്കണ്ഠപൊയി എത്ര ചിലകമകിലും വ
ജ്ഞാനം നിവൃത്തിയണ്ടാകി വരുവാൻ നോക്കു. അതേവരെ ഭാഗ്യ
ഡയംപോലുമില്ലാത്ത മഹാവാഹിനായ ഞാൻ എന്നാൽ ഓമനക്ക്
ക്രിജട ദവശൈരാമകിലും കണ്ണു കളിക്കുന്ന സഹലഭാക്കി
തനീക്കണ്ട.

ചാറുമതി—എന്നാൽ ഞാൻ പോളിവരാട്ട.

രാജാ—എന്നാലനിന്നന്നായാക്കട്ട. (ചാറുമതിപോചി)

രാജാ—(വനിച്ചുകാണ്ടി)

സന്ദേശഭാഗ്യസ്വന്നിവയോടുമൊന്ന്

സന്ദേശമിന്നാൽവീപട്ടതുല്ലാണു

സന്ദേശപബ്ലിന്റുംതിന്മണിമുണ്ടിരുന്നു

വീരത്രാപാലയക്കുപാലയമാമേരു!

മന്ത്രജ

(എന്ന പോചി)

മന്ത്ര രാമ കും കു ശി ശന്തു .

എ) ശ്രീ മ കു ട .

രൂപ്യംശം.

(മാനന്തരം ഫോട്ടീസില്ലും പ്രഭവാനിച്ചു)

അഹോ ഈ കാലിക്കഹാരാജാവിന്നാ പോലീസുഭാസി
സ്ത്രാധിപതിഷാഖി എന്ന നിയമിച്ചിട്ടില്ലേപ്പോൾ വളരെക്കാലം
ഡി. ഐ. സി. സീ. കീ. പി. ഇ. അംഗിനായിരു കരിനപ്രവൃത്തികൾ ഈ നാ
ടിക്ക് നടന്നിട്ടും. എന്നാൽ ഇതാൽ അത്യാശ്വംബരാനന്ന. ഏ
നാശനാം, അഭ്യന്തരക്കിക്കരാജുരുദ്ധരാവും രഖണകു കാവൽക്കു
ശാ ദിവാജിഷ്ടം ഭരുമാണി സുക്ഷിച്ചുകാണ്ടിവിശക്ക, താവരം

പ്രില്ലും ചതിച്ചുവച്ചു പൊന്ന തന്മരംഗതിങ്ങളോ തന്മരംട്ടിലോ കൂട്ടടി പള്ളിക്കരുളുകൊള്ളുന്ന ഏഴുവിലു മാളിക്കരേൽ മനിശരു തതിൽ സർജ്ജരണാന്വീതന്നേയി ഉറക്കിക്കിടത്തിച്ചിങ്ങന അമാര നെ കളിയും കൊണ്ടുപായിപ്പെന്നു. കളിയും കളിയും, ഈ താവ സ്ഥാ മഹാരാജാവിനും മറ്റുള്ളവർക്കും ഒരുപാലെ വ്യാസനാക്കരാത എന്ന. അതുതന്നും, അപൂർവ്വാർ കേരളക്കേവാൽ ഇയ്യുള്ള പര ദേ ഗജരവത്തിന്റെ അവസ്ഥ ഏതു നിലയിലായിരിക്കും. (കോ പത്രതാട) അമേഹാ ഇതു ദൈവദമുള്ള തനു ചോരണോക്ക് ഇതി നു പകരംചോദിപ്പുന്നും സംഡിച്ചിപ്പുള്ളുകിൽ പിന്നെ ഏന്തിനാണ് തോവി പോലീസില്ലുങ്കെട ഉദ്ഭോഗത്തിലിരിക്കുന്നത്. അതിനാ വരുമോ, ഏതാ ചാല്പം ഉഞ്ചവഴികളിൽക്കൂടി അങ്ങപ്പിപ്പുന്നയച്ചി കൂളിവരിൽ തന്മരക്കിലും വരുന്നതുവരു ഇവിടു വില്ലുക്കരാനു.

(എന്ന വില്ലുന്ന)

(അണിയരയിൽ)

അഭ്യൂതാ അന്വരാധിനിശാഖ എന്ന വൈദത ഹിന്ദിക്ക ആതേ. അത്യൂർ (ചവവിാകാട്ടത്തിട്ട്) അമേഹാ കളിപ്പുള്ളിരു പി ടികിട്ടി എന്ന തോന്നുന്ന. (സുജീചുജാക്കീട്) ഇതാ പോലീസു കാർ നല്ലവണ്ണം മാർച്ചുക്കാണ് ഇന്നോട്ടുതന്നു കൊണ്ടുവരുന്നു.

(എന്ന ഗജരവത്രതാട വില്ലുന്ന)

(അഭ്യന്തര രണ്ടു ദിപാധികർ ചന്ദ്രത്തിനായ ഷണ്ടാവ സ്ഥില്ലാക്കി കൊണ്ടുവരുന്നു)

ബന്നാൾക്ക്—എടി ഭരതാഖസി ഭൂമനാട്ടു ലഭക്കി. (എന്നടി മണ്ണ)

ചന്ദ്രത്തി—അഭ്യൂതാ അഭ്യൂതാ അന്വരാധിനിശാഖ എന്ന നിന്മാർ വൈദത ഹിന്ദിക്കരുതെ.

രണ്ണാൾക്ക്—എടി ബാലഘാതിലി, നിബന്ധം മിച്ചക്ക് ഈ കാ ശിമഹാരാജാവിന്റെ പട്ടണത്തിൽ പറവും.

ഭന്നാൾക്ക്—എടി ശോരതാഖസി, നീ രാജക്കമാരാൻ്റെ ചോ രക്കിച്ചുതുപാലു നിബന്ധം ചോര ഈ വാദം കടക്കം നോ കുംകാ.

(എന്ന വംകളുന്നുന്ന)

ചന്ദ്രരാജി—അഭ്യൂതാ അഭ്യൂതാ ദാദവമേ ഉദ്ദിക്കണ്ണ രക്കി മുണ്ണ.

(എന്ന കരയും)

ആസ്പർ—(ആര്യഗാനം) അദ്ദേഹം ഇവർക്ക് കമാറന എപ്പിലും സിച്ചുക്കിണ്ടാണോ. കുഴിം കുഴിം, ഇവളുടെ മട്ടക്കാരിൽ ഇന്തി ഒന്ന് പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഒരുവളാശാന്ന തോന്നാനില്ല. (അടക്കം ചെന്ന്) വാഹക, ഈ കളവുചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഇവർക്കുന്ന ഏന്ന് എന്നാണ് തെളിവ്.

ബന്ധാമർ—അവിടുന്ന കേരിക്കാണം. തെങ്ങൾ അഞ്ചാപമില്ല കൊണ്ട് വരുന്നവഴി പടക്കവണ്ണത്തുള്ള വലിയ ചുട്ടകാട്ടിരാൻ നട്ട വിഞ്ചവച്ചുള്ളവർ റജക്കഡരാൻനാ കഴത്തു ഭരകി ചോരാ ഭോഗി മോന്തി കടിച്ചുകാണ്ടിരിക്കുന്നും തെങ്ങൾ ചെന്ന പിടിക്കുടി.

ആസ്പർ—വാഹക, ഈവർ ഇംഗ്ലീഷുള്ളവളോ. ആകാട്ട രണ്ടായാളും തിരക്കു നിലേക്കുതുന്ന കൊണ്ടുപോവുക.

ശിപാഹികമാ—അദ്ദേഹത്വാനം. എന്ന ചന്ദ്രതിരയു തുണിക്കാണ്ട് എടി നിംബചരി, മുഞ്ഞാട്ട നടക്കി. നിന്മക്കു കാല നീറാ നംകിലും പോകവാൻ നില്ല വഴി തോന്ന് കാണിച്ചതോ.

(എന്ന ചൂറിനടക്കണ്ണ)

ആസ്പർ—(ബോക്കിൽ) വാഹക, ഇതോ കരയും കാണത്തുവു ആദ്ദേഹസിപ്പിച്ചുകാണ്ടു മന്ത്രിയോടും കൂടി രാഷ്ട്രക്കമ്മിലുള്ള കണ്ണാടിതിന്നും മഹാരാജാവും എഴുന്നുള്ളിയിരിക്കുന്നു. തോന്തു മന്ത്രി ഇവരാണ് ഈ വിവരം തിരുവുള്ളതിലേറിവരം.

(എന്ന ചൂറിനടക്കണ്ണ)

(രാഘവരം മെൽപ്പുകാരം രാജാവു പ്രംബരിക്കുന്ന നാ)

രാജാനി അദ്ദേഹം അത്യുപത്ര ചോരംബാർ നമ്മുടെ ഓമനക്കട്ടി യുടെ ജീവന്തരത്തുടെ അപധാരിച്ചുക്കുമോ എന്നുള്ള ശക്ക് എന്ന് പ്രാദാന്തത്തെ അഭിപ്രായിക്കുന്നു. (എന്ന കരയും)

രാജാ—പ്രിങ്ക ആദ്ദേഹസിക്കു ആദ്ദേഹസിക്കു, നമ്മുടെ കമാര ന യാണുതാൽ തരക്കെടും ഭവിക്കുന്നില്ല. നാലുപുറത്തെക്കും അഭീം മിസ്ത്രാൻ അതുകൊള്ള അയച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടാല്ലോ. അവബന്ധിച്ചിരാനായകിലും കണ്ടുകാണ്ടു വരാത്തയിരിക്കുന്നില്ല. നിശ്ചയംതന്നെ.

(ആസ്പർ അടക്കത്തുചെന്നിക്ക്)

മഹാരാജാവു സദ്ഗുർക്കുംഖ്യാനം വരത്തിച്ചു. വാഹക

ഈതിനിയായ ഒരു സ്ത്രീയ പിടിക്കിട്ടിവിരിക്കുന്നു. എൽ വേണ്ട തു കല്പനപ്പാലെ!

രാജൻ—താങ്കു കമാര സൂക്ഷ്മാരഹതിര, നിബന്ധം മനുഷ്യ രംധിരിക്കുന്ന വദനസ്രാജാത്ത കാശാനാതിനു ഭാഗ്യമില്ലാത്ത മഹാപാപിയായ ഞാൻ എന്തിപ്പാണ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത്. നാ അങ്ങു കമാര! (മോഹിക്കുന്നു)

രാജാ—താങ്കു ജീവനായിക്കേ തുണ്ടപ്പിക്ക.

പൊൻകേതകീസുകളും ദോക്കലാന്താരാമൽ

പാങ്കരഹാക്കിമണിക്കേഴുത്തീവിയംനീ

തികർക്കലാദരണകല്പനവിവജ്ഞം—

നെന്നകാമിരീകഴിക്കയില്ലാത്തരാലും. ദന്തം

അതുകൊണ്ട് ഇത്തല്ലും ഇംഗ്രേറില്ലാസാമനു വിചാരിച്ച് തുണ്ടപ്പിക്ക.

മഹി—ഒവി തുണ്ടപ്പിക്ക തുണ്ടപ്പിക്ക. ഒരു കള്ളിനാഉണ്ടോംതെന്നു പിടിച്ച മുളാരോഹനം ചെയ്യുകയും.

രാജൻ—അതുകൊണ്ട് ദുഃഖത്തിനു് എന്തിനു സമാധാനംശാക്കം.

രാജാ—(അതുപുംഗം) അക്കട്ട; അവശേഷ ഇവിടെ കൊണ്ട് വരിക.

അതുപുംഗം—കല്പനാപാലെ (പോയി ചാറുതിയോട്ടുട്ടിവരുന്നു)

രാജാ—(അതുഭഗതം) സതികർക്കു വേണ്ടുന്ന സകല സർക്കാരും തിക്കതെ തും മുന്തിരി തുരായിരിക്കും. ഉയന്ത്രിപ്പി മിക്കുന്ന ഒരു രാജസ്ത്രീ എന്നപ്പാലെ തോന്നുന്നു. ഇവളുടെ അതികോമല്ലാതിരിക്കുന്ന അകൂതിയുടെ അവസ്ഥ വിചാരിക്കുന്നും പ്രക്രിയി ഇതു കാംഡാരിക്കുന്നതിനു കാരണമില്ല. അക്കട്ട ഇവളോടു ചോടിക്കുന്നതുനു. (പ്രകാശം) അദ്ദേഹത്തിനു അതിനും. എന്നും കമാരാനാ ഏംസിപ്പുന്നുള്ള കാരണമെന്താണ്.

ചാറുമതി—(അതുഭഗതം) അങ്ങു എദ്ദേരുമേ മനസാ വാചാ കമ്മണ്ണാ രാറിത്തിട്ടിപ്പുത്ത വിഷയാത്തല്ലുറവിച്ചാണ് ചോദിക്കുന്നത്. ഇതിനു ഞാജാന്താണ് സമാധാനം പായേണ്ടത്. എതായാലും ഇണിനു പറയാം. (പ്രകാശം) പ്രജാ ഇത്തല്ലും രാദ്ദവില്ലാസാമന്നല്ലാതെ ഞാൻ ഇതു ചോദ്യത്തിനു യാതാഴം കിടപ്പിയും പറയാൻ കാണുന്നില്ല.

രാജാ—(ആമുഖത്തിൽ) ഈ പള്ളിട ആം പലക്കണ്ണം കാണും ചും ചുക്കിട്ടും ഇതും ഇവർ പ്രസ്താവിച്ചുതാഴെ തോന്നുന്നില്ല.

മഹി—(ആമുഖത്തിൽ) ഈ പള്ളിട മെൽ പ്രഖ്യവമായ തെളിവു റണ്ടുകിലും ഇവർ ഈ കൂടും പ്രസ്താവിച്ചുവളം എന്നും ഏതു ചുമ്പുകൾ അഭിയാശം ഇതിന്റെ സത്യത്വാവാദിനും ഇപ്പറ്റെന്നതുനാണ്.

ആഫ്സർ—(ആമുഖത്തിൽ) തോൻ വിചാരിച്ചുതുപോലെതു നന്ന ഈ വിഷയത്തിൽ ഇവർ കാരക്കാരിയാലുണ്ടെന്നയാണ് മഹാരാജാവു കല്പിച്ച വിചാരിക്കുന്നതുനാണ് തോന്നുണ്ട്.

വാഹകൻ—(ചുരണ്ണാട് ദാപവഞ്ച്) അംഗരാ! ഈ വാളു ബട്ടിക്കാലുണ്ടുന്നതിനു കല്പനകിട്ടാൻ വൈകിഴിട്ട് എന്നും വാം കിടന്നില്ലെന്നു.

ചാരന്നു—വാഹക, അണിപ്പിത്തതനാ.

(അണിയാഴിൽ)

മഹാരാജാവ അംഗങ്ങു മേല്പുകുളൽ ശ്രൂജസ്സു ഭവിക്കുന്നു.

രാജാ—അഹോ അതിശാന്തമായിരിക്കുന്ന മംഗളവാക്ഷ കൊണ്ട് ആരാൻ എന്ന അനന്തരമിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നത്. (സൂക്ഷിച്ചിരാക്കീട്) മഹാത്മാവായ വിഹാരിത്രംഗംഡിയാണാണ് തോന്നുന്നു.

(അണിത്തരാ വിഹാരിത്രം പ്രജവാനിക്കുന്നു)

രാജാ—ഭഗവൻ കൊരിക്കമഹാൻ ഘൃജപാദനായ യുദ്ധത്തു പാദാരവിദ്വന്നെല്ല ഇതാ തോൻ നമ്മുരിക്കുന്നു.

വിഹാരിത്രം—ഭവാന മംഗളം ഭവിക്കുന്നു.

(യജമാപചാരം എടുപ്പാവരം ഇരിക്കുന്നു)

വിഹാരിത്രം—ഹോ രാജാഃവ! പുത്രവുത്താന്താന്താജല്പം തു നിന്നെന്തിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ സത്യസ്ഥിതി തന്ത്രഭേദംട് ഒരു വിവിക്കുന്നതിനാണ് തോനിപ്പോളിവിട്ടുവരുന്നത്.

രാജാ—(തൊഴുംകൊണ്ട്) ഭേദത്തിൽ അങ്ങളിലെച്ചയ്ക്കു കുറപ്പുണ്ടാറുണ്ടിക്കുന്നു.

വിഹാരിത്രം—ഇതാ ഈ കണ്ണന്തു ബാലവാനിനി എന്ന പേരുള്ള ഒരു ഭക്തവത്യാക്കാൻ. ഇവളാണ് അംഗയുടെ കാഡാനാ വിംസിച്ചത്. എന്നതെന്നുംല്ല പാല സ്ഥല ക്കളിലും ചെന്ന ഇവർ ബാലവാനാ വിംസിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ലോകരജ്ഞത്വം ഇവാളും ഭേദത്തിൽ ഹിന്ദിച്ചു

ഇരുപതാം സംശയിക്കുന്നു. മാസ്തികവുടെ സർവ്വപരമിൽ മുഖ്യ കാലടി പതിനേണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ദാശവിശ്വാസ് തുടർന്നുണ്ടായിരുന്നു.

മഹ്രി— അദ്ദേഹത്താനും അതിപ്പൂർണ്ണ ഭാഗവതാമജ്ജും. (എന്നപോഴി) (ഉടൻ പ്രചാരിച്ച്) മഹാരാജാവു, കേണിപ്പി ഇടം ഉമാത്തിള്ള ദിനത്തു കാലടി പതിനേണ്ടിക്കണ്ണണ്ട്.

രംജാ— എന്നാലിവള്ളടക്ക കാലടിയും ആ കാലടിയും തനിൽ സാമ്യദാതരാ എന്നു ഭാഗവതിക.

ആഫുർ— കല്പനഃപാഠം (എന്നപറ്റുന്ന പോഴി)

വിശ്വാമിത്രൻ— (ആമ്പാതം) ഈ വിശ്വാമിത്രൻാ പ്രജയാശം വൃത്തമായി എന്നവക്കും. തൊൻ നിമിച്ച കുതി ചപാദ്യം ചാറുമരിയുടെ പാദവ്യം തന്നിൽ അഞ്ചേഷം വൃത്താ സം കാണാനിപ്പി നിയുധാതാനു. (പ്രകാശം) ഹേ രംജാദി, ഈ സംഗതി ഇപ്പോൾ തെളിവാശാർ തനിൽ പിന്ന വല്ല സംശ യവുദിനങ്ങളേക്കുണ്ടോ.

രംജാ— ഒന്നമില്ല.

(അനന്തരം ആഫുർ ചാറുമതിയാട്ടുടി പ്രവേശിക്കുന്നു)

ആഫുർ— മഹാരാജാദി കല്പിച്ചു വിചാരിക്കുന്നും, ഈ വള്ളടക്ക കാലടിയും അവിനാട കാണാപ്പുട്ടനു കാലടിയും ദാശ ഗോചരനാളിത്തിപ്പേക്ഷ വേണ്ടപ്പോലും സംശയമില്ല.

ചാറുമതി— (ആമ്പാതം) ഈപരം ഈ മാഡാ വിലംസം വള്ളരെ അത്രുത്തായിരിക്കുന്നു. അഭ്യുക്തിൽ ദിന്മുഹാസ്യ ദിവ്യ സമുദ്രത്തിൽ നിശ്ചന്തായിരിക്കുന്ന എൻഡിക്ക് ഇപ്പോൾ മരം മല്ലാത വേണാ എന്നാണ് ശരണമായിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ ഇതാരനാലുംതാനു.

വിശ്വാമിത്രൻ—ഹേ രംജാദി, ഈ നിയും എന്നാണ് അ സൈ സംശയിക്കുന്നത്.

രംജാ— ഒരു സംശയവുമില്ല (ആഫുർഓട്) ഈ പാള ബെ കിാക്കാലുന്നതിനു ബേശത്തിൽ വീരഭാത്മവിനു എല്ലിച്ചാക്കാ കിരുതു വരിക.

വിശ്വാമിത്രൻ— (ആമ്പാതം) അതു എന്നും പ്രശ്നം സഹഘമായി ഭവിച്ചു.

ചാറുമതി— (ആമ്പാതം) ഈപരം ഈ കല്പി എന്ന വള്ളരെ സഭനാശകമായിട്ടുള്ളതാനു. ഈ നിശ്ചയകിട്ടും ദിവിപരമന്നേരിക്കാത ഈരിക്കാമല്ലോ.

വിപ്രാമിത്രൻ— നിങ്ങൾ എന്തിനും താമസിക്കണം. ഈ വാളു വീരമംഗളവിന് ഇഴും പിഠാനും കൊടുക്കാം പിന്ന്. ഇനിയെക്കിലും ബാഹ്യം ജീവിച്ചുവരട്ട്.

അമ്പൻ— അതിനാന്തരാന

(എ)ന്ന ചാന്ദ്രതീരം വിഭാഗിക്കേണ്ടം പോളി

വിപ്രമിത്രൻ— ഒരു രാജാവും ഇനി ഞാനം പോകാൻ.

രാജുക്കുള്ള കാണാം.

രാജാ— അവിടെത്തു ഇഴുംപോലെ. (വിപ്രമിത്രൻപോളി)

രാജാ— പ്രിയ ഇനി എഴുകം അക്കദൈക്ക പോവുക.

ഒഴി— അതിനാന്തരാന (എ)ന് എല്ലാവരും പോളി

(ഉടൻ ഒരു ഗ്രാമത്തിനും ഗ്രാമത്തിൽം പ്രവേശിക്കുന്ന)

ഗ്രാമവും

കുറേക്കാടികാജകക്കാജനയുന്നവികാഗാനംഗാഡിനാം

സാന്നിദ്ധ്യപ്രവാരമാർക്ക മുളവാക്കിചെന്നോമൊഹരാ!

ശാഖാശാരദചാന്ത്രികാനിഭൂദ്രോഗ്രാനന്നോക്കുമ്പേ

വുന്നതനണ്ണുരണ്ണവന്നുകളിതാമണ്ണനുക്കണ്ണിടി. ദ്രോ

ഗ്രാമവി— അധി ജീവന്റെക്കു! ചുകനം ബെള്ളത്തും പച്ച ആരജ്ജ വന്നുന്നാണുള്ളം ഭാഗി ഉള്ള പതകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട് മര ഔളാൽ നിവിശ്വാസം നിജങ്ങമായും ഇരിക്കുന്ന ഇം പ്രദേശ സാമ്പാരതത്തിനു സൗഖ്യപ്രാപ്തിയും.

(എ)ന്ന രണ്ടാഴും ചുവറിനടക്കുന്ന)

ഗ്രാമവും (ചുവറാട്ടിക്കുട്ട്)

വട്ടിവാട്ടുഭിയശ്ശമകിട്ടകിടായന്താകിടനാതുള്ളാം

മട്ടമാഴിട്ടുകപ്പെട്ടിയന്നംലവതിൽവരികാൽവഴുകിവീഴാത.

ഗ്രാമവും— ജീവനാശക! ഇഴുപ്പാർ ഇം ചുവറത്തിനാ നൂണ് കാരണം.

ഗ്രാമവും— (നാലുഭാഗത്തും നോക്കിക്കണ്ണതായി നടി പും) ഓഹോ മാറ്റുലാമി. ഇം എഴുന്നുള്ളതാനായാണ് ചുക്കാത്തിനാളും കാരണം. ഇതാ എഴുന്നുള്ളാം,

ഗ്രാമവും— അരുംബന് എഴുന്നുള്ള നാൽ.

ഗ്രാമവും— ഇതാ സേരക്കാ.

വട്ടിവിരുന്നടിഹമലപടലി

നെട്ടനകാട്ടുമക്കുളാട്ടനവിട്ടഞ്ചു

കട്ടകട്ടയുടിപിയർത്തി

അടിവക്കുഘരാംശേഷിനവിലേരാൻ,

ദ്രോ

(ആകാശം ലക്ഷ്യശാക്കിക്കാണ്) എന്ന നദിക്കല്ലെസ്താവി
എപിരടക്കാണിരു ബഹുപൂർട്ടുക്കണ്ണള്ളിന്ത്. (അട്ടതാഴി
ടാടിച്ച്). അങ്കേ എറ്റുപറിഞ്ഞ. സചീപരതിലുള്ള ഭക്താന
രഷിപ്പുംനാന്നോ.

ഗണ്യമ്പി—എന്തു ഭക്തവായാണ്.

ഗണ്യവൻ— സമീപത്തിൽ എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. അതി
നാൽ നൃക്കാനേട്ടിക്ക.

ഗണ്യമ്പി— അങ്ങിനെത്തുന്ന.

(എന്ന രണ്ടുപ്പങ്ങം ചുവന്നിടക്കണ്ണ)

ഗണ്യമ്പൻ— (സുഖിച്ചുനാക്കിക്കാണ്) തായി ജീവനാ
യിങ്ക ഇള കൊടിച്ച മുട്ടകാടിന്ന് മദ്ദുന്തിചുള്ള മാടത്തിന്നും
സചീപത്തിലാലക്ക നോക്കു.

ഗണ്യമ്പി— എന്നാണീവിട.

ഗണ്യമ്പൻ— ഇതാ,

തന്നകാന്തത്താൻറിഗളുന്നാളുമരക്കവാൻഡാ

ശകിച്ചിടാതയയവാപികരതാരിലേൻതി

കൈകേമവിക്രമിയതാംനവംഞാന്ന

പക്കേരഹാക്കിമണിനില്ലതുകാഞ്ഞകാണേ.

മുരം

ഗണ്യമ്പി—തന്റെവാൻ മഹാപരൻ ബഹുപൂർട്ടുക്കണ്ണ
ള്ളന്ത് ഇള രാജാവിനന രഷിപ്പുംനാംതാന്നോ.

ഗണ്യമ്പൻ—ശരിതെന്ന. ഇന്നി നൃക്കം അവിടങ്ങളുംതുന്ന
പോവുക.

ഗണ്യമ്പി—അങ്ങിനെതുന്ന. (എന്ന രണ്ടുപ്പങ്ങം പോകി)

(വുപ്പാംഗം കഴിഞ്ഞതു.)

(അനന്തരം വാഴ്യയുത്തിക്കാണ്ടു രാജാവും

ചന്നുമതിയും പ്രവേശിഞ്ഞനു)

രാജാ—അദ്ദേഹ കമ്പി അദ്ദേഹ കമ്പി!

കുട്ടിപ്പായതിൻഒ പട്ടിനുമുതുവെല്ലാഞ്ഞേപൊ—

ബുള്ളുംഛാജിച്ചുംഘാടി—

ചുണ്ണംപോൽവാണാണരാമൻപ്രണാശനിധിയതു

കാന്തതന്നുക്കുമ്പാംപ്രാദം

കമ്പിംമുംത്തികിടിക്കാഞ്ഞുകുരതിയുതുക്കുവ

കോഴിവെട്ടുനമട്ടി—

ചുണ്ണംവട്ടംനുട്ടുഞ്ഞാനിന്റുകറിനാമ്പം

കമ്പിമന്ത്രംനുകമ്പിം

മന്ത്രം

(എന്ന മോഹിക്കന്ന)

ചാനുക്കി—അദ്ദേഹജീവനായക സമാശംസിക്ക സമാപ്പ സിക്ക, ഇതെന്നാരംബ്യത്തുമാണ്. ഈൽ ഇവിടുത്തെ കിത്തിക്ക വള്ളുവര ചോരാത്രാല്ലേ. വീഞ്ഞപുത്രങ്ങൾ എല്ലുതെന്ന വന്നാണും ഏവഞ്ഞുതെന്ന ഉപേക്ഷിക്കുമോ. അതുംഞ്ഞും സത്യാത്തയും കീത്തിയേധിം രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ കുത്രുതെന്ന വേഗത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കൂ.

രാജാ—അധി ജീവാംഭിക്ക ഭവതിയുടെ വാക്കുകൾ എൻ്നു മനസ്സുണ്ടെന്നെന്നുക്കുന്നു. എന്നമാത്രമല്ല ജീവാംഭിക്ക അപാര വരിക്കുന്നു. ആവാം ഈ കുത്രുതെന്ന സാംഭാദ്ധിനമ്മാണ് പ്രവു തക്കുന്നതു.

(എന്ന മോഹിക്കന്ന)

ചാനുക്കി—(താൺപുട്ടിച്ചുകാണ്ട്) അദ്ദേഹജീവനായക ഇവിടുന്നിതേവാര സന്ധാദിച്ച അസ്ഥാക്കന്ന ധനത്തെ എന്തിനാണ് വേദാദത്തു ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു.

രാജാ—(ഒന്നുഞ്ഞെന്നാട എഴുന്നീറു വാളിളക്കിനക്കാണ്ട്) അഃഹാ പ്രാണപ്രീയയായ ഇവളുടെ കണ്ണം വണ്ണിക്കുന്ന തിന്ന് ഈ ദുഷ്ടരായ മഹിഷാസുരൻ ഹനുമദ്ദേശം അമാന്തി ആണുത്.

അദ്ദേഹം സ്ഥാവിന്നുത്തുന്തർഭരണമഹരമായ

ഓരുമുഖം പിരിക്കുന്നു

മുഞ്ഞലും കണ്ണിയുള്ളമിവാളും പരാബായി

പുന്റും പാതാത്രമാണു

പാഞ്ചാസ്ത്രം മാനിക്രാം മുഖം പരിശാസ്ത്രം

കാനാംപാർവ്വിനാരുഷ്ട—

കണ്ണുണിഞ്ഞിനിസ്ത്രീ വള്ളിതിനുക്കിനിസ്ത്രീ

ജ്ഞാനവൈട്ടിട്ടുംശാം.

ംരൈ

(എന്ന വെട്ടുന്ന)

(ആ ഒരു ദിവസം ച. കുർമ്മതിയുടെ കുട്ടിയിൽ ഒരു നവരത മാലയായി ശ്രോംിച്ച കണാട്ട്)

ശ്രോംി ശ്രവണത്താരായും തുമാണ്. ഞാൻ വെട്ടിയത് ഈ ഗുരുത്വക കൂത്താണിട്ടും ഒരു ദിവസം മാലയായി കാണാപ്പെട്ടുന്നു. (കോ

ഞാം ഇപ്പോൾ മുഖം സത്യരജുവാം ഇവർം ധാരാരാം ദിവസം മുഖം സത്യരജുവാക്കിൽ ഇ

ബെട്ടിനാൻ ഇവഴ്ത്തുട കല്ലും രണ്ടായി ദിവിക്കുട. (എന്ന വാദം
അങ്ങനാ)

(പൊച്ചനാനാവ വിന്റുമിത്രൻ പ്രവേശിച്ച്)

രാല്പുഡയാ മഹാരാജാവോ!

കല്പാണഗാത്രിചിവർഗ്ഗനിന്നുംകാന്തദോഷ—

മില്ലാത്തപെണ്ണൻഈതാണിഹിവാവട്ടിക്കാല്ലേ

രാജാ—ഭഗവൻ മഹാദേവ! അവിടുന്നിങ്ങിന അങ്കളിാവ
ജുത്തതേ.

വിശ്വാമിത്രൻ—അല്ലെങ്കി ഒഹാരാജാവോ! അങ്കേ ഇപ്പുകാരാ
നിശ്ചരഹായ കഴുപ്പുവുത്തിനെയ അനഷ്ടിക്കുന്നത് ഒറ്റം യുക്തമല്ല.

അതിനാൽ,

മെല്ലുഭവാനുഭവമായാജുവാക്കിംഞാറിം

ചൊല്ലീടിലിയഴലണ്ണേഷുകരിവന്നുണ്ട്. മഹാ

രാജാ—ഇവിടുന്നിനിയും ഇങ്ങിന ത്രജ്ഞാപിക്കുതേ. ഇപ്പോൾ
ഹരിയുന്നു സത്യരത്ന മാഞ്ച ധാതാര കൂതൃപതയും പ്രവുത്തി
ക്കഴിപ്പി നിയുംതന്നെ.

വിശ്വാമിത്രൻ—(താഴേയാട) രാല്പുഡയാ മഹാരാജാവോ ഭവാ
ഞ്ഞ പിതാവിനന രക്ഷിച്ചത് ഈ വിശ്വാമിത്രനാകുന്ന. ആ തുടർ
നിമിത്തജ്ഞാ അല്ലെങ്കിൽ അങ്കു ദയവാദിട്ടം ഒരു വ്യാജവാക്കിനന
എനിക്കു ദാനം ചെയ്യുണ്ട്. അങ്ങയുടെ കാഞ്ഞുമല്ലാത എന്നി
ങ്ക വേറിട്ട് ഓരാത്രയവുമില്ല. അതിനാൽ,

ഇമേഖാണിരക്ഷകഹാരണിക്കിമണിച്ച

ചൊൽക്കവിാതല്ലുസ്ത്രം

രാജാ— സാക്ഷാത്തിസംഘ്രഹപരാഗ്രതാഗ്രപദകമലയുഗ—

അതാണേണ്ടാൻചൊല്ലുകില്ല

വിശ്വാമിത്രൻ—(കോപത്രാട)

ആജന്നനീരുക്കുപത്തനവധിനിനിയും

അമുള്ളേമേലേവരുത്തും

രാജാ— രത്നമേഖലവിട്ടിതല്ലുമടി ഉന്നാടവി—

ചുട്ടിവുംഡാനുനിന്നു.

മഹാ

വിശ്വാമിത്രൻ—എട ദിശ! ഇനിയും ണ്ണൻ നിന്നന കഴുപ്പു
ചെയ്തുന്നതു കണ്ണുകാംക. (എന്ന പോയി)

ചപ്പറമതി—(ബാധ്യത്തേരതാട) അയ്യു ജീവനായക! ണ്ണനു
അതിലുമിശ്ശുന്ന, അതിനാൽ വേഗത്തിൽ ഈ കൂതൃപത്ര നിവു
ത്തിനേക്ക.

ରାଜ୍ୟ—(ବୈଚିକୀତାକ)

ସାରତ୍ତୀକଲଙ୍ଘଣେରି ପାଦରାହାୟସତ୍ତ୍ଵରେ ତତ୍ତ୍ଵରେ
ତତ୍ତ୍ଵରିତ୍ୟକରିବାକୁଠାନ୍ତିରିପ୍ରାତିବାନିଶତାବ୍ଦୀରେ
ସାରଂଗ୍ରାଙ୍ଗିନୀତିଜନନେତ୍ରଣୀଯାଂଶୁଦ୍ଧାକୁବାନୀ

എറിത്താർച്ചവിതാസിക്കൂമ്യാരണായുംവിച്ചീടാം. മെരു
(എന്ന വെള്ളം)

(അംഗവികസനം ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രമുഖിപ്പിച്ച വന്ന രാജാവിന്റെ വാളിം കൃഷ്ണ തൃട്ടിപ്പിച്ചുകണ്ണേ).

അരക്കുത്തരയിരാജന്നകഷ്ടമീടുവയ്ക്കി—

வாழுள்ளவதியான்னி நூகானதையெவட்டிராங்கப்

தான் வாழிடம் தெர்த்து சூப்பாக கண்ணவே கிடைத்து.

രാജം—(ഭക്തിപാരവള്ളുത്തോന്ദ തൊഴ്ത്തുക്കൊണ്ട്)

ଆହୁଜୀଯାଙ୍ଗରେ ଶକ୍ତିମନ୍ଦିରରେ

ଜ୍ୟୋତିଶ୍ରଦ୍ଧାହିୟେବୁପାର୍କ୍

(ପ୍ରାଚ୍ୟତିକର ବନ୍ଦିଶ୍ଵରକଣ୍ଠ)

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପରିମାଣରେ ଏହା କାହାରେ

ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସର୍ଗ ପାଠିମାତ୍ରାଲେଖକମାଣୁସ.

നമക്കുജഗൽസ്ഥിസരക്ഷകശത്ര

നമ്മുക്കാദേവസംഹിതയെ

നമ്മുണ്ടാവികാകാദാതകാദാതംസ്ത്രിസിന്ദ്യാ

നമങ്ങളുടെ കൂടി ഒരു പ്രസിദ്ധ

୧୮

四〇九

ചന്ദ്രക്കलി—ജഗദ്വകേമാതാപിതാക്ഷനാര അഗ്നിഹീനയാ
യ ചന്ദ്രമതി ഇതാ വദിക്ഷണം.

പാമരിവന്ന്—അദ്ദേഹത്തിയായ വെതിക്കു മേൽക്കൂരെൽ മംഗളം വേണ്ടും.

പാർത്തി- (ചലനത്തിനു ആലിഗനം ചൊളിക്ക്) അഥവാ വൈദിക!

ജനക്കാരിയുടെപ്പാടിക്കുള്ളംഗംവൈദികളുണ്ട്

வரதாவரதனாடுங்குறுகேஷன்-ராஜை

പരമാനു പസ്തേതംവാണുവിന്നീകരണോ-

കൈവയൻമണിയംക്കുചേരുന്നാക്കരിക്കളും, കുറങ്ങലും. മനസ്സ്

(അംഗീകരിക്കുന്നത്).

യുത്തനായ കൂട്ടരീതിവർദ്ധണയിൽക്കൊണ്ട്

ମୁତ୍ର) ନିପକ୍ରିଯାଜୀବ୍ରତରୀତିରେ ଶରୀରକୁ ବ୍ୟାପକ

କୀତମିଳା ପଞ୍ଚମାନ୍ତରିକ କଷେତ୍ରନ୍ତିରାଜଶହୀ-

ലൂത്തിതീൻജീവദാട്ടിക്കന്വിസ്യം. ഫുറോ

രാജം—(ക്രൈസ്തവം) ദാഹനാ ക്ഷാസ് സ്വന്തമാ അനുഭവി തന്നെയി.

ചാല്ലേതി—(അമ്പലഗതം) ജഗത്ജനനിയുടെ അന്തരീക്ഷം ഹായ്യുത്താൽ ഓപ്പോൾ ഞാൻ ഭാഗ വതിയായി ഭവിച്ചു.

(അന്നറതരം രാജകുടാരമോർ ആവേശിക്കുന്ന)

മേഖലാസ്റ്റ്—(തൃഥാഗതം) ജഗത്പിതാവായ പരമ ശിവനെയും ജഗദ്ധാതാവായ ദേവിയെയും രാതാപിതാങ്കരാജരായും കുറം ക്രമിച്ച കാണാന്നതിനാൽ തോൻ സന്ദേഹംകൊണ്ട് അധികാരിയിൽത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. (അടക്കത്താച്ചാനിട്ട്) പരമീശപാലാം വിന്ദണങ്ങളെ മുതാ മഹിഞ്ഞപ്പുതുന്ന നമസ്കരിക്കുന്നു:

(നമ്മുടിക്കുന്ന)

പരമഗിവാന്തവസ്തു! നിനക്ക് മേല്പ്പെടുത്തുന്ന ശ്രദ്ധയ്ക്കു ഭവിക്കുന്നു.

പാട്ടി—വസ! നിനക്ക് ഇഷ്ടമില്ല വീക്കെട്ട്.

(എന്ന രണ്ടുപേരും അന്തരുഹിക്കുന്ന)

കാർഡിജപുത്രൻ—ഗവർണ്ണറാരവിന്നങ്ങളെ കാർഡിജപുത്രനായ അടിമന്ത്ര നടപ്പിലിക്കുന്നു.

പരമ്പരിഖന്—വത്സ! വിഹാക്ഷ മംഗളത്തിൽ ഭവിഷ്യക്കു. നീ വേഗത്തിൽ ചെന്ന സലജംപാത്രം നീറുന്നു. താഴിരിക്കുന്ന മഹാപിതാക്കൾ നാശര സഞ്ചയാധിക്ഷിക്കു.

കാരിംജവുത്തു്—കളുവയോലെ. (എന്നപോയി)

ମୋହିତାଙ୍କୁ—ପୂର୍ବାଞ୍ଜଳିନୀରେଣ୍ଟକୁଟିଯ ପୁରୁଷ ଛାତା ରହିଥାଏଇବେଳେ ବନ୍ଦିକାଙ୍କୁ।

രാജീ—(സന്ദേഹിതാവട).

കീഴ്തിയുള്ളായ്വംഗാമ്മിയിൽചന്നായ്

ചീത്തേരോദ്യമിച്ചാള്ളാറൻനാട്ട

ଦୁଇତିଙ୍କାମ୍ବାଦୀରେ ରହୁଥିଲା

(എന്ന കുറാഹാ ആലിംഗണം ചൊല്ലിട്ട്) മക്കാ വിവാഹം
മുൻസിൽ ആരംഭിച്ചു ദിക്കാട്.

ପ୍ରାଚୀନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ପରିମାଣ ଅଧିକ ହେଉଥିଲା ।

യു തുന്തപനില്ലിക്കുക. (കഹാരൻ അപ്രകാരം ചെങ്ങുന്ന) വസ, നീ പിത്രപ്രിയന്മാവി വളരെക്കാലം സുവജാവി ജീവിക്കുക.

പരമഗിവന്റെഹരിയുറു!

തുജ്ഞാഹമല്ലവിലുംതുണ്ടുണ്ടാന്നിരിക്കും

രാജുംനിനാകമിതുംഗളവാരിരാഗേ

വുജ്ഞൻഭവാന്ത്യരടരിച്ചുാടവിൽസുവേശാ—

യുജ്ഞംലഭിച്ചിട്ടുകനാമുംചുരാജമുലേ. മഹുവ

രാജാ—സ്വാമിന് അഗ്രതിയും ഹരിയുറുന്തെതാപമോ റു ചെയ്യുകയില്ലോ. എന്തെന്നാൽ,

വിരാവാച്ചുമരാജ്യംകഴിക്കുന്നകിരയന്ന—

പ്ലാത്യരണിസുരന്നായ്കാന്തദ്ദുരിക്കുപ്പിം

പരയനാടിമുഖിപ്പാത്തിട്ടംപാപിയാംമാം

പരാജ്യവജതുദനാൻനാൽപത്രിഡിവരുത്തംവബന്നേം. മഹുവ

പരമഗിവന്റെഹരിയുറു, വരി ഇതിനാകമരിച്ചുണ്ടേം വു സനിക്കണ്ണ. (ഇന്ത്യനോട് കോപംതാട) വാസവ, തു ദിവ്യനാർ യ കൊഞ്ചിക്കുന്ന എരാന്തര സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരിക.

ഇന്ത്യൻ—കല്പനപോാല (എന്നാംപാഠി). (വിരുംമിത്രനോട് കൂടി പ്രവേശിക്കുന്ന).

വിരുംമിത്രൻ—(പേടിച്ചുവിംച്ചു വനിച്ചുകാണ്ട്) അങ്ഗേം ഗ്രവാനെ ഈ വിരുംമിത്രനും അപരാധങ്ങളെ കൂടിച്ചു രക്ഷിച്ചു കൊഞ്ചിണ്ണാമന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പരമഗിവന്റെ—(വിരുംമിത്രനാ ദോക്കാതെ നാരദനോട് കോപംതാട) ഒരു നാലു! ഈ കടിലുംഡ കൊഞ്ചിക്കു മത്തേ കരണിരോമണിയാം ഹരിയുറുന്ന എന്തല്ലാംഡ് ഉപദവി ചീരിക്കുന്നതേ കേൾക്കാട്.

നാരദൻ—വസിച്ചുനോട്ടു ഏവരംവിമിത്തം ദേവസദ തിൽവച്ചു ഹരിയുറുന്തു സത്രവാചിയല്ലെന്ന വാദിച്ചുവാദം സാധുവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാകുന്ന കൊഞ്ചിക്കു ഹരിയുറുന്ന ഈ നിലയിലാക്കിത്തീര്ത്തത്.

ഇന്ത്യൻ—ഈ വാടിൽ തോച്ചുനാവർ മദ്ദകംഡ വഹിച്ചു കൊണ്ടു സൂഡമ്പാജ്ജു പ്രദക്ഷിണം വരുംണാമന്ന ഒരു നിയുധവുംപു ദി ചെയ്യിട്ടുണ്ട്.

പരമഗിവന്റെ—അംര ദിവ്യംഹരിജ്ഞം, ഇനിഎന്തിനു താമസി ചെന്ന.

ஈண்ணும் வதின்கிளரை செய்துள்ள
தன்மூலங்களிடக்களிடுவிடும்போகால்
நீண்டாகவே கொடுக்கவேண்டுமென்று
வாய்க்காலம் விடுவிடுவிடுவால்.

८२३

விரூப்பிதாந்—(அறுதலாட) அவேலூ ஹூ கொவாக்கர் ஹு
பிரகாரத்துக் கோபம் களெட்டு ஏனிலீசு தெய்வங்கள். ஹூ கூடி, விரூ
ப்பிதாந் தெய்வத்தைக்கிழவும் ஏனிலீசு ஸமாக்காவி ஸங்ஸாரி
கணாதுமிழு. .ஹூ அவஸரத்தின் வரியுறை. விசாரித்துக்
மாரும் ஹூதிரையுட ஸமாயாக்களைக்கவாந் தரத்துத். அதிரை
ஹூதிரை பாருக்கதை. (ராஜாபிரிதாந் பிரகாரம்) அபூரே வ
ரியுறு! தொந் கவாக செயிட்டுத் தைபாய்களைக் கொவா
க்கிளிம் தயங்குவதை கவாந் அதுவைத்தழுங் கூக்கித் தூ
அவஸரத்தின் ஏனின ஞேக்காக்கிடிக்காத ரக்கிக்களைகளாமனா
அபேச்சிக்கன். ஏனிலீசு அனங்குவதை வேதா யாதாக சா
ஸ்வமிலிப்.

ରାଜୁ—ଅଛୁଟ ଓ ମହାନ୍ତି, କିମ୍ବିଜବକିଯୁକ୍ତ ଦୋଷାବ୍ୟାଧି ହାତିଲୁଗୁରୁଙ୍କା ସମ୍ମାନକାଳୀଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଉପରାଯିତାକାରୀଙ୍କରେ ଏତେ ପରମାଣୁଵିବାଦ ତଥାତୁତ୍ରକାଣ୍ଡକ ହେଉ ଜଗତିଲା!

കുറിക്കാവുമായാംതെങ്കിലും ബല്ലോ—

തത്ത്വാദകരമതാക്ഷംഡ്രുക്ഷംഡവാഹിപ്പാർ

വിശദഗ്രംഖാഭ്യോ! വിശദഗ്രംഖാഭ്യോ! വിശദഗ്രംഖാഭ്യോ!

ଶେଷିଯିବନ୍ତକର୍ମାଚାର୍ଯ୍ୟିକାର୍ଯ୍ୟକିଳାଉପେ କୁଣ୍ଡଳୀ ମୁଦ୍ରାକ୍ଷରିତ ହେଲାଏବୁ।

வரமானிவந்—கலீ ஹதாடு வெட்டுப்பாவிஷ்டு. ஏதுகளிலும் காலா
கீலா ஈழந்தானாய்கள் ஹாதாக அலபகாரதாயிலாகின.

(അമുന്നതരം വസിച്ചുള്ള പ്രദശങ്ങിൽ)

வனிழுங்—விரமானத்ஸாராம்புத்தி உடை கலைப்பாடு
ரவின்னாலே ஹ்ரா-வ.ஸி.ழுங் நெண்டுக்கொள்.

പരമാവിബന്ന്—അപ്പുണ്ടോ വസിച്ചിട്ടാവെന്നും കൈച്ചുനാണി സത്യസന്ധാരാചിരിക്കുന്ന ഈ ഹരിയുള്ള സ്ഥലങ്ങാണു സ്ഥലം എന്നാണ് ഇവാൻ ഇംഗ്ലീഷ്യത്തിലില്ലെന്നുണ്ടായിരുന്നു.

வாயிலை—வழிர வகுக்காலம்.

(രാജാവും ചുന്നലതിയും കമരണം വസിച്ചുകെ വാടിക്കുന്ന)

வளிச்சுங் கிணமெல் ஹூஸ்ரகங்களைப் பாருணாக்கி விவசைத்.

വിന്ദപാമിത്രൻ—സദവ വസിഷ്ഠ! യാതിൽ ജയം ഭവാനി എന്. അന്ന് എന്നും ബുദ്ധിക്ഷേഖരൻഡാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്കു കൽ എല്ലാം ഭവാന് ക്ഷമിക്കണം. അതുകൊതുക്കുമല്ല ഇനിമേലൂൽ പരിഭവംസ്ഥിത പാല്ലോരം സവൃഷാക്കിട്ട് ഇരുന്നാൽ കൊള്ളാമെ നും അപേക്ഷയുണ്ട്

വസിഷ്ഠൻ—സദവ, അന്തിനതെന്ന. ഏനിക്കു യാതാം പരിഭവവുമെല്ലാ.

വിന്ദമിത്രൻ—അല്ലെങ്കിലും ഒഹാരാജാവു!

മുന്നദേവസദസ്ത്രിൽവച്ചുകിട്ടവാൻസത്രാവാിനത്തുള്ളവൻ
തന്നെയെണ്ണവസിഷ്ഠനുവളർത്തേവരംനിമിത്തംസദവ
വിന്ദന്നുണ്ടാനരചയുപോകിയതിനാസാധികാരായും
മാനുംജാർക്കടിന്തനമേഖലവിധാനക്ഷൈടിനേൻ. മഹുന്ന
അത്തുകൊണ്ട് എന്നുംഡിനേര യാതാരത പരിഭവവും രോ
നാരാജൻ. ഇതാം ഞാൻ വാങ്ങിയിരിക്കുന്ന രാജുാദിസ്വർന്നപ്പും തി
രിച്ചു വാങ്ങിച്ചുകൊള്ളുക. (എന കാട്ടക്ക് നാ)

ഇന്ത്രൻ—അല്ലെങ്കിലും മഹാരാജാവു, അനും ഇപ്പോൾ ശാശ്വതംനാട്ടു, റത്നാപൂരവല ശേഖരിക്കുന്ന. സത്രസന്ധാരയ ദ
വാഞ്ചാട്ട സ്വദേശാജി ആക്രമിപ്പു നികുയ്യാതെന്ന.

രാജാ—എല്ലാം ഇംഗ്രേക്കടാമഹത്തിന്നും മഹാത്മ്യതെന്ന
പരാമരിവൻ—(ഇന്ത്രനുംജാക്കി) അല്ലെങ്കി വാസവി! തന്ത
ഭവാനു വേഗത്തിൽ അന്തോദ്യുമ്പിൽ ചെന്ന രാജധാനിയെ ദേ
ണ്ടവിധി ദബിച്ചുവരത്തിച്ചു് അഭിഭിഷ്ടത്തിനുള്ള സംഭാരങ്ങളെ
ല്ലാം തയ്യാറാക്കി വയ്ക്കുക.

ഇന്ത്രൻ—കല്ലുനാപോലെ. (എനപോയി)

(അനാന്തരം അണി പ്രത്യക്ഷമായിട്ട്)

അല്ലെങ്കിലും മഹാരാജാദു, ഭവാനും ഭാംഗായ വിറംതിവന്നു
റാം പരിശീലനം.

ഒരിന്തിരിഞ്ചുവിശ്വാസംനാശപിനിസ്താജയാദി

മതിചുട്ടിഡിനിതന്നുവാങ്ങവാൻവാനുവത്തിൽ

മതിപ്പാജുകല്ലീജനിക്കാംഞാജാജിനേരി—

എനിക്കതിനാലാക്രൂതമഹാക്കണ്ഠമുപ്പുസത്രം.

മഹു

അം സത്രവാദിത്രഞ്ചു, കാളക്കുന്ന് എന കപദനാഡത
പാദം ദിച്ചു ഭവാനും മുണ്ണാജുവു പാശചിന്തംനുംവെണി ഭാം

ഒരും പുതുക്കായും വാങ്ങിയതു എന്നോക്കുന്നു. ഈതു അംഗീക്ക് ആവി കഴീ ഏഴുമിന്തന വിക്രൂപത്രും.

(എന്ന പറ്റം കൊച്ചിക്കന്ന)

രാജൻ—(വന്നിച്ചു പറ്റം വാനിക്കന്ന)

അബ്ദി—(ചല്ലുമതിയുടെ) ഭദ്രാം തൊന്ത് പദ്ധവിധത്തിലും ചെള്ളിട്ടുള്ള കവിന്മാപദ്ധവങ്ങളുടെ പുന്നുവതിച്ചാണ് ഭവതിക്ക പറിഡവം തോന്തരും.

ചല്ലുമതി—എന്നാണിനിജിനാ അക്കളിച്ചുള്ളുന്നത്. അവി കൂന ചെള്ളിരിക്കുന്നതല്ലോ ഈ അഗതികളും ഉ അടിക്കുന്നും അംഗം ചുംതോനാ.

(എന്ന വന്നിക്കന്ന)

അബ്ദി—നിങ്ങൾക്കു മേലുള്ളതു ശ്രദ്ധയുണ്ടാവിക്കേണ്ടു.

(എന്ന് അംഗം പറിച്ച പോചി)

(അംഗത്വം അതകൾ പ്രവേശിച്ചു)

(രാജവിജയാട്)

ചണ്യംതുവുംഘമനിമഞ്ചുള്ളരഹമേരാൻ

ചണ്യംതുജന്തവള്ളംഖളിജത്തിംബായു്

ചണ്യംതുപയഴകോച്ചയിച്ചാവന

നണ്ണീകുള്ളിലവൻിതലപാലക്കരു.

ചുപ്പു

ഈതാ ഈ കരാനാപ്പുട്ടന്നതു ശ്രദ്ധാനുമിയല്ല. വിന്തനാമ നീസുാ വുന്നോട്ടുകൂടുന്ന. ചിതകളാചി കാണാപ്പുട്ടന്നതു യോമക സെയംഖ്യം കണ്ണപണ്ണം യജനസാധനങ്ങളും ആക്കന്ന ദോഷങ്ങൾ

രാജാ—അങ്ങാം ഈതല്ലോ അണിനിന്നതനാ.

(ആനദേഹവശനാഥിട്ട്)

മഹാരാജമാക്കുന്നാരംഭഭാവിഡയാണോ—

നിഃഹാ ചീണാപൊണ്ണാതമുഞ്ഞനിതിഃപ്പും

മഹാപാപസന്താപചിൽപ്പംസനാപഞ്ചി

മഹാദേവമാഹാവില്ലാസംവിശ്വഷം.

ചുപ്പൻ

ചല്ലുമതി—രാജാ തൊന്ത് സംഭവായശക്കാട്ട് അന്നും സീ തിന്നിരിക്കുന്നു.

(അംഗത്വം മഹാവിജ്ഞ പ്രജവാച്ചു)

അഭ്യൂപകജബംബാവാനപ്പരജണാദിസന്തുസ്ഥാസന്ത്വാ

സ്ഥാസനവുന്നരാട്ടന്നല്ലതുജീവിച്ചിടത്തിച്ചവണ്ണിവിധം

മെഴ്പുതുകളുത്തിരുയിനാസുവൃഥാനന്ദോഗാതരാട്ടം
കമ്പനിനിഭവനഞ്ചിംകാത്തവളവരക്കാമംവസിച്ചീട്ടുക. മഹാ
രാജാ—(ഭക്തിയോടുകൂടി തൊഴുതുക്കണ്ട്)

സ്ത്രീമഹാബാത്യാതസാ മാർക്ക
രൂചകർത്താകാണ്ഠനാ ഉദ്ഗവാദന
ആമയമവിലമക്കറി
ഒക്സമിനിക്കേക്കവാൻവണ്ണങ്ങന്നു.

മഹാ

(എന്ന നമ്പ്പുരിക്കുന്ന)

വിശ്വാ—ഭവാന സവ്വാഡീജ്ഞസില്പി ഭവിക്കുന്ന.

(എന്ന അനുഗ്രഹിച്ചിട്ട്)

(പരമഗിവാനാട്) അവിടുന്ന മുഖിയങ്ങളെ ഇപ്പോൾ തൊനീവത്തമാനം കേട്ടത്. കേട്ടുടരുന്ന പൂര്വപൂർവ്വക്കും ചെയ്തു.

പരമഗിവൻ—അതുകൊണ്ടാണ്. അവിടുന്ന വന്നിട്ടു
വേണം അദ്യാദ്ധ്യായിലുക്കു പൂര്വപൂർവ്വവശാനം വിചാരിച്ചിരി
ക്കുകയാണിക്കുന്ന. ഹരിയു ഗ്രാന്റ് പട്ടാടിശേഷകതിനുജ്ഞി വിജയ
ഘൃതം അട്ടത്തിരിക്കുന്ന. അതിനാലിനി നമ്മുടെ പൂര്വപൂർവ്വക
തന്നെ.

എല്ലാവഞ്ചം താങ്ങിനാനതന്നു.

പരമഗിവൻ—എന്നാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവഞ്ചം കണ്ണടജ്ഞ
വിന്ന. നിങ്ങളെ നിന്മാധാരാണ് തൊന്ത്രയോദ്ധയിലെത്തിക്കും.

എല്ലാവഞ്ചം—കല്പനാപാദ. (എന്ന കണ്ണടജ്ഞന്)
കുട്ടൻ വീണിട്ട്.

(ദോഹരിനി എന്ന ഒരു ചേടിപ്പുവൻിക്കുന്ന)

അംഹാര ഇന്താതാരാരാഹുഞ്ഞം. ഹരിയുന്നമഹാരാജാവു വ
നത്തിലുക്കും എഴുന്നെന്നുള്ളിയതുതാൽ ഇന്നാലു രാത്രിയിൽ ഞാന
നേരുന്നതുവര അദ്യാദ്ധ്യാജയാണി ഒരു തോപാവനമെന്നുപാ
തല ദ്രാന്നിയിക്കുന്ന. ഇതു ഇപ്പോൾ,

മുന്നാതില്ലവും ഏറ്റെറിക്കപ്പാരം

വിന്നനിരിച്ചുവിശ്വാസമുഖ്യമാപ്പാല

ഇന്നീവിധാവത്വവരിനാനാരാജാവു

ഒന്നാംനാവിഡോഹമിദാരാതാരാജാലുവിഡ്രം.

മഹാ

(അംഹാരിയിൽ)

ആമുഖം, ഇങ്ങ കോസലവാസികൾ സന്നാമാരായിട്ടില്ല—
മാറ്റിനി—അമേരാ ആരാബിപ്പുള്ളിത്തിരാപരയുന്നത്.

(స్వహిత గోచరిక్) ఇతా ఉత్తరశాపురతతిల పాదాకఃర గాయ క్రోయాషమణమై. ఇల్లాంగి ఇంగోట్తతఎగాయాస్మి వజనాతి. ఇల్లాంగైట్ చోవిమైత వివరామల్యాం ఆనిఇండాషిరికొం.

(അന്വണ്ടിക്ക ഓഫീസുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന)

മോഹിനി—ഈ താരങ്ങയെ സാന്ന് വരുത്തിക്കൊണ്ട്.

ക്രോധാക്ഷൻ—മോഹിനിയാ! ഭവതിക്കു സ്വന്നം.

(എന്ന പോക്കൻ)

ഡോമിനി—ഹോ എന്നാണ് പബ്ലിപ്പുക്ക് പോകാത്.
ഈനിരക്കാൽ കാസ്റ്റം മോട്ടിപ്പൂന്നംബരമല്ല.

ആഡ്യക്സൻ—എന്നുൽ വേദപരായക് എൻഡീക്ഷ താമസി
പൂർണ്ണ തരമില്ല.

മോഹിനി—എന്നാണിതു വല്ലപ്പോൾ.

குங்காரன்—வெளி மூடு வத்தமானமானமின்றியே.

മോഹിനി—എത്രവർത്തമാണ്.

କ୍ରୋଧାକ୍ଷଣୀ—ନମ୍ବର ମହାରାଜାଙ୍କାବ୍ ଲୁହିନାଟ ଏତିକି ଲୁହିନାଟ ପକ୍ଷାଭିଶେଷକତିକାଙ୍କ ଅନୁରଂଧିତକାଙ୍କ ।

മേഖിനി— (സക്രാഷ്ട്രോന്ത) അത്, അവിട്ടനി
ദ്രോഹം പാശ്ചത്യ വാസ്തവം തന്നൊരുണ്ടോ?

എന്നായാക്കുന്ന്—ഭവതിക്കൈന്താണിരു സംഗ്രഹം. കേരളക്കു,

മഹാദേവകാര്യാഭ്യർത്ഥന

മഹത്പത്തിനാലുംതന്ത്രിയീസ്റ്റിട്ടിലാണ്.

മഹാസത്യസന്ധിഗവീക്ഷണപദ്ധതി

മഹാന്നന്ദമുഖംപുതേവന്നാചേരൻ.

૨૦૩

ଏହାବିନି—ଭୋଗିଷ୍ଠର ବୁଦ୍ଧିପ୍ରକାଶ ଏବଂ ବିଜେକ୍ଷଣଙ୍କ
ଫୋକାନ୍ତରେ.

குடும்பங்கள்—படினூல்கள் அளவிலிட விரைவானது. ஏது
குடும்பத்திலும் தெரு.

(അണിയാളിൽ കളകളം)

എരിവാംകൻ— ഭവതി കേൾക്കുന്നില്ല. ഈ വാദ്യംലാഡി അടിഃഷ്ഠകസമയം അടയതിരിക്കുന്ന എന്ന് അള്ളുകൊള്ള അറിവി പ്രിക്കുന്നു. ഈവിനും തു തുടങ്ങിപ്പോക്കെട്ട്.

(എന്നപോലീ)

മേധിനി— (ചുററിനും ആളുള്ളത്താടെ) നവരത ഒള്ളാർ നിമ്മിക്കുപുട്ടതും ഭാഗിയുള്ള ദത്തമാല മുതലായവക ഇംഗ്ലീഷ് അലക്കരിച്ചിരിക്കുന്നതും മഹാമണ്ഡപത്തിൽ രഖപിം ഹാസനാതിന്റെ മുകളിൽ സപ്രാഭാസാന്തിത്താനുന്നതും മഹാരാജാവു ഭാസ്ത്രങ്ങം പുത്രങ്ങാടംകൂട്ടുട്ടി എഴുന്നളളിച്ചിരിക്കുന്നു. അ ഗ്രാമത്തിലും വിന്ദമിത്രൻ, മുതലായ മഹാഷ്ഠികൾ മ അപൂർവ്വം അടിശ്വകം ചെയ്യുന്നതിനുംഭാരംപിക്കുന്നു. ഈ മഹാസംഖാം കാണുന്നതിനും തോറം മരഞ്ഞാട്ടപോക്കെട്ട്.

(എന്നപോലീ)

(തമാനതരം മേൽപ്പുകാരം രാജാവു പ്രവേശിക്കുന്നു) വാഞ്ചിനാഗാനവാദ്യംലാഡിക്കുന്നുകൂട്ടുട്ടി അടിഃഷ്ഠകവചയ്യുന്ന അടിഃഷ്ഠകം കഴിഞ്ഞു.

വിന്ദമിത്രൻ—പാർത്ഥിവരണിമണിമാലേ

പാർത്ഥലമഖിലംഭരിച്ചുശ്രദ്ധിപ്പാല

പാർത്ഥിട്ടകനവധികാലം

കീത്തിരണ്ണംകീത്തനിയർളണ്ണപിണ്ണം. മന്ത്രജ

ഖുതാ തോന്ന രക്കാരണാഡായി അങ്ങെയു ഉപദ്രവിച്ചതിനു പ്രതിവിധിയായി ഈ തവരെ തോന്ന ചെയ്തിട്ടുള്ള തപസ്സിനും ഒപ്പെട്ടു തന്നെക്കാലിച്ചു നാ.

ഈസ്റ്റ്—മേ രാജാവേ ഇപ്പോൾ സകല സകടങ്ങളം തീന്നു സൗഖ്യമാണിപ്പ്.

രാജാ—ഈസ്റ്റപരകാരണ്ണത്താൽ എപ്പോം അങ്ങിനതനെ ഭവിച്ചു. ശ്രീകാൺഡിൽ നിന്നും അടച്ച ക്ഷേമം തുറക്കുന്നതിനുമുകുളം ഇവിടു എത്തിച്ചു ഇം വിധമല്ലോ. രക്ഷിച്ചു ഇഗലീശ്വരൻ കൂടുന്നുതുനു സവാം സഹാചിക്കെട്ട്.

വസിച്ചുന്നു—ഈ വിയും ഇഗലീശ്വരനും പരമാവിവൻ നി ഔദിക്ക് എന്നതാണിച്ചാരതജാണ് ചെയ്യുണ്ടെന്ന്.

രാജാ—ഇഗലീശ്വരൻ കരണാകാരക്കാരുടും തന്നെരാക്കം സമ്പ്രാബ്ദി ചുണ്ണാട്ടം പിണ്ടിച്ചുംബിംബിക്കുന്നു. ഇതിലപ്പുറം എന്നും

ഗ്രേയസ്സും ഫീല്ലുന്നള്ളത്. ഫുകിലും സത്രസപ്രവന്നയി
സവശക്തനാമിരിശന സ്വർത്തമാഗളാപരൻ ഇനിയും ഇഷ്ടങ്ങൾ
ചെയ്യാൻ ഇഷ്ടിക്കണ ഫുകിൽ ഇന്തിരന ഭവിഷ്യാട്ട്.

ഒ റ ത വ ۹ കു ۰ ۰

സത്രമാകിവഹാങ്യമ്മനിഷ്വദ്യ വിഭാഗത
കണ്ണഭവി സ്വർക്കം
നിത്രമഞ്ചൊട്ടജിച്ചിട്ടെട്ട് നിഗമാന്ത
വേദ്യനഗജാപരൻ
ചീംതാരാത്തികർകളുണ്ടിട്ടെട്ട് ഇപചീരം
നീതിവയാട്ടപാത്തലം
കാതതിട്ടെട്ട് കവികർക്കുകീത്തിവളരെട്ട്
നൽസുവസമുല്പിയും.
എഴംകുംകുഴിഞ്ഞ.

മന്ത്രം

ഹരിയുറ്രവില്ലാസം ഭാഷാനാടകം സഹാപ്തം.

